

**Identyfikacja niezgodności regulacyjnych
w systemie szkolnictwa wyższego
i nauki w Polsce i w Ukrainie,
prowadzących do niekompatybilności
w ramach ścieżek awansu naukowego
i związanych z tym wymagań
kwalifikacyjnych oraz innych ograniczeń
utrudniających wymianę kadr naukowych
między uczelniami**

prof. Olena Bykovska

Narodowy Uniwersytet Pedagogiczny imienia M. P. Dragomanova

dr Tomasz Jędrzejewski

Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

RAPORT PRZYGOTOWANY W RAMACH PROJEKTU MEIN-PW
„POLSKO-UKRAIŃSKA WSPÓŁPRACA INSTYTUCJI PRZEDSTAWICIELSKICH
REPREZENTUJĄCYCH REKTORÓW,
NA RZECZ DOSKONALENIA DZIAŁANIA UCZELNI”



Politechnika Warszawska | Wydział Administracji i Nauk Społecznych

Projekt MEiN-PW

pt. „Polsko-ukraińska współpraca instytucji przedstawicielskich reprezentujących rektorów, na rzecz doskonalenia działania uczelni”

Sfinansowano z dotacji Ministerstwa Edukacji i Nauki

PARTNER GŁÓWNY



Ministerstwo
Edukacji i Nauki

PARTNERZY WSPIERAJĄCY

KRASP

Konferencja Rektorów
Akademickich Szkół Polskich



FUNDACJA
REKTORÓW
POLSKICH

PATRONAT



МІНІСТЕРСТВО
ОСВІТИ І НАУКИ
УКРАЇНИ

Spis treści

Wprowadzenie	4
ROZDZIAŁ 1	
Analiza legislacji w zakresie stopni i tytułów naukowych	5
ROZDZIAŁ 2	
Wnioski i rekomendacje	10
DODATEK NR 1	
Stopień doktora i stopień kandydata nauk / doktora filozofii	14
DODATEK NR 2	
Stopień doktora habilitowanego i stopień doktora nauk	35
DODATEK NR 3	
Tytuł profesora i tytuł naukowy profesora	57
Nota o autorach	65



Wprowadzenie

Konieczność zwiększenia możliwości podejmowania zatrudnienia przez przedstawicieli kadry naukowej z Ukrainy w polskich uczelniach wynika wprost z ograniczeń będącym skutkiem wojny wywołanej najazdem Rosji. Ograniczenia te nie znikną z końcem wojny i mogą potrwać dłużej z powodu zniszczenia infrastruktury części uczelni ukraińskich.

Sytuacja taka wymaga identyfikacji systemowych problemów dotyczących kadry akademickiej w celu znalezienia sposobów ich przewycięzania, w szczególności poprzez rozwiązania o charakterze regulacyjnym, zwiększające możliwości podejmowania zatrudnienia w Polsce przez naukowców ukraińskich, a po ich powrocie do ojczystego kraju, ich adaptowania się od strony formalnej do ukraińskich wymogów na ścieżkach awansu naukowego i kadrowego.

Głównym celem jest identyfikacja różnic obu systemów oraz wskazanie elementów utrudniających procesy uznawalności osiągnięć formalnych warunkujących awans naukowy, a także przedstawienie propozycji rozwiązań legislacyjnych w obu krajach, zmierzających do usunięcia istniejących barier.

W ramach tego działania analitycznego koncentrujemy się na stopniach naukowych i tytułach, przeprowadzając analizę porównawczą systemów obowiązujących w Polsce i Ukrainie. Przy czym przedmiotem analizy są głównie regulacje na poziomie aktów powszechnie obowiązujących (ustaw i rozporządzeń), a także w niezbędnym zakresie aktów wewnętrznych podmiotów właściwych w sprawach nadawania stopni naukowych i tytułów (uchwały i zarządzenia właściwych organów).



Analiza legislacji w zakresie stopni i tytułów naukowych

Na zakres przedmiotowy analizy składają się następujące elementy:

1. stopień doktora (pl) i stopień doktora/kandydata nauk (ukr);
2. stopień doktora habilitowanego (pl) i stopień doktora nauk (ukr) ;
3. tytuł profesora (pl) i stopień profesora (ukr).

Natomiast pominięto tytuł docenta (ukr), bowiem nie podlega on w Polsce formalnemu uznaniu ani na podstawie umów międzynarodowych, ani w drodze nostryfikacji, ze względu na brak jego odpowiednika w polskim systemie szkolnictwa wyższego.

W Ukrainie niższy stopień naukowy kandydata nauk, który daje prawo do ubiegania się o wyższy stopień doktora nauk został zastąpiony przez stopień doktora filozofii oraz doktora sztuki na podstawie ustawy z dnia 1 lipca 2014 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (nr 1556-VII). Ich odpowiednikiem w Polsce jest stopień naukowy doktora i stopień doktora w zakresie sztuki.

Stopień kandydata nauk wydany na Ukrainie przed dniem 20 czerwca 2006 r., jest uznawany za równoważny z polskim stopniem doktora na podstawie umów międzynarodowych, tj.:

- Protokołu między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ukrainy o tymczasowym uregulowaniu zagadnienia wzajemnego uznawania równoważności dokumentów ukończenia szkół średnich, szkół średnich zawodowych oraz szkół wyższych a także dokumentów o nadawaniu stopni i tytułów naukowych, sporządzonego w Warszawie dnia 18 maja 1992 r. (nie publikowany);
- Porozumienia między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o równoważności dokumentów o wykształceniu, stopniach i tytułach naukowych wydawanych w PRL i ZSRR, podpisanego w Warszawie w dniu 10 maja 1974 r. (Dz. U. z 1975 r., Nr 4, poz. 14 i 15);
- Konwencji o wzajemnym uznawaniu równoważności dokumentów ukończenia szkół średnich, szkół średnich zawodowych i szkół wyższych, a także dokumentów o nadawaniu stopni naukowych i tytułów naukowych, sporządzonej w Pradze w dniu 7 czerwca 1972 roku (Dz. U. z 1975 r. Nr 5, poz. 28 i 29).

Stopień kandydata nauk wydany na Ukrainie od dnia 20 czerwca 2006 r., a także stopnie naukowe doktora filozofii i doktora sztuki mogą być uznane za równoważne z ich polskimi odpowiednikami w drodze nostryfikacji, w oparciu o rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 28 września 2018 r. w sprawie nostryfikacji stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki nadanych za granicą (Dz.U. poz. 1877).

Natomiast na podstawie zarządzenia Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy z dnia 5 sierpnia 2016 r. w sprawie zatwierdzenia trybu uznawania stopni naukowych uzyskanych



w zagranicznych uczelniach wyższych (nr 952), które określa prawne i organizacyjne podstawy uznawania w Ukrainie dokumentów o stopniach naukowych (dokumentów kwalifikacyjnych) wydawanych obywatelom Ukrainy i cudzoziemcom przez jednostki atestacji innych państw, dyplomy doktora nauk i doktora filozofii, które są dokumentami państwowego (ustanowionego) wzoru i wydawane przez upoważnione organy atestacyjne innych państw oraz dokumenty dotyczące nadawania stopnia doktora z dziedziny nauk, kandydata nauk, które odpowiadają kwalifikacjom doktora filozofii, mogą być przedmiotem procedury uznania na Ukrainie.

Porównanie regulacji prawnej stopnia doktora (pl) i stopnia kandydata nauk/doktora (filozofii i doktora sztuki) (ukr) w szczególności według kryterium:

1. podstaw prawnych nadania stopnia,
 2. podmiotów uprawnionych do nadania stopnia,
 3. warunków nadania stopnia,
 4. postępowania w sprawie nadania stopnia, w tym obrony rozprawy doktorskiej,
 5. środków zaskarżania rozstrzygnięć wydanych w postępowaniu o nadanie stopnia,
 6. sposobu upubliczniania podstaw, przebiegu i wyników postępowania w sprawie nadania stopnia
- zawiera załącznik nr 1 do raportu.

Wyższy stopień naukowy doktora nauk wydany na Ukrainie przed dniem 20 czerwca 2006 r., jest uznawany za równoważny z polskim stopniem doktora habilitowanego na podstawie umów dwustronnych, tj.:

- Protokołu między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ukrainy o tymczasowym uregulowaniu zagadnienia wzajemnego uznawania równoważności dokumentów ukończenia szkół średnich, szkół średnich zawodowych oraz szkół wyższych a także dokumentów o nadawaniu stopni i tytułów naukowych, sporządzonego w Warszawie dnia 18 maja 1992 r. (nie publikowany);
- Porozumienia między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o równoważności dokumentów o wykształceniu, stopniach i tytułach naukowych wydawanych w PRL i ZSRR, podpisanego w Warszawie w dniu 10 maja 1974 r. (Dz. U. z 1975 r., Nr 4, poz. 14 i 15);
- Konwencji o wzajemnym uznawaniu równoważności dokumentów ukończenia szkół średnich, szkół średnich zawodowych i szkół wyższych, a także dokumentów o nadawaniu stopni naukowych i tytułów naukowych, sporządzonej w Pradze w dniu 7 czerwca 1972 roku (Dz. U. z 1975 r. Nr 5, poz. 28 i 29).

Stopień doktora nauk wydany na Ukrainie od dnia 20 czerwca 2006 r., może być uznany za równoważny z jego polskim odpowiednikiem w drodze nostryfikacji, w oparciu o rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 28 września 2018 r. w sprawie nostryfikacji stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki nadanych za granicą (Dz.U. poz. 1877).

Natomiast na podstawie zarządzenia Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy z dnia 5 sierpnia 2016 r. w sprawie zatwierdzenia trybu uznawania stopni naukowych uzyskanych w zagranicznych uczelniach wyższych (nr 952), które określa prawne i organizacyjne podstawy uznawania w Ukrainie dokumentów o stopniach naukowych (dokumentów kwalifikacyjnych) wydawanych obywatelom Ukrainy i cudzoziemcom przez jednostki atestacji innych państw, dyplomy doktora nauk i doktora filozofii, które są dokumentami państwowego



(ustanowionego) wzoru i wydawane przez upoważnione organy atestacyjne innych państw oraz dokumenty dotyczące nadawania stopnia doktora habilitowanego, który odpowiada kwalifikacjom doktora nauk, mogą być przedmiotem procedury uznania na Ukrainie.

Porównanie regulacji prawnej stopnia doktora habilitowanego (pl) i stopnia doktora nauk (ukr) w szczególności według kryterium:

1. podstaw prawnych nadania stopnia,
 2. podmiotów uprawnionych do nadania stopnia,
 3. warunków nadania stopnia,
 4. postępowania w sprawie nadania stopnia,
 5. środków zaskarżania rozstrzygnięć wydanych w postępowaniu o nadanie stopnia,
 6. sposobu upubliczniania podstaw, przebiegu i wyników postępowania w sprawie nadania stopnia
- zawiera załącznik nr 2 do raportu.

Tytuł naukowy profesora wydany na Ukrainie przed dniem 20 czerwca 2006 r., jest uznawany za równoważny z polskim tytułem naukowym profesora na podstawie umów międzynarodowych, tj.:

- Protokołu między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ukrainy o tymczasowym uregulowaniu zagadnienia wzajemnego uznawania równoważności dokumentów ukończenia szkół średnich, szkół średnich zawodowych oraz szkół wyższych a także dokumentów o nadawaniu stopni i tytułów naukowych, sporządzonego w Warszawie dnia 18 maja 1992 r. (nie publikowany);
- Porozumienia między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o równoważności dokumentów o wykształceniu, stopniach i tytułach naukowych wydawanych w PRL i ZSRR, podpisanego w Warszawie w dniu 10 maja 1974 r. (Dz. U. z 1975 r., Nr 4, poz. 14 i 15);
- Konwencji o wzajemnym uznawaniu równoważności dokumentów ukończenia szkół średnich, szkół średnich zawodowych i szkół wyższych, a także dokumentów o nadawaniu stopni naukowych i tytułów naukowych, sporządzonej w Pradze w dniu 7 czerwca 1972 roku (Dz. U. z 1975 r. Nr 5, poz. 28 i 29).

Tytuł naukowy profesora wydany na Ukrainie od dnia 20 czerwca 2006 r., nie może być uznany za równoważny z polskim tytułem naukowym, gdyż ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce nie przewiduje (w przypadku braku umów międzynarodowych) możliwości uznawania równoważności tytułu profesora nadanego za granicą z jego polskim odpowiednikiem w drodze nostryfikacji. Nie ma również podstaw do uznania polskiego tytułu w Ukrainie na podstawie zarządzenia Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy z dnia 5 sierpnia 2016 r. w sprawie zatwierdzenia trybu uznawania stopni naukowych uzyskanych w zagranicznych uczelniach wyższych (nr 952).

Szczegółowe porównanie regulacji prawnej tytułu profesora (pl) i stopnia profesora (ukr) w szczególności według kryterium:

1. podstaw prawnych nadania tytułu/stopnia,
2. podmiotów uprawnionych do nadania tytułu/stopnia,
3. warunków nadania tytułu/stopnia,



4. postępowania w sprawie nadania tytułu/stopnia,
5. środków zaskarżenia rozstrzygnięć wydanych w postępowaniu o nadanie tytułu/stopnia,
6. podstawy utraty lub pozbawienia tytułu/stopnia
– zawiera załącznik nr 3 do raportu.

Istotną zmianę w przedmiotowym zakresie po stronie polskiej spowodowało uchwalenie ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz.U. z 2022 r., poz. 583z późn. zm.). Ich zadaniem jest ułatwienie wymiany akademickiej, a w szczególności zatrudnianie nauczycieli akademickich z Ukrainy w polskich instytucjach systemu szkolnictwa wyższego i nauki. Stanowią one, co następuje.

Obywatel polski, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia określonego rozporządzeniu Rady Ministrów, albo obywatel Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny, który oświadczy, że w dniu 24 lutego 2022 r. pracował jako nauczyciel akademicki w uczelni działającej na terytorium Ukrainy oraz posiada wymagany tytuł zawodowy, stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki lub tytuł profesora i odpowiednie kwalifikacje do zajmowania danego stanowiska, może zostać zatrudniony w uczelni jako nauczyciel akademicki bez przeprowadzenia konkursu, o którym mowa w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2022 r., poz. 574). Przy zatrudnianiu na stanowisku nauczyciela akademickiego wskazane osoby, która uzyskała tytuł profesora, stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki lub tytuł zawodowy za granicą, można odstąpić od wymagań dotyczących tego tytułu albo stopnia określonych w tej ustawie.

Podobnie obywatel polski, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia określonego rozporządzeniu Rady Ministrów, albo obywatel Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny, który oświadczy, że w dniu 24 lutego 2022 r. pracował w charakterze pracownika naukowego na terytorium Ukrainy oraz ma odpowiedni tytuł zawodowy, stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki lub tytuł profesora i odpowiednie kwalifikacje do zajmowania danego stanowiska, może zostać zatrudniony w jednostkach naukowych oraz innych jednostkach organizacyjnych Polskiej Akademii Nauk bez przeprowadzenia konkursu, o którym mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2020 r. poz. 1796).

Natomiast obywatel polski, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia określonego w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów, albo obywatel Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny, który oświadczy, że w dniu 24 lutego 2022 r. pracował w charakterze pracownika naukowego na terytorium Ukrainy oraz ma odpowiedni tytuł zawodowy, stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki lub tytuł profesora i odpowiednie kwalifikacje do zajmowania danego stanowiska, może zostać zatrudniony w instytucie bez przeprowadzenia konkursu, o którym mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2022 r. poz. 498).

I wreszcie obywatel polski, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia określonego w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów, albo obywatel Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny, który oświadczy, że w dniu 24 lutego 2022 r. spełniał wymogi kwalifikacyjne określone w przepisach wydanych na podstawie ustawy z dnia 21 lutego 2019 r.



o Sieci Badawczej Łukasiewicz (Dz. U. z 2020 r. poz. 2098) do zajmowania stanowisk, na których są zatrudniani pracownicy Centrum Łukasiewicz i instytutów działających w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, może zostać zatrudniony w Centrum Łukasiewicz lub instytucie działającym w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, bez przeprowadzenia konkursu, o którym mowa w tej ustawie.

Należy podkreślić, że przepisy te mają charakter incydentalny, bowiem zostały wprowadzone w związku i na czas konfliktu zbrojnego jako forma okresowej pomocy, a tym samym nie można ich traktować jako rozwiązań systemowych. Same zresztą budzą liczne wątpliwości interpretacyjne.

Z kolei w odniesieniu do pracowników naukowo-pedagogicznych i naukowych obywateli Rzeczypospolitej Polskiej ustawa Ukrainy z dnia 28 lipca 2022 r. o ustanowieniu dodatkowych gwarancji prawnych i socjalnych dla obywateli Rzeczypospolitej Polskiej przebywających na terytorium Ukrainy (nr 2471-IX) zagwarantowała możliwość korzystania przez obywateli polskich będących pracownikami tej grupy z praw ustanowionych w ukraińskim porządku prawnym dla pracowników naukowo-pedagogicznych i naukowych. Jej przepisy stanowią, że obywatele Rzeczypospolitej Polskiej studiujący w instytucjach edukacyjnych Ukrainy korzystają z praw i obowiązków przewidzianych dla obywatelami Ukrainy oraz, że obywatele Rzeczypospolitej Polskiej, którzy spełniają wymagania ustanowione przez ustawodawstwo Ukrainy dla osób, które mogą zajmować stanowiska pracowników naukowo-pedagogicznych i naukowych, mają prawo do zatrudnienia na Ukrainie na odpowiednie stanowiska na takich samych warunkach jak obywatele Ukrainy.

Dopełnieniem przeprowadzonej analizy porządków prawnych Polski i Ukrainy w zakresie awansu naukowego i możliwości uproszczenia i w konsekwencji poszerzenia wymiany akademickiej, w tym w szczególności współpracy zarówno instytucjonalnej, jak i indywidualnej, była ocena praktyki w tym zakresie. Z uwagi na obecną sytuację związaną z wojną na Ukrainie i utrudnionym dostępem do badań na jej terytorium, a także spontanicznymi działaniami z tym związanymi po stronie polskiej, wnioski w tym zakresie opierają się na praktycznych doświadczeniach, uzyskanych w drodze indywidualnych kontaktów informacyjnych i wiedzy eksperckiej autorów raportu.

Wnioski i rekomendacje

WNIOSKI OGÓLNE Z ANALIZY

1. Podstawy prawne regulujące nadawanie objętych analizą stopni i tytułów są przede wszystkim wynikiem obowiązujących w obu krajach systemów źródeł prawa i w tym zakresie ich zróżnicowanie jest w pełni uzasadnione. Należy jednak zwrócić uwagę, że w polskim systemie awansu naukowego podstawową rolę odgrywa ustawa systemowa, a ewentualne doszczegółowienie regulacji, zapewne w wyniku dokonanej w ostatnich latach deregulacji systemu polskiego szkolnictwa wyższego i nauki, następuje w drodze aktów wewnętrznych w szczególności podmiotów uprawnionych do nadawania stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki. Z kolei ukraińską regulację cechują, co oczywiste ustawy systemowe, ale ich doszczegółowienie odbywa się w aktach prawnych centralnych organów administracji publicznej właściwych w sprawach szkolnictwa wyższego i nauki, a nie w aktach i ewentualnie indywidualnych rozstrzygnięciach podmiotów uprawnionych do nadawani stopni naukowych w konkretnych sprawach. Świadczy to o centralizacji w tym zakresie.
2. Podmioty uprawnione do nadawania stopni i ich uprawnienia w tym zakresie są obu krajach zróżnicowane, choć poziom tego zróżnicowania jest zależny do analizowanego stopnia. Najwięcej podobieństw występuje w zakresie podmiotów uprawnionych do nadawania polskiego stopnia doktora i ukraińskiego stopnia kandydata nauk, a w zasadzie wprowadzonego niedawno i tym samym zapewne uwzględniającego rozwiązania europejskie doktora filozofii i doktora sztuki. Inaczej sprawa wygląda w zakresie stopnia doktora habilitowanego i doktora nauk, gdzie podobieństwa oczywiście również występują, ale rozkład zadań o odpowiadających im kompetencji między organami uczelni i innych uprawnionych instytucji naukowych (radami naukowymi), a organami administracji publicznej właściwymi w sprawach szkolnictwa wyższego i nauki (ministerstwa, rada doskonałości naukowej, kolegium asystencyjne) są bardziej zróżnicowane i wskazują na znacznie większy poziom scentralizowania w systemie ukraińskim, a tym samym świadczą o większej autonomii podmiotów polskiego systemu szkolnictwa wyższego i nauki. Natomiast z uwagi na inny charakter polskiego tytułu profesora i ukraińskiego stopnia profesora, z punktu widzenia podmiotów uprawnionych do ich nadawania oba systemy są odmienne, gdyż nieporównywalna jest pozycja ustrojowa organu władzy państwowej (Prezydent RP) i rządowych i uczelnianych organów administracji publicznej (Komisja atestacyjna Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy i rady naukowe).
3. Wymagania, które muszą spełnić kandydaci do nadania właściwego stopnia naukowego lub tytułu opierają się na tych samych założeniach odpowiedniego jakościowo poziomu dorobku naukowego. Najbardziej zbliżone do siebie regulacje występują w przypadku stopnia doktora habilitowanego i doktora nauk. W przypadku stopnia doktora i doktora filozofii/sztuki regulację ukraińska odróżnia dużo wyższy poziom szczegółowości w zakresie warunków, a w szczególności udokumentowania wymaganej doskonałości naukowej dla uzyskania stopnia. Natomiast w przypadku odpowiednio tytułu i stopnia profesora wymagania w znacznej części nie są porównywane przede wszystkim z uwagi na inny charakter tego poziomu awansu naukowego, na przykład wymogi dotyczące okresu zatrudnienia i kompetencji językowych w regulacjach ukraińskich.



4. Analiza przepisów procesowych regulujących postępowanie w sprawie nadania poszczególnych stopni i tytułów jednoznacznie wskazuje, że w obu systemach ich rola sprawdza się do zapewnienia gwarancji procesowych dla uczestników postępowania z jednej strony i przeprowadzenia postępowania zapewniającego wydanie w transparenty sposób obiektywnego rozstrzygnięcia w sprawie. Wydaje się, że zapewnienie tych założeń jest realizowane w obu systemach w różny sposób, bowiem analizowana regulacja ukraińska jest bardziej sformalizowana, gdyż zawiera instytucje procesowe, które w regulacji polskiej nie występują w ogóle. Należy jednak pamiętać, że polska ustawa systemowa zakłada podejmowanie rozstrzygnięć w sprawach stopni naukowych i w zakresie sztuki oraz tytułów w formie decyzji administracyjnych, dla których podstawą prawną jest ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, który nie był przedmiotem analizy. Niezależnie od podstawy prawnego formalizm postępowania służy zawsze zapewnieniu gwarancji procesowych uczestników postępowania.
5. W kontekście gwarancji procesowych uczestników postępowań prowadzonych w ramach awansu naukowego należy podkreślić, że systemy obu krajów zawierają rozwiązania charakterystyczne dla demokratycznych porządków prawnych przewidujące możliwość zaskarżania podjętych rozstrzygnięć właściwych organów przy pomocy systemu środków prawnych wnoszonych w pierwszej kolejności na drodze administracyjnej (odwołanie), a w przypadku braku ich skuteczności na drodze sądowej (skarga do sądu).
6. Agresja zbrojna Rosji na Ukrainę jednoznacznie pokazała z jednej strony liczne niedostatki w zakresie regulacji prawnych obu państw będących podstawą wymiany i współpracy akademickiej. Niedostatki te i brakujące rozwiązania próbowano szybko uregulować przy pomocy doraźnych i często prowizorycznych (szybko tworzonych z założeniem okresowego obowiązywania) regulacji. Z drugiej strony trudna sytuacja uruchomiła potencjał ludzki wskazując na możliwość szerszego współdziałania i liczne korzyści z niego płynące nie tylko w sensie pomocowym.

REKOMENDACJE WSPÓLNE

1. Podjęcie w pierwszej kolejności działań wewnętrznych zmierzających do zmian w regulacjach niwelujących główne różnice w rozwiązaniach prawnych, które uproszczą proces uznania stopnia lub tytułu w drodze nostryfikacji. Szczególnej uwagi w tym zakresie wymaga najwyższy szczebel awansu naukowego w postaci tytułu/stopnia profesora.
2. Podjęcie w konsekwencji usunięcia przeszkód formalnych działań zmierzających do zawarcia przez Rzeczpospolitą Polską i Ukrainę umowy międzynarodowej w sprawie uznawalności stopni i tytułów naukowych.
3. Aktywne rozwijanie współpracy instytucjonalnej i indywidualnej w zakresie badań naukowych, w tym dualnego zarządzania badaniami naukowymi, będące wspólną odpowiedzialnością na zmiany zachodzą w europejskim i światowym obszarze szkolnictwa wyższego i nauki.
4. Wspieranie działań zmierzających do wzmocnienia roli wewnętrznych instytucji systemu szkolnictwa wyższego i nauki jako przyjaznych, otwartych i inkluzywnych miejsc rozwoju naukowego oraz przekazywania uniwersalnych wartości, w celu budowania ścieżek kariery naukowej zgodnej ze standardami europejskimi i przyciągają najlepszych kandydatów.



5. Współpraca w zakresie cyfryzacji szkolnictwa wyższego i nauki, a w szczególności w obszarze badań naukowych poprzez wykorzystanie narzędzi cyfrowych umożliwiających gromadzenie i udostępnianie danych, co wymaga wspólnych przedsięwzięć infrastrukturalnych, logistycznych i prawnych.

REKOMENDACJE DLA STRONY UKRAIŃSKIEJ

1. Podjęcie działań zmierzających do zmian regulacji systemowych dotyczących szkolnictwa wyższego i nauki ukierunkowanych na pogłębianie procesu jego decentralizacji i deregulacji, a tym samym do praktycznego wdrożenia deklarowanej autonomii ukraińskich instytucji szkolnictwa, a w szczególności uczelni.
2. W nawiązaniu do rekomendacji wspólnej dokonanie zmian w przepisach ustawy Ukrainy z dnia 28 lipca 2022 r. o ustanowieniu dodatkowych gwarancji prawnych i socjalnych dla obywateli Rzeczypospolitej Polskiej przebywających na terytorium Ukrainy (nr 2471-IX) w zakresie uznawania stopni i tytułów naukowych obywateli polskich oraz w przepisach zarządzenia Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy z dnia 5 sierpnia 2016 r. w sprawie zatwierdzenia trybu uznawania stopni naukowych uzyskanych w zagranicznych uczelniach wyższych (nr 952) w sprawie uznania dokumentów dotyczących stopni i tytułów naukowych obywateli polskich.
3. Aktywizacja współpracy uczelni wyższych z Ukrainy z uczelniami z Polski w zakresie mobilności związanej z awansem naukowym, obejmującym uzyskiwanie stopni naukowych, w szczególności stopnia doktora (doktora filozofii) i doktora habilitowanego (doktora nauk) przez pracowników uczelni ukraińskich na polskich uczelniach.
4. Aktywizacja współpracy uczelni wyższych z Ukrainy z uczelniami z Polski w zakresie mobilności związanej z zatrudnieniem, obejmującym zatrudnienia na Ukrainie na odpowiednie stanowiska pracowników naukowych i pedagogicznych pracowników polskich uczelni, zarówno na podstawie umów o pracę, w tym w niepełnym wymiarze czasu pracy, a także na podstawie umów cywilnoprawnych.

REKOMENDACJE DLA STRONY POLSKIEJ

1. Kontynuacja działań wspierających włączenie Ukrainy do struktur Unii Europejskiej poprzez eksperckie wsparcie polskich organów państwowych i polskich instytucji przedstawicielskich szkolnictwa wyższego zmian systemowych i prawnych szkolnictwa wyższego i nauki Ukrainy, również w zakresie doświadczeń wynikających z funkcjonowania uniwersytetów europejskich.
2. W nawiązaniu do rekomendacji wspólnej dokonanie zmian w przepisach ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz.U. z 2022 r., poz. 583z późn. zm.) w zakresie uznawania stopni naukowych obywateli ukraińskich i pobawienia ich charakteru incydentalnego oraz ewentualnie także w przepisach rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 28 września 2018 r. w sprawie nostryfikacji stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki nadanych za granicą (Dz.U. poz. 1877) w zakresie uznania dokumentów dotyczących stopni i tytułów naukowych obywateli ukraińskich.



3. Aktywizacja współpracy polskich uczelni z uczelniami ukraińskimi w zakresie mobilności związanej z awansem naukowym, obejmującej uzyskiwanie stopni naukowych, w szczególności stopnia doktora (doktora filozofii) i doktora habilitowanego (doktora nauk) przez pracowników uczelni polskich na uczelniach ukraińskich.
4. Aktywizacja współpracy polskich uczelni z uczelniami ukraińskimi w zakresie mobilności związanej z zatrudnieniem, obejmującej zatrudnienie na Polsce na odpowiednie stanowiska nauczycieli akademickich pracowników ukraińskich uczelni zarówno na podstawie umów o pracę, w tym w niepełnym wymiarze czasu pracy, a także na podstawie umów cywilnoprawnych.



Stopień doktora i stopień kandydata nauk / doktora filozofii

ZAKRES REGULACJI:

PODSTAWY PRAWNE NADANIA STOPNIA DOKTORA

REGULACJA POLSKA

1. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r.
Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (PWSN)
2. Rozporządzenie Ministra nauki i Szkolnictwa wyższego z dnia 21 września 2018 r. w sprawie dyplomów doktorskich, dyplomów habilitacyjnych i legitymacji doktoranta (rozp. w spr. dyplomów)
3. Uchwała senatu albo rady naukowej podmiotu doktoryzującego w sprawie określenia sposobu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora

REGULACJA UKRAIŃSKA

- Ustawa Ukrainy „O działalności naukowej i naukowo-technicznej” (26.11.2015 nr 848-VIII)
- Ustawa Ukrainy „O szkolnictwie wyższym” (1.07.2014 nr 1556-VII)
- Ustawa Ukrainy „O ustanowieniu dodatkowych gwarancji prawnych i socjalnych dla obywateli RP przebywających na terytorium Ukrainy” (28.07.2022 nr 2471-IX)
- Uchwała Gabinetu Ministrów Ukrainy „O zatwierdzeniu Procedury szkolenia zdobywających wykształcenie wyższe, ubiegających się o stopień doktora filozofii i doktora nauk na uczelniach wyższych (instytucjach naukowych)” z dnia 23.03.2016 nr 261.
- Uchwała Gabinetu Ministrów Ukrainy „O zatwierdzeniu Trybu nadawania stopnia doktora filozofii i uchyleniu decyzji jednorazowej specjalistycznej rady naukowej uczelni, instytucji naukowej o nadaniu stopnia doktora filozofii” z dnia 12.01.2022 r. nr 44
- Uchwała Gabinetu Ministrów Ukrainy „O nadaniu stopnia doktora filozofii” z dnia 6.03.2019 nr 167 (z poprawkami).
- Zarządzenie Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy „O zatwierdzeniu Rozporządzenia w sprawie kolegium atestacyjnego Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy” z dnia 24.03.2022 nr 270, zarejestrowane w Ministerstwie Sprawiedliwości Ukrainy z dnia 27.04.2022 nr 460/37796
- Uchwała Gabinetu Ministrów Ukrainy „W sprawie utworzenia Narodowej Agencji Zapewnienia Jakości Szkolnictwa Wyższego” z dnia 15.04.2015 nr 244 (z poprawkami), Statut Narodowej Agencji Zapewnienia Jakości Szkolnictwa Wyższego (w redakcji Uchwały Gabinetu Ministrów Ukrainy z dnia 21.08.2019 nr 761)
- Rozporządzenie Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy „W sprawie zatwierdzenia wymagań do rozprawy kandydackiej i doktorskiej” z dnia 12.01.2017 nr 40.
- Zarządzenie Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy „O opublikowaniu wyników rozpraw kandydackich i doktorskich dla uzyskania stopnia naukowego doktora i kandydata nauk” z dnia 23.09.2019 nr 1220.
- Zarządzenie Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy „W sprawie zatwierdzenia trybu uznawania stopni naukowych uzyskanych w zagranicznych uczelniach wyższych” z dnia 5.08.2016 nr 952.
- Porozumienie między Ministerstwem Edukacji i Nauki Ukrainy a Ministrem Edukacji Narodowej RP o współpracy w dziedzinie oświaty z dnia 19.01.2015 r.



– Ustawa Ukrainy „O działalności naukowej i naukowo-technicznej”

Art. 28. Stopnie i tytuły naukowe

1. Naukowcy mają prawo do uzyskiwania, zgodnie z przepisami prawa, stopni naukowych doktora filozofii i doktora nauk oraz do nadawania tytułów naukowych starszego badacza, docenta i profesora.

Nadawanie stopni naukowych i przyznanie tytułów naukowych jest państwowym uznaniem poziomu kwalifikacji naukowca. Nadawanie stopnia naukowego doktora filozofii, nadawanie tytułów naukowych odbywa się zgodnie z Ustawą Ukrainy „O szkolnictwie wyższym”. Nadanie stopnia naukowego doktora nauk odbywa się zgodnie z niniejszą ustawą.

– Ustawa Ukrainy „O szkolnictwie wyższym”

Art. 5. Poziomy i stopnie wykształcenia wyższego

1. Specjaliści z wyższym wykształceniem kształcą się zgodnie z odpowiednimi programami kształcenia na następujących poziomach szkolnictwa wyższego:

...

Poziom trzeci (edukacyjno-naukowy/edukacyjno-twórczy).

...

Poziom trzeci (edukacyjno-naukowy/edukacyjno-twórczy) przewiduje nabycie przez zdobywających wykształcenie wyższe umiejętności rozwiązywania złożonych problemów w zakresie dziedziny zawodowej i/lub badawczo-innowacyjnej.

Poziom edukacyjno-naukowy szkolnictwa wyższego polega na nabyciu przez osobę wiedzy teoretycznej, zdolności, umiejętności i innych kompetencji, wystarczających do tworzenia nowych pomysłów, rozwiązywania złożonych problemów z zakresu działalności zawodowej i/lub badawczo-innowacyjnej, opanowania metodologii działalności naukowej i pedagogicznej, a także prowadzenie własnych badań naukowych, których wyniki mają nowatorstwo naukowe, znaczenie teoretyczne i praktyczne.

2. Uzyskanie wykształcenia wyższego na każdym poziomie szkolnictwa wyższego wymaga od osoby pomyslnego ukończenia programu kształcenia, który jest podstawą do nadania odpowiedniego stopnia wyższego wykształcenia:

...

4) doktora filozofii/doktora sztuki;

6. Doktorem filozofii jest stopień edukacyjny i jednocześnie naukowy uzyskiwany na trzecim poziomie szkolnictwa wyższego na podstawie tytułu magistra. Stopień doktora filozofii jest nadawany przez jednorazową specjalistyczną radę naukową uczelni lub instytucji naukowej na podstawie wyników pomyslnego zrealizowania odpowiedniego programu edukacyjno-naukowego przez ubiegającego się i obronę publiczną rozprawy przed jednorazową specjalistyczną radą naukową.

Osoba ma prawo do uzyskania stopnia doktora filozofii podczas nauki w aspiranturze (adiunkturze). Osoby, które zawodowo prowadzą działalność naukową, naukowo-techniczną lub naukowo-pedagogiczną w swoim głównym miejscu pracy, mają prawo do uzyskania stopnia doktora nauk humanistycznych poza aspiranturą, między innymi



w czasie urlopu twórczego, pod warunkiem pomyślnego ukończenia odpowiedniego programu edukacyjno-naukowy i publicznej obrony rozprawy na jednorazowej specjalistycznej radzie naukowej.

Normatywny termin przygotowania doktora filozofii w aspiranturze (adiunkturze) wynosi cztery lata.

Wymiar komponentu edukacyjnego programu edukacyjno-naukowego przygotowania doktora filozofii wynosi 30-60 punktów ECTS.

Instytucje naukowe mogą kształcić doktorów filozofii według własnego programu edukacyjno-naukowego zgodnie z uzyskaną licencją na odpowiednią działalność edukacyjną lub według programu edukacyjno-naukowego, którego niektóre elementy zapewniają inne instytucje naukowe i/lub uczelniami wyższymi.

Doctor sztuki - to stopień edukacyjno-twórczy uzyskany na trzecim poziomie szkolnictwa wyższego na podstawie tytułu magistra. Osoba ma prawo do uzyskania stopnia doktora sztuki na aspiranturze twórczej. Pierwszym etapem uzyskania stopnia doktora sztuki może być asystentura-staż, który jest formą szkolenia kadry artystycznej kwalifikacji wyższej. Procedurę uzyskania stopnia edukacyjno-twórczego doktora sztuki oraz odbycia stażu asystenckiego zatwierdza Gabinet Ministrów Ukrainy na wniosek centralnego organu wykonawczego w dziedzinie kultury w porozumieniu z centralnym organem wykonawczym w dziedzinie edukacji i nauki.

Stopień doktora sztuki nadawany jest przez komisję specjalizacyjną do nadawania stopnia doktora sztuki uczelni w dziedzinie sztuki na podstawie wyniku pomyślnego ukończenia przez studenta uczelni właściwej z odpowiednim edukacyjno-twórczym programem i obrony publicznej twórczego projektu artystycznego w sposób określony przez Gabinet Ministrów Ukrainy.

Normatywny termin przygotowania doktora sztuki na aspiranturze twórczej to trzy lata. Wymiar komponentu edukacyjnego programu edukacyjno-twórczego kształcenia doktora sztuki wynosi 30-60 punktów ECTS.

ZAKRES REGULACJI:

PODSTAWY PRAWNE NADANIA STOPNIA DOKTORA

REGULACJA POLSKA

Art. 185 PSWN

1. Uprawnienie do nadawania stopnia doktora w dyscyplinie posiada uczelnia, instytut PAN, instytut badawczy albo instytut międzynarodowy w dyscyplinie, w której posiada kategorię naukową A+, A albo B+, zwane dalej „podmiotem doktoryzującym”.
2. Stopień doktora może być nadany w dyscyplinie również wspólnie przez uczelnie, instytuty

REGULACJA UKRAIŃSKA

– Ustawa Ukrainy „O szkolnictwie wyższym”

Art. 6. Atestacja zdobywających wykształcenie wyższe

4. Atestacji osób, zdobywających stopień doktora filozofii, dokonuje się na podstawie publicznej obrony dorobku naukowego w formie rozprawy jednorazowa specjalistyczna rada naukowa, powołana przez uczelnię lub instytucję naukową, która posiada akredytowany program kształcenia trzeciego stopnia studiów wyższych w odpowiedniej specjalności (kilku specjalności dla rozpraw interdyscyplinarnych).
5. Rozprawy osób ubiegających się o stopień doktora filozofii, opinie i recenzje na ich temat publikowane są wna oficjalnej stronie internetowej właściwej uczelni lub instytucji naukowej zgodnie z przepisami prawa. Informacje o utworzonej jednorazowej specjalistycznej rady naukowej, o dacie, godzinie i miejscu



PAN, instytuty badawcze lub instytuty międzynarodowe w dyscyplinie, w której każde posiada kategorię naukową A+, A albo B+, w tym z udziałem podmiotów zagranicznych posiadających uprawnienia do nadawania stopnia doktora w zakresie dyscypliny, w której nadawany jest stopień. Zasady współpracy określa umowa zawarta w formie pisemnej, która w szczególności wskazuje podmiot odpowiedzialny za wprowadzanie danych do systemu POL-on.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 177 ust. 6 [Jeżeli rozprawa doktorska obejmuje zagadnienia naukowe z więcej niż jednej dyscypliny naukowej zawierającej się w danej dziedzinie nauki i nie jest możliwe wskazanie dyscypliny, o której mowa w ust. 5 [Jeżeli rozprawa doktorska albo osiągnięcia, obejmują zagadnienia naukowe z więcej niż jednej dyscypliny, wskazuje się dyscyplinę, w której nadaje się stopień doktora albo stopień doktora habilitowanego], stopień doktora nadaje się w dziedzinie nauki.], stopień doktora może być nadany w dziedzinie nauki przez podmiot doktoryzujący, który posiada kategorię naukową A+, A albo B+ w ponad połowie dyscyplin zawierających się w tej dziedzinie.
4. W przypadku utraty uprawnienia do nadawania stopnia doktora w danej dyscyplinie albo dziedzinie, podmiot doktoryzujący zapewnia możliwość kontynuowania postępowań w innym podmiocie posiadającym uprawnienia do nadawania stopnia doktora w tej dyscyplinie albo dziedzinie. W przypadku braku możliwości zapewnienia kontynuowania postępowań w innym podmiocie, RDN wyznacza ten podmiot.

przeprowadzenia atestacji są podawane do publicznej wiadomości przez uczelnie, instytucje naukowe na swoich oficjalnych stronach internetowych zgodnie z przepisami prawa oraz przekazywane drogą elektroniczną do Narodowej Agencji Zapewnienia Jakości Szkolnictwa Wyższego, które takie informacje publikuje na swojej oficjalnej stronie internetowej.

Uczelnie, instytucje naukowe zapewniają transmisję atestacji ubiegającego się o stopień doktora filozofii w czasie rzeczywistym na swoich oficjalnych stronach internetowych.

– **Uchwała Gabinetu Ministrów Ukrainy „W sprawie ustanowienia Narodowej Agencji Zapewnienia Jakości Szkolnictwa Wyższego” z dnia 15.04.2015 nr 244**

9. Agencja Narodowa:

...

uchyla decyzję specjalistycznej rady naukowej o nadaniu stopnia naukowego w przypadku wykrycia plagiatu akademickiego na wniosek Komisji Etyki w trybie określonym przez Gabinet Ministrów Ukrainy;

uchyla decyzję specjalizacyjnej rady naukowej na wniosek Komisji Odwoławczej na podstawie wyników rozpatrzenia odwołania, oświadczenia lub skargi dotyczącej działalności i decyzji specjalistycznych rad naukowych w trybie określonym przez Gabinet Ministrów Ukrainy;

opracowuje wymagania dotyczące poziomu kwalifikacji naukowych osób, zdobywających stopnie naukowe; przekazuje do MEN (Ministerstwa Edukacji i Nauki) do zatwierdzenia procedurę nadawania stopni naukowych przez wyspecjalizowane rady naukowe uczelni (instytucji naukowych) zgodnie z ustalonym trybem Gabinetowi Ministrów Ukrainy;

zatwierdza opracowany przez MEN Ukrainy tryb uznawania stopni wykształcenia wyższego i naukowych, uzyskanych w uczelniach zagranicznych;

opracowuje regulamin akredytacji specjalistycznych rad naukowych (rad specjalistycznych do nadawania stopnia doktora sztuki) i przedstawia go MEN Ukrainy do zatwierdzenia, akredytuje wyspecjalizowane rady naukowe (rady specjalistyczne do nadawania stopnia doktora sztuki) i kontroluje ich działania;

– **Zarządzenie Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy „O zatwierdzeniu Rozporządzenia w sprawie kolegium atestacyjnego Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy” z dnia 24.03.2022 nr 270, zarejestrowane w Ministerstwie Sprawiedliwości Ukrainy dnia 27.04.2022 pod nr 460/37796**

3. Ustalić, że kolegium atestacyjne MEN Ukrainy uczestniczy w rozpatrywaniu i rozstrzyganiu spraw atestacyjnych osób, których przygotowanie do uzyskania stopnia naukowego kandydata, doktora nauk rozpoczęło się przed 1 września 2016 r., zgodnie z ustawodawstwem obowiązującym przed wejściem w życie Ustawy Ukrainy „O szkolnictwie wyższym”.

4. Kolegium atestacyjne, zgodnie z powierzonymi jej zadaniami, uczestniczy w:

1) podejmowaniu decyzji dotyczących:

...

przeprowadzenia powtórnego, dodatkowego lub kontrolnego rozpatrywania rozpraw, które zostały rozpatrzone przez radę ekspertów ds. atestacji kadry naukowej (dalej - rada ekspertów) z naruszeniem ustalonej procedury lub w odniesieniu do których MEN Ukrainy otrzymało dodatkowe informacje, które nie zostały uwzględnione,



lub sprawdzania wniosków, poszczególnych zapisów, części lub całości wniosków z wcześniej przeprowadzonych ekspertyz poprzez powrót do rady ekspertów lub wysłanie do jednej z rad doktorskich lub powołanych w tym celu czołowych naukowców, specjalistów w odpowiedniej dziedzinie naukowej (za zgodą)

powołanie komisji odwoławczych do rozpatrywania odwołań od decyzji w sprawie nadawania stopni naukowych, nadawania tytułów naukowych, pozbawienia tych stopni, tytułów lub odmowy powołania komisji odwoławczej;

...

3) zatwierdzenie/uchylenie decyzji rad doktorskich o nadaniu stopnia naukowego doktora (kandydata) nauk;

4) pozbawienie stopni i tytułów naukowych w ustawodawstwie określonym trybie;

ZAKRES REGULACJI:

UZNAWANIE/USTALANIE RÓWNOWAŻNOŚCI TYTUŁU BAKAŁARZA, MAGISTRA, DOKTORA FILOZOFII/DOKTORA SZTUKI, DOKTORA NAUK I TYTUŁÓW NAUKOWYCH DOCENTA, PROFESORA UZYSKANEGO W UCZELNIACH ZAGRANICZNYCH W TRAKCIE REKRUTACJI NA STUDIA I/LUB NA STANOWISKO NAUKOWCA LUB PRACOWNIKA NAUKOWO-PEDAGOGICZNY.

REGULACJA POLSKA

REGULACJA UKRAIŃSKA

– Ustawa Ukrainy „O szkolnictwie wyższym”

Art. 32. Zasady działania, podstawowe prawa i obowiązki uczelni szkolnictwa wyższego.

6) podjęcie ostatecznej decyzji w sprawie uznania, w tym ustalenia równoważności, stopnia bakałarza, magistra, doktora filozofii/doktora sztuki, doktora nauk i tytułów naukowych docenta, profesora uzyskanego w uczelniach zagranicznych w trakcie rekrutacji na studia i/lub na stanowisko pracownika naukowego lub naukowo-pedagogicznego.

Art. 36. Rada naukowa

14) podejmuje ostateczne decyzje o uznaniu zagranicznych dokumentów o szkolnictwie wyższym, stopniach i tytułach naukowych przy zatrudnianiu pracowników pedagogicznych, naukowych, naukowo-pedagogicznych i innych, a także przy rekrutacji na studia.

– Zarządzenie Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy „W sprawie zatwierdzenia trybu uznawania stopni naukowych uzyskanych w zagranicznych uczelniach wyższych” z dnia 5.08.2016 nr 952

1. Niniejsza procedura określa prawne i organizacyjne podstawy uznawania w Ukrainie dokumentów o stopniach naukowych (dokumentów kwalifikacyjnych) wydawanych obywatelom Ukrainy i cudzoziemcom przez jednostki atestacji innych państw.

2. Niniejsza procedura dotyczy:

dyplomy doktora nauk i doktora filozofii, które są dokumentami państwowego (ustanowionego) wzoru i wydawane przez upoważnione organy atestacyjne innych państw;

dokumenty dotyczące nadawania stopni naukowych, które są równoważne z takimi dokumentami wydawanymi na Ukrainie, a mianowicie:



doktora z dziedziny nauk, kandydat nauk, które odpowiadają kwalifikacjom doktora filozofii;
doktora habilitowanego, który odpowiada kwalifikacjom doktora nauk.

ZAKRES REGULACJI: WARUNKI NADANIA STOPNIA DOKTORA

REGULACJA POLSKA

Art. 186 PSWN

1. Stopień doktora nadaje się osobie, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera albo równorzędny lub posiada dyplom, o którym mowa w art. 326 ust. 2 pkt 2 lub art. 327 ust. 2, dający prawo do ubiegania się o nadanie stopnia doktora w państwie, w którego systemie szkolnictwa wyższego działa uczelnia, która go wydała;
- 2) uzyskała efekty uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK, przy czym efekty uczenia się w zakresie znajomości nowożytnego języka obcego są potwierdzone certyfikatem lub dyplomem ukończenia studiów, poświadczającymi znajomość tego języka na poziomie biegłości językowej co najmniej B2;
- 3) posiada w dorobku co najmniej:
 - a) 1 artykuł naukowy opublikowany w czasopiśmie naukowym lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowej, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub
 - b) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art.

REGULACJA UKRAIŃSKA

– **Dekret Gabinetu Ministrów Ukrainy „O nadaniu stopnia doktora filozofii” z dnia 6.03.2019 r. nr 167 (z poprawkami)**

Pytania ogólne

3. Stopień doktora filozofii jest nadawany przez radę w wyniku pomyślnego zaliczenia przez odbiorcę odpowiedniego programu edukacyjno-naukowego oraz w wyniku publicznej obrony dorobku naukowego w formie rozprawy.

Uzyskanie stopnia doktora filozofii wiąże się z nabyciem przez osobę wiedzy teoretycznej, zdolności, umiejętności i innych kompetencji wystarczających do tworzenia nowych pomysłów, rozwiązywania złożonych problemów z zakresu działalności zawodowej i/lub badawczo-innowacyjnej, opanowania metodologii działalności naukowej i pedagogicznej, a także przeprowadzenia własnych badań naukowych, których wyniki mają nowatorstwo naukowe, znaczenie teoretyczne i praktyczne.

Stopień doktora filozofii uzyskuje się na podstawie tytułu magistra (specjalisty). Stopień doktora filozofii w zakresie wiedzy i/lub specjalności kierunku medycznego i weterynaryjnego przyznaje się wnioskodawcy, który posiada odpowiednio wyższe wykształcenie medyczne lub weterynaryjne odpowiadające drugiemu (magisterskiemu) poziomowi szkolnictwa wyższego.

Wymagania dotyczące poziomu kwalifikacji naukowych ubiegającego się

9. Ubiegający się musi przygotować rozprawę, opublikować główne wyniki naukowe w publikacjach naukowych, zdobyć wiedzę teoretyczną, umiejętności, kompetencje.
10. Rozprawa składana jest w formie specjalnie przygotowanej kwalifikującej pracy naukowej z prawami rękopisu, jest wykonana osobiście przez wnioskodawcę, musi zawierać oświadczenia naukowe, nowe naukowe wyniki teoretyczne i/lub eksperymentalne wyniki, przeprowadzonych przez wnioskodawcę badań, które są mają istotne znaczenie dla danej dziedziny nauki i są potwierdzone dokumentami, które poświadczają prowadzenie takich badań, a także świadczą o osobistym wkładzie odbiorcy w naukę oraz charakteryzują się spójnością treści.

– **Uchwała Gabinetu Ministrów Ukrainy „O zatwierdzeniu Trybu nadawania stopnia doktora filozofii i uchylenia decyzji jednorazowej specjalistycznej rady naukowej uczelni, instytucji naukowej o nadaniu stopnia doktora Doktor filozofii” z dnia 12.01.2022 r. nr 44**

...

5. Ubiegający się musi nabyć wiedzę teoretyczną, zdolności, umiejętności i kompetencje określone przez standard



267 ust. 2 pkt 2 lit. a, albo rozdział w takiej monografii, lub

- c) dzieło artystyczne o istotnym znaczeniu;
 - 4) przedstawiła i obroniła rozprawę doktorską;
 - 5) spełniła inne wymagania określone przez podmiot doktoryzujący.
2. W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych najwyższą jakością osiągnięć naukowych, stopień doktora można nadać osobie niespełniającej wymagań określonych w ust. 1 pkt 1, będącej absolwentem studiów pierwszego stopnia lub studentem, który ukończył trzeci rok jednolitych studiów magisterskich.
3. Osoba, o której mowa w ust. 2, po nadaniu stopnia doktora uzyskuje równocześnie wykształcenie wyższe, o którym mowa w art. 77 ust. 1 pkt 2.

ZAKRES REGULACJI: ROZPOCZĘCIE PROCEDURY

REGULACJA POLSKA

ZAKRES REGULACJI: PUBLIKACJA WYNIKÓW ROZPRAW

REGULACJA POLSKA

szkolnictwa wyższego trzeciego stopnia (edukacyjno-naukowego) odpowiedniej specjalności, prowadzić własne badania naukowe w formie rozprawy oraz opublikować główne wyniki naukowe.

W przypadku braku odpowiedniego standardu szkolnictwa wyższego wymagania dotyczące poziomu wiedzy, umiejętności i zdolności określa się zgodnie z ósmym poziomem Krajowych Ram Kwalifikacji, zatwierdzonych Uchwałą Gabinetu Ministrów Ukrainy z dnia 23 listopada, 2011 nr 1341 (Dziennik Urzędowy Ukrainy, 2011, nr 101, s. 3700; 2020, nr 54, s. 1670).

6. Rozprawa musi zawierać nowe naukowe wyniki badań przeprowadzonych przez wnioskodawcę, które realizują określone zadanie naukowe, mające istotne znaczenie dla danej dziedziny naukowej.

Rozprawa musi być wykonana w języku państwowym lub angielskim.

Wymagania dotyczące przygotowania rozprawy ustala MEN Ukrainy. Maksymalną i/lub minimalną objętość tekstu głównego rozprawy ustala program edukacyjno-naukowy instytucji zgodnie ze specyfiką odpowiedniej dziedziny nauki i/lub specjalności.

7. Rozprawa jest zgłaszana do obrony w formie specjalnie przygotowanego rękopisu.

REGULACJA UKRAIŃSKA

- Do 2016 r. – Specjalistyczna rada naukowa ds. nadawania stopnia naukowego doktora nauk
- Po 2016 r. – Jednorazowa specjalistyczna rada naukowa

REGULACJA UKRAIŃSKA

– Uchwała Gabinetu Ministrów Ukrainy „O zatwierdzeniu Trybu nadawania stopnia doktora filozofii i uchylenia decyzji jednorazowej specjalistycznej rady naukowej uczelni, instytucji naukowej o nadaniu stopnia doktora Doktor filozofii” z dnia 12.01.2022 r. nr 44

8. Wyniki naukowe rozprawy muszą być odzwierciedlone w co najmniej trzech publikacjach naukowych ubiegającego się, do których należą:



- 1) artykuły w wydaniach naukowych wpisanych w dniu publikacji do listy specjalistycznych publikacji naukowych Ukrainy. Jeżeli liczba współautorów w takim artykule (razem z odbiorcą) jest większa niż dwie osoby, taki artykuł jest równy 0,5 publikacji (z wyjątkiem publikacji wymienionych w ust. 2 niniejszego paragrafu);
- 2) artykuły w periodykach naukowych indeksowanych w bazach Web of Science Core Collection i/lub Scopus (z wyjątkiem publikacji państwa uznanego przez Radę Najwyższą Ukrainy za państwo-agresora);
- 3) nie więcej niż jeden patent na wynalazek, który pomyślnie przeszedł przez kwalifikacyjną ekspertyzę i jest bezpośrednio związany z wynikami naukowymi rozprawy, co jest równoznaczne z jedną publikacją naukową;
- 4) monografie jednoosobowe rekomendowane do publikacji przez rady naukowe instytucji i pozytywnie recenzowane przez ekspertów, z wyjątkiem monografii jednoosobowych wydanych w państwie uznanym przez Radę Najwyższą Ukrainy za państwo-agresora. Poszczególne rozdziały w monografiach zbiorowych są przyrównywane do poszczególnych monografii na tych samych warunkach.

Artykuł w publikacji zaliczony do pierwszego – trzeciego kwartyli (Q1-Q3) zgodnie z klasyfikacją SCImago Journal and Country Rank lub Journal Citation Reports lub indywidualna monografia, która spełnia określone wymagania, są równoważne dwóm publikacjom naukowym.

Przynależność publikacji naukowej do pierwszego – trzeciego kwartyli (Q1-Q3) według klasyfikacji SCImago Journal and Country Rank lub Journal Citation Reports jest określana na podstawie rankingu w roku, w którym opublikowana została odpowiednia publikacja ubiegającego się lub w przypadku, gdy ranking za dany rok nie został opublikowany w dniu powołania rady jednorazowej, według ostatniego opublikowanego rankingu.

9. Artykuły zaliczane są do tematu rozprawy pod warunkiem, że uzyskane wyniki naukowe są uzasadnione zgodnie z celem artykułu (wyznaczonego zadania) i wnioskami, a także opublikowanie nie więcej niż jednego artykułu w jednym numerze (edycji) wydania naukowego.

Artykuły opublikowane po wejściu w życie niniejszego Trybu są zaliczane do tematu rozprawy tylko wtedy, gdy posiadają aktywny identyfikator DOI (Digital Object Identifier), z wyjątkiem publikacji zawierających informacje niejawnie jako tajemnica państwowa lub informacje do użytku służbowego.

Nie uważa się za autoplgiat, jeśli ubiegający się wykorzystuje w tekście rozprawy swoje prace naukowe bez odniesienia do tych prac, jeżeli zostały one wcześniej opublikowane w celu odzwierciedlenia głównych wyników naukowych rozprawy i zaznaczone przez ubiegającego się w streszczeniu rozprawy.

ZAKRES REGULACJI: ROZPRAWA DOKTORSKA

REGULACJA POLSKA

Art. 187 PSWN

1. Rozprawa doktorska prezentuje ogólną wiedzę teoretyczną kandydata w dyscyplinie albo

REGULACJA UKRAIŃSKA

- Uchwała Gabinetu Ministrów Ukrainy „O zatwierdzeniu Trybu nadawania stopnia doktora filozofii i uchylenia decyzji jednorazowej specjalistycznej rady naukowej uczelni, instytucji naukowej o nadaniu stopnia doktora Doktor filozofii” z dnia 12.01.2022 r. nr 44



- dyscyplinach oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej lub artystycznej.
- Przedmiotem rozprawy doktorskiej jest oryginalne rozwiązanie problemu naukowego, oryginalne rozwiązanie w zakresie zastosowania wyników własnych badań naukowych w sferze gospodarczej lub społecznej albo oryginalne dokonanie artystyczne.
 - Rozprawę doktorską może stanowić praca pisemna, w tym monografia naukowa, zbiór opublikowanych i powiązanych tematycznie artykułów naukowych, praca projektowa, konstrukcyjna, technologiczna, wdrożeniowa lub artystyczna, a także samodzielna i wyodrębniona część pracy zbiorowej.
 - Do rozprawy doktorskiej dołącza się streszczenie w języku angielskim, a do rozprawy doktorskiej przygotowanej w języku obcym również streszczenie w języku polskim. W przypadku gdy rozprawa doktorska nie jest pracą pisemną, dołącza się opis w językach polskim i angielskim.

Art. 188 PSWN

- Podmiot doktoryzujący, nie później niż 30 dni przed wyznaczonym dniem obrony rozprawy doktorskiej, udostępnia w BIP na swojej stronie podmiotowej rozprawę doktorską będącą pracą pisemną wraz z jej streszczeniem albo opis rozprawy doktorskiej niebędącej pracą pisemną oraz recenzje.
- W przypadku rozprawy doktorskiej, której przedmiot jest objęty tajemnicą prawnie chronioną, udostępnia się tylko recenzje z wyłączeniem treści objętych tą tajemnicą.
- Dokumenty, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie po ich udostępnieniu zamieszcza się w systemie, o którym mowa w art. 342 ust. 1.
- Jeżeli rozprawa doktorska jest pracą pisemną, podmiot doktoryzujący sprawdza ją przed

- Po ukończeniu studiów w ramach akredytowanego programu edukacyjno-naukowego ubiegający się:
 - otrzymuje świadectwo akademickie z realizacji programu dydaktyczno-naukowego sporządzone według wzoru zatwierdzonego przez MEN Ukrainy oraz wniosek promotora naukowego (promotorów);
 - zwraca się do pododdziału strukturalnego instytucji, realizującej odpowiedni program edukacyjno-naukowy i/lub przygotowującej ubiegającego się, z pisemnym wnioskiem o stwierdzenie nowatorstwa naukowego, teoretycznego i praktycznego znaczenia wyników rozprawy. Do wniosku dołącza się praca w formie drukowanej i elektronicznej, publikacje naukowe (lub ich kopie), które odzwierciedlają wyniki naukowe pracy, zaświadczenie akademickie o realizacji programu edukacyjno-naukowego oraz wniosek promotora naukowego (promotorów).
 - W celu wyciągnięcia wniosków na temat nowatorstwa naukowego, teoretycznego i praktycznego znaczenia wyników rozprawy, odbywa się publiczna prezentacja wyników naukowych rozprawy doktorskiej i jej dyskusja na posiedzeniu jednostki strukturalnej instytucji, która realizuje odpowiedni program edukacyjno-naukowy i/lub przygotowuje ubiegającego się. Wyniki dyskusji i prezentacji znajdują odzwierciedlenie we wniosku dotyczącym nowości naukowej, teoretycznego i praktycznego znaczenia wyników pracy doktorskiej, który podpisuje przewodniczący na posiedzeniu jednostki strukturalnej instytucji.
- W przypadku otrzymania negatywnego wniosku o nowatorstwie naukowym, teoretycznego i praktycznego znaczenia wyników rozprawy, wnioskodawca zachowuje prawo do ponownego odwołania się do jednostki strukturalnej instytucji z pisemnym wnioskiem o otrzymanie takiego wniosku po zakończeniu rozprawy lub przedłużeniu w uczelni w celu zrealizowania odpowiedniego programu dydaktyczno-naukowego, jeżeli wnioskodawca zostanie przedterminowo zostaje wydalony z aspirantury na własną prośbę.
- W przypadku uzasadnionych przyczyn (ze względu na stan zdrowia, sytuację rodzinną itp.) ubiegającym się na podstawie pisemnego wniosku przysługuje prawo na otrzymanie wniosku o nowatorstwie naukowym, teoretycznego i praktycznego znaczenia wyników pracy oraz do przeprowadzenia obrony rozprawy w jednorazowej radzie w ciągu dwóch lat po wydaleniu z aspirantury.

– Dekret Gabinetu Ministrów Ukrainy „O nadaniu stopnia doktora filozofii” z dnia 6.03.2019 r. nr 167 (z poprawkami)

- Ubiegający się składa radzie następujące dokumenty, których lista jest wyczerpująca:
 - wniosek o przeprowadzenie jego atestacji;
 - kopię pierwszej strony paszportu obywatela Ukrainy lub dokumentu paszportowego cudzoziemca;
 - kopię dyplomu magisterskiego (specjalistycznego). W przypadku, gdy dokument ukończenia studiów został wydany przez zagraniczną uczelnię, dodatkowo składa się kopię dokumentu o uznaniu zagranicznego dokumentu potwierdzającego ukończenie studiów;
 - kopię zaświadczenia o zmianie imienia (jeśli zachodzi taka potrzeba);
 - wypis z zarządzenia o przyjęciu do aspirantury (przyłączenie do uczelni/instytucji naukowej), poświadczony zgodnie z ustaloną procedurą;
 - świadectwo akademickie realizacji odpowiedniego programu edukacyjno-naukowego;
 - wniosek promotora naukowego (promotorów) lub odpowiedniej jednostki strukturalnej w dwóch egzemplarzach;



obroną z wykorzystaniem Jednolitego Systemu Antyplagiatowego, o którym mowa w art. 351 ust. 1.

8) opinię o nowatorstwie naukowym, znaczeniu teoretycznym i praktycznym wyników pracy w dwóch egzemplarzach;

9) rozprawę w formie drukowanej (trzy egzemplarze) oraz w formie elektronicznej;

10) kopie publikacji naukowych objętych tematem rozprawy, na których należy wskazać dane źródłowe odpowiednich publikacji. Kopie określonych publikacji poświadczą się zgodnie z ustaloną procedurą.

Oryginały składanych do rady dokumentów zgodnie z podpunktami 2-4 tego punktu są przekazywane radzie i zwracane wnioskodawcy po przyjęciu wniosku. Kopie określonych dokumentów są poświadczane zgodnie z ustaloną procedurą.

Pracownik odpowiedniego pododdziału strukturalnego uczelni (instytucji naukowej) zapewniającego działalność rad lub pracownik uczelni (instytucji naukowej), któremu powierzono takie uprawnienia, sprawdza odpowiedność dokumentów do listy tego punktu i ich ważność.

W przypadku przetwarzania dokumentów cudzoziemca lub osoby bez obywatelstwa, imię i nazwisko jest podawane w kolejności ich wpisania w dokumencie paszportowym cudzoziemca.

Przewodniczący rady przyjmuje dokumenty do rozpatrzenia, zamieszcza na wniosku odpowiednią rezolucję, stawia datę ich przyjęcia i swój podpis.

ZAKRES REGULACJI:

WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA W SPRAWIE NADANIA STOPNIA DOKTORA

REGULACJA POLSKA

Art. 189 PSWN

Postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora wszczynają się na wniosek osoby spełniającej wymagania określone w art. 186 ust. 1 pkt 1-3 albo ust. 2. Do wniosku dołącza się rozprawę doktorską wraz z pozytywną opinią promotora lub promotorów.

REGULACJA UKRAIŃSKA

– **Uchwała Gabinetu Ministrów Ukrainy „O zatwierdzeniu Trybu nadawania stopnia doktora filozofii i uchylenia decyzji jednorazowej specjalistycznej rady naukowej uczelni, instytucji naukowej o nadaniu stopnia doktora Doktor filozofii” z dnia 12.01.2022 r. nr 44**

13. Pod warunkiem uzyskania pozytywnego wniosku o nowatorstwie naukowym, teoretycznym i praktycznym znaczenia wyników rozprawy, ubiegający się ma prawo wystąpić do rady naukowej instytucji, w której ukończył program edukacyjno-naukowy, z pisemnym wnioskiem o utworzenie rady jednorazowej.

We wniosku ubiegający się zaświadcza, że rozprawa została przez niego wykonana samodzielnie z zachowaniem rzetelności akademickiej, potwierdza, że ostateczny tekst pracy został złożony do obrony oraz wskazuje język obrony pracy (język państwowy lub, na wniosek ubiegającego się, język angielski).

Do wniosku są dołączane:

- Rozprawa w drukowa
- rozprawa w formie drukowanej i elektronicznej;
- publikacje naukowe (lub ich kopie), które podkreślają naukowe wyniki rozprawy;
- świadectwo akademickie z realizacji programu edukacyjno-naukowego;
- wniosek promotora naukowego (promotorów);
- opinię o nowatorstwie naukowym, teoretycznym i praktycznym znaczeniu wyników pracy.



ZAKRES REGULACJI: PROMOTORZY I RECENZENCI

REGULACJA POLSKA

Art. 190 PSWN

1. Opieka naukowa nad przygotowaniem rozprawy doktorskiej jest sprawowana przez promotora lub promotorów albo przez promotora i promotora pomocniczego.
2. W postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora wyznacza się 3 recenzentów spośród osób niebędących pracownikami podmiotu doktoryzującego oraz uczelni, instytutu PAN, instytutu badawczego, instytutu międzynarodowego, Centrum Łukasiewicz albo instytutu Sieci Łukasiewicz, których pracownikiem jest osoba ubiegająca się o stopień doktora.
3. Recenzenci sporządzają recenzje rozprawy doktorskiej w terminie 2 miesięcy od dnia jej doręczenia.
4. Promotorem i recenzentem może być osoba posiadająca stopień doktora habilitowanego lub tytuł profesora, a promotorem pomocniczym - osoba posiadająca stopień doktora.
5. Promotorem i recenzentem może być osoba niespełniająca warunków określonych w ust. 4, która jest pracownikiem zagranicznej uczelni lub instytucji naukowej, jeżeli organ, o którym mowa w art. 178 ust. 1, uzna, że osoba ta posiada znaczące osiągnięcia w zakresie zagadnień naukowych, których dotyczy rozprawa doktorska.
6. Promotorem nie może zostać osoba, która w okresie ostatnich 5 lat:
 - 1) była promotorem 4 doktorantów, którzy zostali skreśleni z listy doktorantów z powodu negatywnego wyniku oceny śródrokresowej, lub
 - 2) sprawowała opiekę nad przygotowaniem

REGULACJA UKRAIŃSKA

– Uchwała Gabinetu Ministrów Ukrainy „O zatwierdzeniu Trybu nadawania stopnia doktora filozofii i uchylenia decyzji jednorazowej specjalistycznej rady naukowej uczelni, instytucji naukowej o nadaniu stopnia doktora Doktor filozofii” z dnia 12.01.2022 r. nr 44

14. Rada naukowa nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia otrzymania wniosku ubiegającego się powołuje jednorazową radę złożoną z pięciu osób – przewodniczącego rady jednorazowej, dwóch recenzentów i dwóch oficjalnych oponentów, o czym wydawane jest zarządzenie instytucji naukowej.

Kompetencje członków jednorazowej rady do tematu badań ubiegającego się wyznacza się przedstawieniem co najmniej trzech publikacji naukowych na temat badań rozprawy, pod warunkiem, że zostały opublikowane w ciągu ostatnich pięciu lat przed dniem utworzenia rady jednorazowej i po nadaniu naukowcowi stopnia doktora filozofii (kandydata nauk), do których są wliczane:

monografie jednoosobowe rekomendowane do publikacji przez rady naukowe instytucji i recenzowane, z wyjątkiem monografii jednoosobowych wydawanych w państwie uznanym przez Radę Najwyższą Ukrainy za państwo-agresora. Poszczególne rozdziały w monografiach zbiorowych są przyrównywane do poszczególnych monografii na tych samych warunkach (dla publikacji zagranicznych - zgodnie z wymogami dla publikacji naukowych danego państwa);

artykuły naukowe opublikowane w wydaniach naukowych, które w dniu publikacji znalazły się na liście specjalistycznych publikacji naukowych Ukrainy;

artykuły naukowe publikowane w periodykach naukowych indeksowanych w bazach Web of Science Core Collection i/lub Scopus, z wyjątkiem publikacji państwa uznanego przez Radę Najwyższą Ukrainy za państwo-agresora.

Monografia jednoosobowa o łącznej objętości co najmniej pięciu arkuszy autorskich lub publikacja naukowa w periodyku naukowym przyporządkowana do kwartyli I – III (Q1-Q3) według klasyfikacji SCImago Journal and Country Rank lub Journal Citation Reports jest równoważna do dwóch publikacji naukowych.

Jest zaliczana do publikacji naukowej pierwszego – trzeciego kwartyla (Q1-Q3) według klasyfikacji SCImago Journal and Country Rank lub Journal Citation Reports jest określana na podstawie rankingu w roku, w którym się ukazała odpowiednia publikacja członka rady jednorazowej lub w przypadku, gdy ranking za dany rok nie został opublikowany w dniu powołania rady jednorazowej, według ostatniego opublikowanego rankingu.

15. Pododdział strukturalny, na zebraniu którego ubiegający się dokonał publicznej prezentacji wyników naukowych rozprawy, naukowiec przedstawia radzie naukowej uczelni wnioski dotyczące kandydatów na członków rady jednorazowej.

Jeżeli instytucja nie ma możliwości powołania dwóch recenzentów z uwzględnieniem wymagań niniejszego Trybu, tworzy się jednorazową radę składającą się z przewodniczącego rady, jednego recenzenta i trzech oficjalnych oponentów.

Oficjalni oponenti nie mogą pracować w tej samej instytucji i są włączani do jednorazowej rady za ich pisemną zgodą.



rozprawy przez co najmniej 2 osoby ubiegające się o stopień doktora, które nie uzyskały pozytywnych recenzji, o których mowa w art. 191 ust. 1.

Art. 183 PWSN

Nauczyciel akademicki oraz pracownik naukowy nie może bez uzasadnionej przyczyny uchylić się od pełnienia funkcji promotora, promotora pomocniczego, recenzenta w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora, stopnia doktora habilitowanego lub tytułu profesora, a także funkcji recenzenta, o którym mowa w art. 238 ust. 2.

Art. 184 PWSN

1. Promotorowi, promotorowi pomocniczemu i recenzentowi w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora, stopnia doktora habilitowanego lub tytułu profesora oraz członkowi komisji habilitacyjnej przysługuje jednorazowe wynagrodzenie.
2. Wynagrodzenie promotora wynosi 83%, a promotora pomocniczego - 50% wynagrodzenia profesora. Wynagrodzenie wypłaca się po zakończeniu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora, w wyniku którego został on nadany.
3. Wynagrodzenie recenzenta wynosi w postępowaniu w sprawie nadania:
 - 1) stopnia doktora - 27%,
 - 2) stopnia doktora habilitowanego - 33%,
 - 3) tytułu profesora - 40%- wynagrodzenia profesora.
4. Wynagrodzenie członka komisji habilitacyjnej wynosi 17% wynagrodzenia profesora, a w przypadku gdy pełni on funkcję jej przewodniczącego lub sekretarza - 33% wynagrodzenia profesora. Wynagrodzenie wypłaca się po zakończeniu postępowania w sprawie nadania stopnia.

16. Członkiem rady jednorazowej nie może być osoba, która:

- 1) jest promotorem naukowym ubiegającego się;
- 2) jest kierownikiem instytucji, w której tworzy się jednorazowa rada;
- 3) jest współautorem publikacji naukowych ubiegającego się;
- 4) ma rzeczywisty lub potencjalny konflikt interesów w stosunku do ubiegającego się (w szczególności jest dla niego bliską osobą) i/lub jego opiekunem naukowym;
- 5) została pociągnięta do odpowiedzialności akademickiej za naruszenie uczciwości akademickiej, w szczególności był pozbawiony prawa udziału w pracach specjalistycznych rad naukowych zgodnie z Ustawami Ukrainy „O szkolnictwie wyższym”, „O działalności naukowej i naukowo-technicznej”;
- 6) pracuje (pracowała) na stanowiskach kierowniczych w instytucjach, instytucjach, organizacjach, które nielegalnie prowadzą (prowadzili) swoją działalność na czasowo okupowanych terytoriach Ukrainy;
- 7) nie posługuje się językiem obrony pracy dyplomowej w stopniu wystarczającym do poświadczenia kwalifikowanego ubiegającego się;
- 8) uzyskała dyplom doktora filozofii (kandydat nauk) na mniej niż trzy lata przed datą powołania rady jednorazowej.

Jedna osoba może uczestniczyć jako członek jednorazowej rady w nie więcej niż ośmiu obronach rozprawy w ciągu roku kalendarzowego.



ZAKRES REGULACJI:

DOPUSZCZENIE DO OBRONY ROZPRAWY DOKTORSKIEJ

REGULACJA POLSKA

Art. 191 PSWN

1. Do obrony rozprawy doktorskiej może być dopuszczona osoba, która uzyskała pozytywne recenzje od co najmniej 2 recenzentów oraz spełniła wymagania, o których mowa w art. 186 ust. 1 pkt 5.
 - 1a. Obrona rozprawy doktorskiej może być przeprowadzona poza siedzibą podmiotu doktoryzującego przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, zapewniających w szczególności:
 - 1) transmisję obrony w czasie rzeczywistym między jej uczestnikami,
 - 2) wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym, w ramach której uczestnicy obrony mogą wypowiadać się w jej toku- z zachowaniem niezbędnych zasad bezpieczeństwa.
2. Na postanowienie o odmowie dopuszczenia do obrony przysługuje zażalenie do RDN.

REGULACJA UKRAIŃSKA

- **Uchwała Gabinetu Ministrów Ukrainy „O zatwierdzeniu Trybu nadawania stopnia doktora filozofii i uchylenia decyzji jednorazowej specjalistycznej rady naukowej uczelni, instytucji naukowej o nadaniu stopnia doktora Doktor filozofii” z dnia 12.01.2022 r. nr 44**
17. Decyzję o utworzeniu rady jednorazowej podejmuje rada naukowa uczelni. Na podstawie decyzji rady akademickiej uczelnia wydaje zarządzenie o powołaniu rady jednorazowej.
 18. W ciągu pięciu dni roboczych od dnia wydania zarządzenia o utworzeniu rady jednorazowej instytucja:
 - 1) publikuje, uwzględniając wymagania przepisów prawnych o tajemnicy państwowej i informacji urzędowej, na swojej oficjalnej stronie internetowej elektroniczną kopię rozprawy w formacie PDF/A z warstwą tekstową z nakładką podpisu elektronicznego ubiegającego się na podstawie kwalifikowany certyfikat podpisu elektronicznego (stosujący kwalifikowany elektroniczny znak czasu) oraz informację o składzie jednorazowej rady, link do strony internetowej, na której będzie wyemitowana obrona rozprawy;
 - 2) wprowadza do systemu informacyjnego wiadomość o utworzeniu rady jednorazowej;
 - 3) przekazuje wydrukowany egzemplarz pracy dyplomowej podpisany przez ubiegającego się do biblioteki instytucji;
 - 4) przekazuje elektroniczną egzemplarz rozprawy do państwowej instytucji naukowej „Ukraiński Instytut Ekspertyzy i Informacji Naukowo-Technicznej” oraz do lokalnego repozytorium tej instytucji.
 19. Informację o utworzeniu rady jednorazowej uważa się za upublicznią od dnia jej wprowadzenia do systemu informatycznego.

Każda osoba, będąca podmiotem działalności naukowej naukowo-technicznej, może zgłosić do MEN Ukrainy zawiadomienie o niezgodności składu rady jednorazowej z wymogami prawa w terminie 15 dni od daty opublikowania przez Narodową Agencję informacji o utworzeniu rady jednorazowej (zmiany w składzie rady jednorazowej).

MON sprawdza zgodność składu rady jednorazowej z wymogami pkt 14-16 niniejszego Trybu oraz rozpatruje zgłoszenia o niezgodności składu rady jednorazowej (jeśli wpłynęły) w terminie miesiąca od dnia opublikowania przez Narodową Agencję informacji o utworzeniu rady jednorazowej (zmiany w składzie rady jednorazowej).

W przypadku wykrycia naruszeń MEN Ukrainy przerywa pracę jednorazowej rady poprzez wprowadzenie do systemu informatycznego odpowiednich informacji wskazujących przyczyny dla usunięcia wykrytych naruszeń.
 20. W celu usunięcia wykrytych naruszeń, a także w przypadku niemożności wykonywania obowiązków przez członka (członków) jednorazowej rady, instytucja wydaje zarządzenie o wprowadzeniu zmian w składzie rady jednorazowej, o których informacje wprowadza się do systemu informatycznego.
 21. Informacja o zmianach w składzie jednorazowej rady jest publikowana w systemie informacyjnym.
 22. Zgodnie z wynikami zapoznania się z rozprawą i publikacjami naukowymi ubiegającego się, zaliczanymi do tematu rozprawy, w terminie 45 dni kalendarzowych od dnia opublikowania informacji o utworzeniu rady jednorazowej, każdy recenzent składa recenzję do jednorazowej rady, a każdy oficjalny oponent - opinię,



w której są odnotowane wyniki własnej oceny poziomu naukowego rozprawy i publikacje naukowe ubiegającego się, w szczególności nowatorstwa przedstawionych teoretycznych i/lub eksperymentalnych wyników badań prowadzonych przez odbiorcę, ich uzasadnienie naukowe, stopień realizacji zadania naukowego oraz opanowanie przez ubiegającego się metodologii działalności naukowej.

Recenzenci i oficjalni oponenci zapewniają obiektywność przygotowywanych przez siebie recenzji i opinii, poświadczają je własnymi podpisami i odciskami pieczęci instytucji w głównym miejscu pracy.

W przypadku, gdy recenzja (opinia) nie spełnia ustalonych wymagań, przewodniczący jednorazowej rady wyznacza termin jej dopracowania.

W przypadku niezłożenia recenzji (opinii) w wyznaczonym terminie lub zgłoszenia niezgodnie z wyznaczonym terminem, przewodniczący rady jednorazowej inicjuje kwestię zastąpienia odpowiedniego członka rady przed radą naukową instytucja.

23. Instytucja zapewnia stworzenie przez jednorazową radę niezbędnych warunków do sprawdzania przestrzegania przez ubiegającego się uczciwości akademickiej.

W przypadku wykrycia przez członków rady plagiatu akademickiego, fabrykowania, falsyfikacji w rozprawie i/lub publikacjach naukowych ubiegającego się, recenzent (oficjalny oponent) odnotowuje to w swojej recenzji (opinii).

24. W ciągu trzech dni roboczych od daty otrzymania ostatniej recenzji (opinii) do rady jednorazowej:

- rada jednorazowa wyznacza datę, godzinę i miejsce publicznej obrony rozprawy. Termin publicznej obrony rozprawy ustala się nie wcześniej niż dwa tygodnie i nie później niż cztery tygodnie od daty otrzymania ostatniej recenzji (opinii) przez radę jednorazową. Informacja o dacie, godzinie i miejscu publicznej obrony pracy kandydata jest publikowana na oficjalnej stronie internetowej uczelni i wprowadzana do systemu informacyjnego;
- elektroniczne kopie recenzji (opinii) w formacie PDF/A z warstwą tekstową nakładającą się na podpis elektroniczny recenzenta (oficjalnego oponenta), oparte na kwalifikowanym certyfikacie podpisu elektronicznego (z wykorzystaniem kwalifikowanego elektronicznego znacznika czasu), są publikowane na oficjalnej stronie internetowej instytucji, z uwzględnieniem wymogów przepisów dotyczących tajemnicy państwowej i informacji urzędowych, a ich kopie są przekazywane nabywcy do wglądu na żądanie ubiegającego się.

25. Publiczna obrona rozprawy odbywa się na posiedzeniu rady jednorazowej, którą uważa się za ważną, jeżeli uczestniczy w niej pełny skład rady jednorazowej.

Członkowie jednorazowej rady i/lub ubiegający się mogą uczestniczyć w posiedzeniu jednorazowej rady za pomocą komunikacji wideo w czasie rzeczywistym. Placówka zapewnia możliwość korzystania z narzędzi komunikacji wideo, w szczególności dla osób z niepełnosprawnością.

W przypadku braku kworum na posiedzeniu, jednorazowa rada podejmuje decyzję o przesunięciu terminu obrony rozprawy, wyznaczając inny termin nie wcześniej niż dwa tygodnie i nie później niż cztery tygodnie od poprzedniego terminu.

W ciągu trzech dni roboczych od dnia podjęcia decyzji o zmianie terminu obrony rozprawy, informacja o dacie, godzinie i miejscu obrony rozprawy jest publikowana na oficjalnej stronie internetowej uczelni i wprowadzana do systemu informacyjnego.

26. Instytucja zapewnia transmisję w czasie rzeczywistym obrony rozprawy na swojej oficjalnej stronie internetowej, a także nagranie wideo transmisji obrony rozprawy, z uwzględnieniem wymagań przepisów dotyczących



tajemnicy państwowej i informacji urzędowych.

Jakość i czas trwania nagrania wideo transmisji obrony rozprawy muszą być wystarczające do pełnego (bez przerw) odtworzenia procedury obrony rozprawy, w tym wystąpień ubiegającego się i członków jednorazowej rady, dyskusji naukowej, a także głosowanie każdego członka rady.

27. Posiedzenie jednorazowej rady publicznej obrony rozprawy odbywa się w trybie określonym przez instytucję.

W trakcie atestacji ubiegającego się członkowie jednorazowej rady muszą ocenić poziom naukowy jego rozprawy i publikacji naukowych, z uwzględnieniem jego zgodności z uczciwością naukową, a także ustalić poziom przyswojenia przez odbiorcę wiedzy teoretycznej, odpowiednich zdolności, umiejętności i kompetencji.

Obrona pracy musi mieć charakter otwartej dyskusji naukowej, w której muszą uczestniczyć ubiegającego się, przewodniczący i wszyscy członkowie jednorazowej rady.

W razie, jeżeli do instytucji wpłyną wnioski od innych osób z oceną rozprawy, rada jednorazowa ogłosi je podczas publicznej obrony rozprawy i, uwzględniając wyniki ich rozpatrzenia, podejmie stosowną decyzję. Takie odwołania są rozpatrywane, jeżeli wpłyną nie później niż trzy dni robocze przed dniem obrony pracy.

28. Każdy członek rady jednorazowej otwarcie wyraża swoje stanowisko za nadaniem lub odmową nadania stopnia doktora filozofii.

Rada podejmuje decyzje w głosowaniu jawnym:

o nadaniu stopnia doktora filozofii, jeżeli poparło go co najmniej czterech członków jednorazowej rady;

w sprawie odmowy nadania stopnia doktora filozofii, jeżeli poparło ją dwóch lub więcej członków jednorazowej rady.

29. Zgodnie z wynikami głosowania, decyzja jednorazowej rady o nadaniu (odmowie nadania) stopnia doktora nauk filozoficznych jest sporządzana w formie zatwierdzonej przez MEN Ukrainy. Decyzja, która jest podpisana przez przewodniczącego jednorazowej rady i opieczętowana odciskiem pieczęci instytucji, koniecznie wskazuje wyniki głosowania członków jednorazowej rady.

Członek rady jednorazowej ma prawo do wyrażenia odrębnej opinii na piśmie, w której należy odnotować uwagi dotyczące rozprawy, w szczególności dotyczące przestrzegania przez wnioskodawcę uczciwości naukowej i/lub trybu obrony rozprawy. Opinia odrębna musi być dołączona do decyzji o nadaniu (odmowie nadania) stopnia doktora filozofii i stanowi jej integralną część.

Integralną częścią decyzji jest również nagranie wideo transmisji obrony rozprawy, na którą nałożona jest pieczęć elektroniczna instytucji, oparta na kwalifikowanym certyfikacie pieczęci elektronicznej.

30. Ubiegający się ma prawo wycofać pracę z obrony przed rozpoczęciem głosowania w sprawie nadania stopnia doktora nauk filozoficznych pisemnym wnioskiem skierowanym do przewodniczącego rady jednorazowej, z wyjątkiem przypadków, gdy rada jednorazowa stwierdza naruszenie uczciwości akademickiej w rozprawie i/lub publikacjach naukowych, w których zaznaczone główne tezy wyników naukowych. Ubiegający się może skorzystać z tego prawa tylko raz.

Jeżeli jednorazowa rada wykryła fakty naukowego plagiatu, fałszerstwa lub falsyfikacji w rozprawie i/lub publikacjach naukowych, które wyświetlają główne wyniki naukowe rozprawy, wniosek o wycofanie rozprawy z obrony nie zostanie przyjęty. W takim przypadku jednorazowa rada podejmuje decyzję o odmowie nadania stopnia doktora filozofii bez prawa do ponownego złożenia rozprawy do obrony.

31. Po podjęciu przez jednorazową radą decyzji o nadaniu (odmowie nadania) stopnia doktora filozofii, instytucja:



- 1) w terminie trzech dni roboczych publikuje na swojej oficjalnej stronie internetowej decyzję jednorazowej komisji o nadaniu (odmowie nadania) stopnia doktora nauk filozoficznych oraz zapis wideo z transmisji obrony pracy dyplomowej, z uwzględnieniem wymagań przepisów o tajemnicy państwowej i informacji urzędowej. Jeżeli uczelnia nie może opublikować nagrania wideo obrony rozprawy na swojej oficjalnej stronie internetowej, zamieszcza nagranie wideo obrony rozprawy na innej stronie internetowej z możliwością bezpłatnego oglądania i obowiązkową publikacją linku na swojej oficjalnej stronie internetowej;
- 2) w ciągu pięciu dni roboczych przekazuje do systemu informatycznego informację o wynikach obrony pracy dyplomowej.

W przypadku wycofania rozprawy z obrony, instytucja publikuje informację o tym na swojej oficjalnej stronie internetowej w terminie trzech dni roboczych od dnia obrony rozprawy, a także przekazuje ją do systemu informacyjnego.

ZAKRES REGULACJI:

OKREŚLENIE SPOSOBU POSTĘPOWANIA W SPRAWIE NADANIA STOPNIA DOKTORA NAUK

REGULACJA POLSKA

Art. 192 PSWN

1. Czynności w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora może dokonywać komisja powołana przez organ, o którym mowa w art. 178 ust. 1.
2. Senat albo rada naukowa określi sposób postępowania w sprawie nadania stopnia doktora, w szczególności:
 - 1) sposób wyznaczania i zmiany promotora, promotorów lub promotora pomocniczego;
 - 2) zasady ustalania wysokości opłaty za postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora w trybie eksternistycznym oraz zwalniania z tej opłaty;
 - 3) tryb złożenia rozprawy doktorskiej;
 - 4) tryb powoływania oraz zakres czynności komisji, o której mowa w ust. 1;
 - 5) sposób wyznaczania recenzentów;
 - 6) sposób weryfikacji efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK w przypadku osób ubiegających się o nadanie stopnia doktora

REGULACJA UKRAIŃSKA

– **Uchwała Gabinetu Ministrów Ukrainy „O zatwierdzeniu Trybu nadawania stopnia doktora filozofii i uchylenia decyzji jednorazowej specjalistycznej rady naukowej uczelni, instytucji naukowej o nadaniu stopnia doktora Doktor filozofii” z dnia 12.01.2022 r. nr 44**

32. W przypadku wycofania przez ubiegającego się rozprawy z obrony lub odmowy nadania przez komisję jednorazową stopnia doktora filozofii, ubiegający się ma prawo pod warunkiem dopracowania do ponownego zgłoszenia pracy do obrony nie wcześniej niż za rok, z wyjątkiem przypadku przewidzianego w akapicie drugim punktu 30 niniejszego Trybu.

Ponowna obrona pracy po jej dopracowaniu jest możliwa pod warunkiem uzyskania przez ubiegającego się nowej opinii o nowatorstwie naukowym, teoretycznym i praktycznym znaczenia wyników rozprawy.

33. Na podstawie decyzji jednorazowej rady o nadaniu stopnia doktora filozofii nie wcześniej niż 15 i nie później niż 30 dni kalendarzowych od dnia obrony rozprawy instytucja wydaje postanowienie o wydaniu ubiegającemu się dyplomu doktora filozofii i załącznika do niego wzoru europejskiego.

Jeżeli w terminie 15 dni kalendarzowych od dnia obrony rozprawy instytucja stwierdzi naruszenie ustalonej niniejszą uchwałą Trybu obrony rozprawy lub zostanie powiadomiona o takim naruszeniu, zarządzenie instytucji o wydaniu adresatowi dyplomu doktora filozofii jest wydawany w tym przypadku, gdy rada uczelni podejmie decyzję o pozostawieniu w mocy decyzji rady jednorazowej.

Decyzja jednorazowej rady o nadaniu stopnia doktora filozofii wchodzi w życie z dniem wejścia w życie zarządzenia instytucji o nadaniu dyplomu doktora nauk filozoficznych.

Dyplom doktora filozofii sporządzany jest według wzoru zatwierdzonego przez MEN Ukrainy i wydawany ubiegającemu się zgodnie z procedurą ustaloną przez instytucję.

Ubiegającemu się, którego przygotowanie odbyło się zgodnie z umową między instytucjami krajowymi



- w trybie eksternistycznym;
- 7) sposób weryfikacji spełnienia wymagania, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 3 lit. a i b, w przypadku publikacji wieloautorskich.
3. Senat albo rada naukowa może określić wymagania, o których mowa w art. 186 ust. 1 pkt 5, lub dodatkowe warunki dopuszczenia do obrony.

i zagranicznymi i któremu nadano stopień doktora filozofii zgodnie z niniejszym Trybem, dyplom doktora filozofii może być również wydany przez instytucję zagraniczną zgodnie z ustawodawstwem państwa, w którym znajduje się taka instytucja.

34. W terminie dziesięciu dni roboczych od dnia wydania dyplomu doktora filozofii instytucja dołącza kopię decyzji jednorazowej rady o nadaniu stopnia doktora filozofii, poświadczoną przez przewodniczącego rady jednorazowej, do egzemplarza rozprawy przechowywanej w bibliotece instytucji.

Postanowienia tej klauzuli stosuje się z uwzględnieniem wymagań przepisów dotyczących tajemnicy państwowej i informacji urzędowych.

35. Wniosek dotyczący nowatorstwa naukowego, teoretycznego i praktycznego znaczenia wyników rozprawy, recenzji, opinii, decyzji rady jednorazowej o nadaniu stopnia doktora filozofii oraz nagranie wideo transmisji obrony rozprawy dodawane są do akt osobowych ubiegającego się, które są przechowywane zgodnie z prawem.

Nagranie wideo z transmisji obrony rozprawy, upublicznione przez instytucję, musi być udostępnione do bezpłatnego oglądania przez co najmniej sześć miesięcy od dnia wejścia w życie decyzji jednorazowej rady o nadaniu stopnia doktora filozofii.

ZAKRES REGULACJI:

ODWOŁANIE DO RDN OD DECYZJI O ODMOWIE NADANIA STOPNIA DOKTORA

REGULACJA POLSKA

Art. 193 PSWN

1. Od decyzji o odmowie nadania stopnia doktora przysługuje odwołanie do RDN.
2. Termin na wniesienie odwołania wynosi 30 dni od dnia doręczenia decyzji.
3. Organ, o którym mowa w art. 178 ust. 1, przekazuje odwołanie RDN wraz ze swoją opinią i aktami sprawy w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia odwołania.
4. Po rozpatrzeniu odwołania, w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy, RDN utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo uchyla ją i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi, o którym mowa w art. 178 ust. 1, tego samego albo innego podmiotu doktoryzującego.
5. W przypadku niedopuszczenia do obrony rozprawy doktorskiej albo wydania decyzji

REGULACJA UKRAIŃSKA

– Dekret Gabinetu Ministrów Ukrainy „O nadaniu stopnia doktora filozofii” z dnia 6.03.2019 r. nr 167 (z poprawkami)

39. W ciągu dwóch miesięcy od dnia obrony pracy, ubiegający się może odwołać się od decyzji Rady w kwestii odmowy nadania stopnia doktora filozofii do uczelni (instytucji naukowej), w której rada została utworzona, lub do MEN Ukrainy.

Rozpatrzenie odwołania w uczelni (instytucji naukowej), w której została utworzona rada, odbywa się w trybie ustalonym przez tę uczelnię (instytucję naukową).

40. Ubiegający się może odwołać się do MEN Ukrainy od decyzji MEN Ukrainy o unieważnieniu decyzji rady o nadaniu stopnia doktora filozofii nie później niż dwa miesiące po jej uchwaleniu.

41. W przypadku odwołania MEN Ukrainy powołuje komisję odwoławczą z udziałem specjalistów kierunku naukowego, w jakim przygotowano rozprawę wnioskodawcy. Na przewodniczącą komisji odwoławczej z reguły powołuje się członka kolegium atestacyjnego MEN Ukrainy.

Komisja odwoławcza przygotowuje wniosek, który podpisują wszyscy członkowie komisji, do rozpatrzenia przez kolegium atestacyjne MEN Ukrainy.

W przypadku, gdy odwołanie nie zawiera argumentów co do meritum stwierdzonych uchybień, komisja odwoławcza nie jest powoływana.

42. Decyzja MEN Ukrainy wydana na podstawie wyników odwołania może być zaskarżona do sądu.



o odmowie nadania stopnia doktora, ta sama rozprawa nie może być podstawą do ponownego ubiegania się o nadanie stopnia doktora.

43. W przypadku orzeczenia sądu w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy rozprawy i atestacji ubiegającego się, takie rozpatrzenie przeprowadza MEN Ukrainy przy udziale specjalistów, którzy nie brali udziału we wcześniejszej ekspertyzie rozprawy.

ZAKRES REGULACJI:

WZNOWIENIE POSTĘPOWANIA I STWIERDZENIE NIEWAŻNOŚCI DECYZJI W SPRAWIE NADANIA STOPNIA DOKTORA

REGULACJA POLSKA

Art. 194 PSWN

W przypadku zaistnienia określonych w Kpa przyczyn wznowienia postępowania administracyjnego w sprawie nadania stopnia doktora albo rażącego naruszenia prawa przez podmiot doktoryzujący, RDN wydaje postanowienie o wznowieniu postępowania i wskazuje podmiot doktoryzujący, który prowadzi postępowanie.

Art. 195 PSWN

W przypadku gdy osoba ubiegająca się o stopień doktora przypisała sobie autorstwo istotnego fragmentu lub innych elementów cudzego utworu lub ustalenia naukowego, podmiot doktoryzujący stwierdza nieważność decyzji o nadaniu stopnia.

REGULACJA UKRAIŃSKA

– Uchwała Gabinetu Ministrów Ukrainy „O zatwierdzeniu Trybu nadawania stopnia doktora filozofii i uchylenia decyzji jednorazowej specjalistycznej rady naukowej uczelni, instytucji naukowej o nadaniu stopnia doktora Doktor filozofii” z dnia 12.01.2022 r. nr 44

52. W przypadku uchylenia decyzji jednorazowej rady w związku z naruszeniem procedury obrony rozprawy ustalonej niniejszym Trybem, wnioskodawca ma prawo złożyć rozprawę na ten sam temat do obrony ponownie.

W przypadku uchylenia decyzji jednorazowej rady w związku z ujawnieniem w rozprawie faktów plagiatu akademickiego, fabrykowania, fałszerstwa i/lub publikacji naukowych, gdzie zostały pokazane wyniki naukowe rozprawy, rozprawa nie będzie być ponownie złożone do obrony.

ZAKRES REGULACJI:

TRYBY PRZYGOTOWANIA ROZPRAWY DOKTORSKIEJ

REGULACJA POLSKA

Art. 197 PWSN

Przygotowanie rozprawy doktorskiej odbywa się w trybie:

- 1) kształcenia doktorantów;
- 2) eksternistycznym.

REGULACJA UKRAIŃSKA

– Uchwała Gabinetu Ministrów Ukrainy „O zatwierdzeniu Procedury szkolenia zdobywających wykształcenie wyższe, ubiegających się o stopień doktora filozofii i doktora nauk w szkołach wyższych (instytucjach naukowych)” z dnia 23.03.2016 nr 261.

2. Przygotowanie zdobywających wykształcenie wyższe do stopnia doktora filozofii odbywa się:

- w aspiranturze (adiunkturze) w uczelni (instytucji naukowej) w formie studiów stacjonarnych (dziennych, wieczorowych) lub zaocznych;
- poza aspiranturą - dla osób, które zawodowo prowadzą działalność naukową, naukowo-techniczną lub naukowo-pedagogiczną w głównym miejscu pracy w odpowiedniej uczelni (instytucji naukowej).



8. Normatywny termin przygotowania doktora filozofii w aspiranturze (adiunkturze) bez względu na formę studiów wynosi cztery lata, a przygotowanie doktora nauk w doktoranturze - dwa lata.

ZAKRES REGULACJI:

DYPLOM

REGULACJA POLSKA

Art. 179 PWSN

1. Osoba, której nadano stopień doktora albo stopień doktora habilitowanego, otrzymuje odpowiednio dyplom doktorski albo dyplom habilitacyjny oraz odpis tego dyplomu. Na wniosek tej osoby wydaje się odpis dyplomu w języku angielskim, francuskim, hiszpańskim, niemieckim, rosyjskim lub łacinie.
2. W przypadku, o którym mowa w art. 185 ust. 2, osoba, której nadano stopień doktora, otrzymuje wspólny dyplom doktorski wydany przez podmioty nadające stopień doktora albo dyplom doktorski wydany przez jeden z podmiotów, wskazany w umowie.

Art. 180 PWSN

1. Dyplomy doktorskie i dyplomy habilitacyjne oraz ich duplikaty i odpisy, przeznaczone do obrotu prawnego z zagranicą, są uwierzytelniane na wniosek zainteresowanego przez:
 - 1) dyrektora NAWA - w przypadku stopni nadanych przez uczelnie;
 - 2) Prezesa PAN - w przypadku stopni nadanych przez instytuty PAN oraz przez instytuty międzynarodowe;
 - 3) ministra nadzorującego instytut badawczy - w przypadku stopni nadanych przez instytuty badawcze.
2. Za uwierzytelnienie pobierana jest opłata.

Art. 181 PWSN

Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki określi, w drodze rozporządzenia, niezbędne elementy dyplomu doktorskiego oraz dyplomu habilitacyjnego, sposób sporządzania duplikatów i odpisów dyplomów oraz dokonywania w nich sprostowań i zmian danych osobowych, wzór legitymacji doktoranta, sposób potwierdzania jej ważności, sposób uwierzytelniania dokumentów, o których mowa w art. 180 ust. 1, przeznaczonych do obrotu prawnego z zagranicą, wysokość i sposób pobierania opłaty za uwierzytelnianie dokumentów oraz wysokość opłaty za wydanie duplikatu dyplomu, a także za wydanie odpisu dyplomu, w tym w języku obcym, mając na uwadze konieczność zapewnienia kompletności informacji zawartych w dyplomach, potrzebę poświadczenia statusu doktoranta oraz zapewnienia adekwatności wysokości opłat do kosztów, a także szczególne znaczenie dokumentów przeznaczonych do obrotu prawnego z zagranicą.

§ 2 rozp. w spr. dyplomów

Dyplom doktorski zawiera następujące niezbędne elementy:

- 1) nazwę dokumentu: „dyplom doktorski”;
- 2) nazwę i siedzibę podmiotu, który nadał stopień doktora, zwanego dalej „podmiotem doktoryzującym”;

REGULACJA UKRAIŃSKA

– Dekret Gabinetu Ministrów Ukrainy

„O nadaniu stopnia doktora filozofii” z dnia 6.03.2019 r. nr 167 (z poprawkami)

4. Dokumentem poświadczającym nadanie stopnia doktora nauk filozoficznych jest dyplom doktora filozofii wzoru państwowego, wydawany przez uczelnię (instytucję naukową) po zatwierdzeniu decyzji rady przez kolegium atestacyjne MEN Ukrainy.

– Uchwała Gabinetu Ministrów Ukrainy

„O zatwierdzeniu Trybu nadawania stopnia doktora filozofii i uchylecia decyzji jednorazowej specjalistycznej rady naukowej uczelni, instytucji naukowej o nadaniu stopnia doktora Doktor filozofii” z dnia 12.01.2022 r. nr 44 32.

...

Dyplom doktora filozofii sporządzany jest według wzoru zatwierdzonego przez MEN Ukrainy i wydawany odbiorcy zgodnie z procedurą ustaloną przez instytucję.

Odbiorcy, którego szkolenie odbyło się zgodnie z umową między instytucjami krajowymi i zagranicznymi i któremu zgodnie z niniejszym Trybem nadano stopień doktora filozofii, dyplom doktora filozofii może być również wydany przez instytucję zagraniczną zgodnie z ustawodawstwem państwa, w którym znajduje się taka instytucja.



- 3) godło lub logo podmiotu doktoryzującego;
- 4) imiona i nazwisko oraz datę i miejsce urodzenia posiadacza dyplomu doktorskiego;
- 5) tytuł rozprawy doktorskiej;
- 6) nazwę nadanego stopnia doktora (doktor nauk albo doktor sztuki) oraz wskazanie dziedziny nauki i dyscypliny naukowej albo dziedziny sztuki i dyscypliny artystycznej, a w przypadku, o którym mowa w art. 177 ust. 2 zdanie drugie i art. 177 ust. 6 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce - dziedziny nauki;
- 7) datę nadania stopnia doktora;
- 8) pieczęć imienną i podpis kierownika podmiotu doktoryzującego albo osoby przez niego upoważnionej;
- 9) wytłoczoną na papierze pieczęć urzędową podmiotu doktoryzującego;
- 10) miejscowość i datę wydania dyplomu;
- 11) znak graficzny określony w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 226) dla kwalifikacji pełnej na poziomie 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

ZAKRES REGULACJI:

OPŁATA

REGULACJA POLSKA

Art. 182 PWSN

1. Osoba, która ubiega się o nadanie stopnia doktora, stopnia doktora habilitowanego lub tytułu profesora, wnosi opłatę za przeprowadzenie postępowania w tej sprawie.
2. Opłatę wnosi się na rzecz uczelni, instytutu PAN, instytutu badawczego, instytutu międzynarodowego albo RDN.
3. Wysokość opłaty nie może przekraczać kosztów postępowania, uwzględniających w szczególności koszty wynagrodzeń promotora lub promotorów, promotora pomocniczego i recenzentów.
4. Opłaty nie pobiera się w uczelni, instytucie PAN, instytucie badawczym, instytucie międzynarodowym od osoby ubiegającej się o stopień doktora, która ukończyła kształcenie w szkole doktorskiej.

REGULACJA UKRAIŃSKA

– Uchwała Gabinetu Ministrów Ukrainy „O zatwierdzeniu Trybu nadawania stopnia doktora filozofii i uchylenia decyzji jednorazowej specjalistycznej rady naukowej uczelni, instytucji naukowej o nadaniu stopnia doktora Doktor filozofii” z dnia 12.01.2022 r. nr 44

53. Wydatki, związane z atestacją ubiegającego się, w tym opłacenie pracy oficjalnych oponentów, ponosi instytucja, w której tworzy się jednorazowa rada, kosztem źródeł, z których przygotowanie się ubiegającego się jest (było) realizowane lub na koszt środków instytucji. Instytucja musi uwzględnić w swoim budżecie wydatki związane z atestowaniem ubiegającego się, w tym w ciągu sześciu miesięcy od jego wydalenia z aspirantury lub zakończenia okresu dołączenia.

W przypadku, gdy wnioskodawca występuje do instytucji o wydanie wniosku o nowatorstwie naukowym, teoretycznego i praktycznego znaczenia wyników rozprawy i/lub obrony rozprawy po upływie sześciu miesięcy od wydalenia z aspirantury lub zakończenia okresu dołączenia (z uwzględnieniem punktu 12 niniejszego Trybu) lub ponownego złożenia pracy do obrony i odbicia atestacji, wydatki związane z atestacją nabywcy ponosi on kosztem środków własnych lub środków osób fizycznych i prawnych.

54. Instytucja przyznaje kierownikowi jednorazowej rady i recenzentom pełnienie funkcji podczas jednej obrony rozprawy przez co najmniej 32 godzin w ramach ustalonych przez instytucję norm pracy naukowej dla pracowników naukowo-pedagogicznych (w zakresie obciążenie etatowego - dla pracowników naukowych).

Instytucja, w której jest utworzona rada jednorazowa, płaci za pracę oficjalnych oponentów za wykonywanie



5. W uzasadnionych przypadkach rektor, dyrektor instytutu PAN, dyrektor instytutu badawczego lub dyrektor instytutu międzynarodowego może zwolnić z opłaty w całości lub w części.
6. W przypadku nauczyciela akademickiego albo pracownika naukowego, koszty postępowania ponosi zatrudniająca go uczelnia, instytut PAN, instytut badawczy lub instytut międzynarodowy.

funkcji związanych z atestacją ubiegającego się podczas jednej obrony rozprawy zgodnie z normami stawek godzinowych dla osób posiadających stopnie naukowe doktora nauk, doktora filozofii (kandydata nauk) i prowadzących zajęcia z aspirantami, przewidziane Uchwałą Gabinetu Ministrów Ukrainy z dnia 30 sierpnia 2002 r. nr 1298 „O wynagrodzeniu pracowników na podstawie jednolitej siatki taryfowej stopni i współczynników wynagrodzeń pracowników instytucji, zakładów i organizacji niektórych dziedzin sfery budżetowej” (Dziennik Urzędowy Ukrainy 2002, nr 36, art. 1699), według stawki 12 godzin, od 1 stycznia 2023 r. - 24 godzin, od 1 stycznia 2024 - 32 godzin. Jeżeli kosztorys instytucji nie przewiduje wydatków związanych z atestacją ubiegającego się, przepisów niniejszego akapitu nie stosuje się.

55. Ubiegającemu się, jego promotorowi naukowemu (promotorom) przed, w trakcie i/lub po obronie rozprawy zabrania się udzielania lub oferowania członkom rady jednorazowej, kierownikowi i innym odpowiedzialnym osobom instytucji, w której powołana jest jednorazowa rada, wszelkich korzyści materialnych i/lub niematerialnych, w szczególności kosztów lub innego majątku, opłat za usługi gastronomiczne, transport, zakwaterowanie takich osób.

56. Wsparciem działalności rad jednorazowych zajmuje się wydział aspirantury (adiunktury) lub inna jednostka strukturalna lub odpowiedzialna osoba wyznaczona przez instytucje.



Stopień doktora habilitowanego i stopień doktora nauk

ZAKRES REGULACJI:

PODSTAWY PRAWNE NADANIA STOPNIA DOKTORA

REGULACJA POLSKA

1. ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (PWSN)
2. Rozporządzenie Ministra nauki i Szkolnictwa wyższego z dnia 21 września 2018 r. w sprawie dyplomów doktorskich, dyplomów habilitacyjnych i legitymacji doktoranta (rozp. w spr. dyplomów)
3. uchwała senatu albo rady naukowej podmiotu doktoryzującego w sprawie określenia szczegółowego trybu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego, zasad ustalania wysokości opłaty za postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego oraz zwalniania z tej opłaty oraz sposobu wyznaczania członków komisji habilitacyjnej.

REGULACJA UKRAIŃSKA

- Ustawa Ukrainy „O działalności naukowej i naukowo-technicznej” (26.11.2015 nr 848-VIII)
- Dekret Gabinetu Ministrów Ukrainy „Niektóre kwestie dotyczące nadawania (pozbawiania) stopni naukowych” z dnia 17.11.2021 nr 1197 w Sprawie trybu nadawania i pozbawiania stopnia naukowego doktora nauk.
- Zarządzenie Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy „W sprawie zatwierdzenia Rozporządzenia, dotyczącego specjalistycznej rady naukowej z pytań nadawania stopnia naukowego doktora nauk” z 12.13.2021 nr 1359
- Zarządzenie Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy „O zatwierdzeniu Rozporządzenia w sprawie kolegium atestacyjnego Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy” z dnia 24.03.2022 nr 270, zarejestrowane w Ministerstwie Sprawiedliwości Ukrainy z dnia 27.04.2022 pod nr 460/37796
- Uchwała Gabinetu Ministrów Ukrainy „O nadaniu stopnia doktora filozofii” z dnia 6.03.2019 nr 167 (z poprawkami).
- Rozporządzenie Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy „W sprawie zatwierdzenia wymagań dla pracy kandydackiej i doktorskiej” z dnia 12.01.2017 nr 40.
- Zarządzenie Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy „O opublikowaniu wyników prac kandydackich i doktorskich dla uzyskania stopnia naukowego doktora i kandydata nauk” z dnia 23.09.2019 nr 1220.
- Zarządzenie Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy „W sprawie zatwierdzenia trybu uznawania stopni naukowych uzyskanych w zagranicznych uczelniach wyższych” z dnia 5.08.2016 nr 952.

– Ustawa Ukrainy „O działalności naukowej i naukowo-technicznej”

Art. 28. Stopnie i tytuły naukowe

1. Naukowcy mają prawo do uzyskiwania, zgodnie z przepisami prawa, stopni naukowych doktora filozofii i doktora nauk oraz do nadawania tytułów naukowych starszego badacza, docenta i profesora.

Nadawanie stopni naukowych i przyznanie tytułów naukowych jest państwowym uznaniem poziomu kwalifikacji naukowca. Nadawanie stopnia naukowego doktora filozofii, nadawanie tytułów naukowych odbywa się zgodnie z Ustawą Ukrainy „O szkolnictwie wyższym”. Nadanie stopnia naukowego doktora nauk odbywa się zgodnie z niniejszą ustawą.



ZAKRES REGULACJI: PODMIOTY HABILITUJĄCE

REGULACJA POLSKA

Art. 218 PWSN

Uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego posiada uczelnia, instytut PAN, instytut badawczy albo instytut międzynarodowy, w dyscyplinie, w której posiada kategorię naukową A+, A albo B+, zwane dalej „podmiotem habilitującym”

REGULACJA UKRAIŃSKA

– Ustawa Ukrainy „O działalności naukowej i naukowo-technicznej”

Art. 281. Nadanie stopnia naukowego doktora nauk

3. Nadawania stopnia naukowego doktora nauk dokonuje specjalna rada naukowa powołana zgodnie z prawem na podstawie publicznej obrony rozprawy (lub wykładu naukowego – w przypadku obrony osiągnięć naukowych, opublikowanych w formie monografii lub zbioru artykułów w krajowych i/lub międzynarodowych recenzowanych pismach specjalistycznych), do której wymagania zatwierdza centralny organ władzy wykonawczej, jaki zapewnia kształtowanie i realizację polityki państwa w dziedzinie działalności naukowej i naukowo-technicznej.

– Zarządzenie Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy „W sprawie zatwierdzenia Rozporządzenia w sprawie specjalistycznej rady naukowej w sprawie nadawania stopnia naukowego doktora nauk” od 12.13.2021 nr 1359

1. Specjalistyczna rada naukowa do nadawania stopnia naukowego doktora nauk (dalej – rada doktorska) jest powoływana przez Ministerstwo Edukacji i Nauki Ukrainy (dalej MEN Ukrainy) na uczelni wyższej (instytucji naukowej), prowadzącej badania naukowe podstawowe i stosowane, posiada odpowiedni poziom kadry oraz wsparcia materialno-technicznego, do szkolenia kadry naukowej o wyższych kwalifikacjach w celu prowadzenia publicznej obrony rozprawy w postaci przygotowanego rękopisu lub wykładów naukowych w przypadku obrony dorobku naukowego, publikowanego w formie monografii lub zbioru artykułów (zwanymi dalej rozprawami doktorskimi) osób, które zdobywają stopień naukowy doktora nauk.

– Ustawa Ukrainy „O szkolnictwie wyższym”

Art. 13. Kompetencje centralnego organu władzy wykonawczej w zakresie oświaty i nauki, inne organy, do sfery zarządzania której należą uczelnie wyższe.

15) stwarza i organizuje pracę kolegium atestacyjnego, który, kierując się zasadami przejrzystości i otwartości, zatwierdza decyzje rad naukowych uczelni i instytucji naukowych o nadaniu pracownikom naukowym i naukowo-pedagogicznym stopni naukowych starszego badacza, docenta i profesora; rozpatruje problemy i podejmuje decyzję o pozbawieniu osoby tytułu naukowego; sporządza i wydaje stosowne certyfikaty; rozpatruje, zgodnie z przepisami prawa, zagadnienia związane z nadawaniem i cofaniem stopnia naukowego kandydata i doktora nauk; rozpatruje odwołania od decyzji kolegium atestacyjnego.

Art. 32. Zasady działania, podstawowe prawa i obowiązki uczelni wyższej

6) podjęcie ostatecznej decyzji w sprawie uznania, w tym ustalenia równoważności, stopnia bakałarza, magistra, doktora filozofii/doktora sztuki, doktora nauk i tytułów naukowych docenta, profesora uzyskanego w uczelniach zagranicznych w trakcie rekrutacji na studia i/lub na stanowisko pracownika naukowego lub naukowo-pedagogicznego

Art. 36. Rada naukowa

14) podejmuje ostateczne decyzje o uznaniu zagranicznych dokumentów o wykształceniu wyższym, stopniach naukowych i tytułach naukowych przy zatrudnianiu pracowników dydaktycznych, naukowych, naukowo-



pedagogicznych i innych pracowników, jak również przy rekrutacji na studia.

– Zarządzenie Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy „O zatwierdzeniu Rozporządzenia w sprawie kolegium atestacyjnego Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy” od 24.03.2022 nr 270, zarejestrowane w Ministerstwie Sprawiedliwości Ukrainy dnia 27.04.2022 pod nr 460/37796

4. Kolegium atestacyjne, zgodnie z powierzonymi jej zadaniami, uczestniczy w:

1) podejmowanie decyzji dotyczących:

tworzenie rad doktorskich w szkołach wyższych (instytucjach naukowych), w tym do prowadzenia pojedynczych obron, a także w zakresie zmian w profilu i składzie rad doktorskich; przeprowadzenie powtórnej, dodatkowej lub kontrolnej ekspertyzy rozpraw, które zostały rozpatrzone przez radę ekspertów ds. certyfikacji personelu naukowego (dalej - rada ekspertów) z naruszeniem ustalonej procedury lub w odniesieniu, co do których Ministerstwo Spraw Wewnętrznych otrzymało dodatkowe informacje, która nie została uwzględniona, lub sprawdzenie wniosków, poszczególnych zapisów, części lub całości wniosków z wcześniej przeprowadzonych ekspertyz poprzez powrót do rady ekspertów lub wysłanie do jednej z rad doktorskich lub powołanych w tym celu czołowych naukowców, specjalistów w odpowiedniej dziedzinie naukowej (za zgodą);

powołanie komisji odwoławczych do rozpatrywania odwołań od decyzji w sprawie nadawania stopni naukowych, nadawania stopni naukowych, pozbawienia tych stopni, tytułów lub odmowy powołania komisji odwoławczej;

2) zatwierdzenie/uchylenie decyzji rad naukowych uczelni (instytucji naukowych) w sprawie nadawania tytułów naukowych profesora, docenta i starszego badacza naukowego pracownikom naukowo-pedagogicznym oraz naukowym;

3) zatwierdzenie/uchylenie decyzji rad doktorskich o nadaniu stopnia naukowego doktora (kandydata) nauk;

4) pozbawienie stopni naukowych i tytułów naukowych w ustawodawstwie określonym trybie;

5) rozpatrywanie spraw dotyczących zatwierdzania wykazu specjalności naukowych i ich paszportów;

6) tworzenie listy wydań naukowych Ukrainy (drukowanych i elektronicznych).

ZAKRES REGULACJI:

WARUNKI NADANIA STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO

REGULACJA POLSKA

Art. 219 PWSN

1. Stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:

- 1) posiada stopień doktora;
- 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład

REGULACJA UKRAIŃSKA

– Ustawa Ukrainy „O działalności naukowej i naukowo-technicznej”

Art. 28-1. Nadanie stopnia naukowego doktora nauk

1. Doktor nauk - to jest stopień naukowy uzyskany przez osobę na podstawie stopnia doktora filozofii (kandydat nauk) w specjalności naukowej i wiąże się z nabyciem najwyższych kompetencji w zakresie opracowywania i wdrażania metodyki badań, prowadzeniem oryginalnych badań, uzyskaniem wyników naukowych, które zapewniają rozwój rozwiązujący ważny problem teoretyczny lub stosowany, mają znaczenie ogólnokrajowe



w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:

- a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub
 - b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub
 - c) 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;
- 3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.
2. Osiągnięcie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może stanowić część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego.
3. Obowiązek publikacji nie dotyczy osiągnięć, których przedmiot jest objęty ochroną informacji niejawnych.

lub światowe i są publikowane w wydaniach naukowych.

5. Do obrony dorobku stopnia naukowego dopuszczone są prace naukowe w formie rękopisu lub wykładu naukowego w przypadku obrony dorobku naukowego dopuszcza się rozprawy w formie opublikowanej monografii lub zbioru artykułów, wykonanych samodzielnie ubiegającym się o stopień naukowy doktora nauk. Podstawą do odmowy nadania stopnia naukowego doktora nauk jest stwierdzenie w trybie zgodnym z prawem plagiatu naukowego, fabrykowania lub fałszerstwa w przedłożonych do obrony rozprawach lub publikacjach naukowych.
- **Dekret Gabinetu Ministrów Ukrainy „Niektóre kwestie dotyczące nadawania (pozbawiania) stopni naukowych” z dnia 17.11.2021 nr 1197 w sprawie Trybu nadawania i pozbawiani stopnia naukowego doktora nauk**
6. Osoba, ubiegająca się, powinna:
- mieć stopień doktora filozofii (kandydata nauk);
 - przedstawić dorobek naukowy wraz z podsumowaniem samodzielnie przeprowadzonych oryginalnych badań z uzyskanymi wynikami naukowymi, które stanowią rozwiązanie ważnego problemu teoretycznego lub stosowanego i ma znaczenie ogólnokrajowe lub światowe;
 - mieć opublikowane prace na temat rozprawy doktorskiej w fachowych krajowych i międzynarodowych recenzowanych wydaniach.
- Osoba, ubiegająca się o stopień doktora nauk medycznych i weterynaryjnych, musi posiadać stopień doktora filozofii (kandydat nauk) odpowiednio w zakresie nauk medycznych i weterynaryjnych oraz posiadać odpowiednio wyższe wykształcenie medyczne lub weterynaryjne, odpowiadające drugiemu (magisterskiemu) stopniu szkolnictwa wyższego.



ZAKRES REGULACJI:

WSZCĘCIE POSTĘPOWANIA W SPRAWIE NADANIA STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO

REGULACJA POLSKA

Art. 220 PWSN

1. Postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego wszczyna się na wniosek składany do podmiotu habilitującego za pośrednictwem RDN.
2. Wniosek obejmuje:
 - 1) opis kariery zawodowej;
 - 2) wykaz osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2;
 - 3) wskazanie podmiotu habilitującego wybranego do przeprowadzenia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego.

REGULACJA UKRAIŃSKA

– Dekret Gabinetu Ministrów Ukrainy „Niektóre kwestie dotyczące nadawania (pozbawiania) stopni naukowych” z dnia 17.11.2021 nr 1197 w sprawie Trybu nadawania i pozbawiania stopnia naukowego doktora nauk

Przeprowadzenie wstępnego ekspertyzy rozprawy doktorskiej

10. Po zrealizowaniu przez osobę ubiegającą się, której przygotowanie odbyło się w programie doktorskim uczelni (instytucji naukowej), odpowiadającej jej programowi naukowemu, konsultant naukowy osoby ubiegającej się w ciągu miesiąca sporządza wniosek dotyczący rozprawy doktorskiej, w szczególności w odniesieniu do wniosków i zaleceń sformułowanych w rozprawie doktorskiej, ich nowatorstwa, kompletności wykładu w publikacjach naukowych, wliczonych według tematu rozprawy, z oceną przestrzegania przez ubiegającego się zasad rzetelności akademickiej w procesie przygotowania rozprawy doktorskiej i jego realizacji indywidualnego planu pracy naukowej (dalej – wniosek konsultanta naukowego). Konsultant naukowy zapewnia prawidłowe i terminowe wykonywanie swoich obowiązków.

W przypadku odmowy sporządzenia wniosku przez konsultanta naukowego wnioskodawca występuje pisemnie do rady naukowej uczelni (instytucji naukowej) o przekazanie wniosku jednostki strukturalnej, w której wnioskodawca był przygotowywany. Rada akademicka uczelni (instytucji naukowej) poleca rozpatrzenie takiego wniosku odpowiedniemu wydziałowi strukturalnemu. W ciągu miesiąca od dnia otrzymania wniosku właściwa jednostka strukturalna rozpatruje załączone przez wnioskodawcę dokumenty, dotyczące zakończenia jego przygotowania i zwołuje zebranie, które uważa się za ważne, jeżeli wzięło w nim udział co najmniej 2/3 składu odpowiedniej jednostki strukturalnej. Na posiedzeniu odpowiedniej jednostki strukturalnej wysłuchuje się wykładu naukowego ubiegającego się i w drodze otwartego głosowania zwykłą większością pracowników naukowych (naukowo-pedagogicznych), obecnych na spotkaniu, podejmuje się decyzję o przyznaniu/odmowie przyznania do takiego wniosku. W takim przypadku wniosek podpisuje kierownik odpowiedniej jednostki strukturalnej. W przypadku, gdy konsultantem naukowym jest kierownik jednostki strukturalnej, w której wnioskodawca został przeszkolony, wniosek jednostki strukturalnej podpisuje zastępca kierownika tej jednostki lub przewodniczący posiedzenia.

Wniosek konsultanta naukowego (jednostki strukturalnej) (w dwóch egzemplarzach) wydaje się ubiegającej się osobie.

11. Wstępna ekspertyza rozprawy doktorskiej przeprowadza się w uczelni (instytucji naukowej), w której odbywało się przygotowanie ubiegającego się, pod warunkiem pozytywnego wniosku konsultanta naukowego (jednostki strukturalnej).

W celu przeprowadzenia ekspertyzy wstępnej ubiegający się składa pisemny wniosek skierowany do kierownika rady naukowej uczelni (instytucji naukowej), w której odbywało się przygotowanie ubiegającego się, o przeprowadzenie wstępnej ekspertyzy rozprawy doktorskiej i przedstawienie wniosków dotyczących nowatorstwa naukowego, znaczenia teoretycznego i praktycznego wyników pracy doktorskiej.

Jeżeli uczelnia (instytucja naukowa), w której odbywało się przygotowanie ubiegającego się, nie może przeprowadzić wstępnej ekspertyzy rozprawy doktorskiej wnioskodawcy w przypadku, gdy został rozwiązany



stosunek pracy pomiędzy uczelnią (nauką uczelni) a specjalistami, w których obecności został otwarty przewód doktorski, lub w przypadku, gdy na podstawie wyników badania wstępnego ustalono, że zgodnie z otrzymanymi wnioskami rozprawa doktorska wnioskodawcy odpowiada paszport innej specjalności naukowej, taka uczelnia (uczelnia), zwraca się do innej uczelni (instytucji naukowej) z prośbą o rozpatrzenie wniosku ubiegającego się o przeprowadzenie ekspertyzy wstępnej jego pracy doktorskiej. W takim przypadku wnioskodawca składa pisemny wniosek skierowany do kierownika rady naukowej wskazanej uczelni (uczelni naukowej) o przeprowadzenie wstępnego badania rozprawy doktorskiej i przedstawienie wniosku o nowatorstwie naukowym, teoretycznym i praktycznym znaczeniu jej wyników.

Ubiegający się, który nie odbył stażu doktorskiego, lecz samodzielnie przygotował rozprawę doktorską, występuje pisemnie do kierownika rady naukowej uczelni (instytucji naukowej), w której prowadzone są studia doktoranckie w odpowiedniej specjalności naukowej, o: przeprowadzić wstępne badanie rozprawy doktorskiej, wyciągając wnioski dotyczące nowości naukowej, teoretycznego i praktycznego znaczenia jej wyników oraz zatwierdzając temat rozprawy doktorskiej. W przypadku samodzielnego przygotowania rozprawy doktorskiej konsultant naukowy nie jest powoływany.

Wniosek ubiegającego się składany jest do strukturalnej jednostki (wydziału, katedry, laboratorium) uczelni (instytucji naukowej), w której odbywało się przygotowanie ubiegającego się (przeznaczonego do wstępnej ekspertyzy rozprawy doktorskiej), lub do jednostki strukturalnej innej uczelni (instytucji naukowej), ustalonej dla wstępnego ekspertyzy rozprawy doktorskiej.

Jednostka strukturalna, w której zostanie przeprowadzony wstępna ekspertyza rozprawy doktorskiej, przedstawia radzie akademickiej uczelni (instytucji naukowej) wnioski o powołanie trzech recenzentów. Recenzentem nie może być konsultant naukowy i jego bliscy, krewni ubiegającego się oraz współautor jakiegokolwiek publikacji naukowej ubiegającego się.

Ubiegający się składa opinię konsultanta naukowego (jednostki strukturalnej) i/lub rozprawę doktorską do jednostki strukturalnej, w której będzie prowadzone wstępna ekspertyza rozprawy doktorskiej.

Kierownik jednostki strukturalnej uczelni (instytucji naukowej), w której przeprowadzany jest wstępna ekspertyza rozprawy doktorskiej, organizuje i prowadzi w oparciu o taką jednostkę strukturalną seminarium specjalistyczny w celu aprobacji rozprawy doktorskiej .

Recenzenci, po zapoznaniu się z rozprawą doktorską oraz publikacjami naukowymi, które podkreślają główne wyniki naukowe rozprawy doktorskiej, a także na podstawie wyników seminarium specjalistycznego, przygotowują wniosek o nowatorstwie naukowym, znaczeniu teoretycznym i praktycznym wyników rozprawy doktorskiej. W konkluzji podawane w szczególności informację o zgodności rozprawy z wymaganiami przewidzianymi w punktach 7 i 9 niniejszej Procedury, liczbę publikacji naukowych, publikację wyników rozprawy doktorskiej oraz wkład osobisty ubiegającego się we wszystkie publikacje naukowe, wydane ze współautorami i objęte tematem rozprawy doktorskiej. W przypadku kandydatów z dziedziny nauk biologicznych, medycznych i weterynaryjnych wniosek musi zawierać informację o przeprowadzeniu ekspertyzy bioetycznej badań, ujętych w rozprawie doktorskiej.

Recenzenci ponoszą osobistą odpowiedzialność za obiektywność i jakość przygotowanego przez siebie raportu. Wynagrodzenie recenzentów odbywa się zgodnie z przepisami prawa, regulującymi normy wynagradzania



ekspertów, zajmujących się wykonywaniem państwowej ekspertyzy naukowej i naukowo-technicznej. Jeżeli przygotowanie ubiegającego się zostało przeprowadzone na koszt osobowości prawnych lub osób fizycznych, lub ubiegający się samodzielnie przygotował rozprawę doktorską, opłacenie pracy recenzentów odbywa się kosztem środków finansowych osobowości prawnych lub osób fizycznych lub takiego ubiegającego się.

Ekspertyza wstępna rozprawy doktorskiej przeprowadza się w ciągu trzech miesięcy od dnia wpłynięcia pisemnego wniosku ubiegającego się do kierownika rady naukowej uczelni (instytucji naukowej) o przeprowadzenie takiej ekspertyzy.

W przypadku odmowy (na piśmie) uczelni (instytucji naukowej) przeprowadzenia ekspertyzy wstępnej i sporządzenia określonego wniosku, ubiegający się ma prawo wystąpić do MEN Ukrainy z wnioskiem o ustalenie trybu przeprowadzenia wstępnej ekspertyzy rozprawy doktorskiej.

Stwierdzenie o nowatorstwie naukowym, znaczeniu teoretycznym i praktycznym wyników rozprawy doktorskiej wydawana jest ubiegającemu się w dwóch egzemplarzach i jest ważna w ciągu roku kalendarzowego od momentu jej zatwierdzenia przez kierownika uczelni (instytucji naukowej).

Nadanie stopnia naukowego doktora nauk przez radę doktorską

12. W przypadku pozytywnego wniosku konsultanta naukowego (jednostki strukturalnej) i/lub wniosku o nowatorstwie naukowym, znaczeniu teoretycznym i praktycznym wyników rozprawy doktorskiej, ubiegający się składa wniosek do przewodniczącego rady doktorskiej ds. obrony rozprawy doktorskiej w celu nadawania stopnia naukowego doktora nauk i dokumentów zgodnie z wykazem ustalonym przez MEN Ukrainy.

13. Radę doktorancką tworzy MEN Ukrainy ze specjalności naukowej (nie więcej niż trzy) w dziedzinie nauki, w której w uczelni (instytucji naukowej) otwarto program doktorski w trybie określonym ustawą, licząca 11-19 osób.

Członkiem rady doktorskiej mogą być kompetentni naukowcy z odpowiedniej specjalności, którzy posiadają: stopień naukowy doktora nauk (z wyjątkiem sekretarza naukowego rady doktorskiej, który może posiadać stopień naukowy kandydata nauk/doktora filozofii i w takim przypadku uczestniczy w posiedzeniu bez prawa głosu) i prowadzi badania naukowe z uzyskaniem wyników naukowych, naukowo-technicznych (stosowanych) ze specjalności objętej profilem rady doktorskiej;

okres pracy na stanowiskach pracowników naukowych i naukowo-pedagogicznych wynosi nie mniej niż pięć lat; publikacje naukowe w odpowiedniej specjalności, określonej przez MEN Ukrainy.

Przewodniczący i członkowie rady doktorskiej zapewniają wysoki poziom wymagań podczas omówienia rozprawy doktorskiej, jej obrony oraz podejmowania przez radę doktorską uzasadnionej decyzji. Przewodniczący rady doktoranckiej jest osobiście odpowiedzialny za spełnienie wymogów ustaw, dotyczących poświadczania wysoko wykwalifikowanej kadry naukowej, dotrzymanie poziomu naukowego obronionej rozprawy doktorskiej.

Tryb powoływania, funkcjonowania i działania rady doktorskiej określa rozporządzenie w sprawie specjalistycznej rady naukowej do nadawania stopnia naukowego doktora nauk (dalej – rozporządzenie w sprawie rady), które zatwierdza MEN Ukrainy.

W przypadku braku rad doktorskich w Ukrainie, uprawnionych do prowadzenia obrony rozpraw doktorskich w odpowiedniej specjalności naukowej, decyzją MEN Ukrainy jest przeprowadzana obrona jednorazowa. Skład rady doktorskiej do przeprowadzenia obrony jednorazowej tworzy się zgodnie z regulaminem rady.



Nadzór nad działalnością rad doktorskich sprawuje MEN Ukrainy.

14. Sekretarz naukowy przyjmuje wniosek ubiegającego się, jego rozprawę doktorską oraz sprawdza dostępność dokumentów zgodnie z ustaloną listą. Przewodniczący rady stosuje odpowiednią uchwałę do wniosku wnioskodawcy, stawia datę przyjęcia dokumentów do rozpatrzenia oraz swój podpis.

Rada doktorska powołuje komisję do wstępnego omówienia rozprawy doktorskiej, która sprawdza publikację wyników naukowych rozprawy doktorskiej w publikacjach naukowych wnioskodawcy, ustala kompletność prezentacji w nich materiałów rozprawy doktorskiej i zalicza publikacje naukowe na temat rozprawy doktorskiej zgodnie z przepisami prawa, przeprowadza wstępne badanie rozprawy doktorskiej w trybie uregulowanym rozporządzeniem o radzie, rekomenduje przyjęcie rozprawy doktorskiej do obrony oraz składa nominacje o wyznaczenie recenzentów nie później niż trzy miesiące od daty przyjęcia dokumentów do rozpatrzenia. Zabronione jest usuwanie braków stwierdzonych przez radę doktorską w rozprawie doktorskiej (streszczenie) po przyjęciu jej do obrony.

Kierownicy (ich zastępcy) szkół wyższych (instytucji naukowych) oraz ich bliscy nie mogą bronić prac doktorskich w radach utworzonych w miejscu głównej pracy wymienionych osób. Skutek tej zasady dotyczy sekretarzy rady, ich bliskich i krewnych kierowników rad doktorskich, ich zastępców.

15. W celu zapewnienia niezależności ekspertyzy na obronę rozprawy doktorskiej rada doktorska powołuje (za pisemną zgodą) recenzentów, którzy posiadają:

- stopień naukowy doktora nauk i prowadzenie badań naukowych z uzyskaniem wyników naukowych, naukowo-technicznych (stosowanych) ze specjalności, z której przygotowano rozprawę doktorską;
- okres pracy na stanowiskach pracowników naukowych i naukowo-pedagogicznych wynosi nie mniej niż pięć lat;
- publikacje naukowe z kierunku naukowego, z którego przygotowano rozprawę doktorską ubiegającego się, określonego przez MEN Ukrainy.

Do rozpatrzenia rozprawy doktorskiej wyznacza się trzech recenzentów, z których tylko jeden może być członkiem rady, w której odbędzie się obrona, lub etatowym pracownikiem uczelni (instytucji naukowej), w której powstaje rada doktorska.

Na recenzenta nie mogą być powoływani:

- przewodniczący, wiceprzewodniczący i sekretarze naukowcy rad doktorskich, w których będzie się odbywała obrona;
- konsultanci naukowcy;
- współautorzy opublikowanych prac ubiegającego się, ujęci zgodnie z tematem w rozprawie doktorskiej ubiegającego się;
- dyrektorzy uczelni (instytucji naukowych) i ich zastępcy według głównego miejsca pracy wnioskodawcy lub według miejsca wykonania rozprawy doktorskiej lub według miejsca jej obrony;
- pracownicy uczelni (instytucji naukowej), w której (w której) była prowadzona rozprawa doktorska, w której pracuje odbiorca lub w której prowadzone są prace naukowo-badawcze, dla których odbiorcą jest zleceniodawca lub wykonawca (współwykonawca), na czas ich wykonania;
- członkowie komisji atestacyjnej MEN Ukrainy;
- członkowie rad eksperckich w kwestiach atestacji kadr naukowych.



Recenzentami mogą być zagraniczni naukowcy (Dr. Habil, full professor), którzy spełniają wymogi trzeciego i czwartego akapitu tego punktu. Członkowie rad eksperckich MEN Ukrainy w sprawach certyfikacji personelu naukowego mogą być powoływani jako recenzenci w wyjątkowych okolicznościach za zgodą MEN Ukrainy. W ciągu jednego roku kalendarzowego osoba może być wyznaczona jako recenzent do obrony nie więcej niż przy pięciu pracach doktorskich.

16. Recenzent, na podstawie opracowania rozprawy doktorskiej oraz publikacji naukowych objętych tematem rozprawy doktorskiej, przekazuje Radzie Doktorskiej informację zwrotną.

Informacja zwrotna recenzenta określa stopień aktualności wybranego tematu, zasadność postanowień naukowych, wniosków i zaleceń sformułowanych w rozprawie doktorskiej, ich nowatorstwo oraz znaczenie ogólnokrajowe lub światowe, kompletność prezentowania w publikacjach naukowych, uwzględnionych zgodnie z tematem rozprawy, brak (obecność) naukowego plagiatu, sfabrykowania, fałszerstwa, wraz z komentarzami i/lub pytaniami dyskusyjnymi dotyczącymi postanowień rozprawy doktorskiej.

Recenzent jest odpowiedzialny za obiektywność i jakość przygotowanej przez niego informacji zwrotnej.

Kopie pisemnych opinii recenzentów rada doktorska wydaje wnioskodawcy nie później niż 10 dni roboczych przed obroną rozprawy doktorskiej.

W razie:

- gdy opinia recenzenta nie zostanie złożona w terminie, posiedzenie rady doktorskiej zostaje odroczone;
- gdy odpowiedź recenzenta nie spełnia wymogów ustępu drugiego tego punktu, przewodniczący rady doktorskiej może zwrócić ją recenzentowi do rewizji w ciągu trzech dni lub rada może zastąpić recenzenta.

W przypadku złożenia dopracowanej opinii recenzenta później niż 10 dni roboczych przed obroną pracy doktorskiej lub w przypadku zastąpienia recenzenta posiedzenie rady doktorskiej zostaje odroczone.

17. Rada doktorska przesyła do MEN Ukrainy zawiadomienie o przyjęciu rozprawy doktorskiej do obrony i powołaniu recenzentów, które wraz z innymi takimi zawiadomieniami otrzymanymi przez MEN Ukrainy w ciągu miesiąca, są publikowane na oficjalnej stronie internetowej MEN Ukrainy trzeciego dnia roboczego następnego miesiąca.

Obrona rozprawy doktorskiej odbywa się nie wcześniej niż miesiąc po umieszczeniu takiego ogłoszenia na oficjalnej stronie internetowej MEN Ukrainy.

W ciągu trzech dni roboczych po ustaleniu terminu obrony rozprawy, opinia publiczna naukowa jest informowana o terminie obrony rozprawy poprzez zamieszczenie stosownej informacji na oficjalnej stronie internetowej uczelni (instytucji naukowej).

18. Sekretarz rady nie później niż na dziesięć dni roboczych przed terminem obrony rozprawy, umieszcza pracę dyplomową w formie elektronicznej na oficjalnej stronie internetowej uczelni (uczelni naukowej), w radzie doktorskiej, której obrona odbędzie się, w części zawierającej informacje o działalności rad, odpis rozprawy doktorskiej (z zapewnieniem otwartych formatów danych tekstowych) (z wyjątkiem monografii), streszczenie, wniosek o nowatorstwie naukowym, teoretyczny i praktyczne znaczenie wyników rozprawy doktorskiej, informacje zwrotne od recenzentów oraz kartę rozprawy doktorskiej w ustalonej formie.

Wymienione materiały są utrzymywane w otwartym dostępie na oficjalnej stronie internetowej uczelni (instytucji naukowej) przez trzy miesiące od dnia wejścia w życie zarządzenia MEN Ukrainy o zatwierdzeniu decyzji



rady doktorskiej w sprawie nadawania stopnia naukowego doktora nauk oraz wydania dyplomu doktora nauk ubiegającemu się.

Wymagania określone w akapicie pierwszym tej klauzuli nie dotyczą prac doktorskich zawierających informacje niejawnie jako tajemnica państwowa lub informacje przeznaczone do użytku służbowego.

19. Na wniosek ubiegającego się rada doktorska jest zobowiązana do przeprowadzenia obrony rozprawy doktorskiej w przypadku negatywnej opinii jednego z recenzentów. W przypadku otrzymania negatywnej opinii od dwóch recenzentów, rozprawa doktorska zostaje wycofana z rozpatrzenia, a wszystkie nadesłane materiały są zwracane ubiegającemu się, z wyjątkiem jego oświadczenia i jednego egzemplarza rozprawy doktorskiej.

O wycofaniu rozprawy doktorskiej z rozpatrzenia rada doktorska zawiadamia MEN Ukrainy w terminie trzech dni roboczych.

20. Publiczna obrona rozprawy doktorskiej odbywa się na posiedzeniu rady doktorskiej. Obrona rozprawy musi mieć charakter otwartej dyskusji naukowej, w której muszą uczestniczyć członkowie rady doktorskiej, będący kompetentnymi naukowcami w danej specjalności, a także na życzenie obecni na posiedzeniu.

Podczas spotkania rada doktorska ustala poziom nabycia przez kandydata najwyższych kompetencji w zakresie opracowywania i wdrażania metodyki badań, prowadzenia badań oryginalnych oraz uzyskiwania wyników naukowych, które stanowią rozwiązanie ważnego problemu teoretycznego lub stosowanego i mają znaczenie ogólnokrajowe lub światowe.

Posiedzenie uważa się za ważne, jeżeli w jego odbyciu wzięło udział co najmniej dwie trzecie członków oraz co najmniej czterech doktorów nauk specjalności rozprawy doktorskiej.

Jeżeli z ważnej przyczyny jeden z recenzentów nie może wziąć udziału w posiedzeniu rady, obrona pracy doktorskiej może być przeprowadzona z załączeniem pozytywnej opinii nieobecnego recenzenta.

W takim przypadku na posiedzeniu rady doktorskiej sekretarz rady ogłasza opinię nieobecnego.

Obrona pracy doktorskiej nie jest prowadzona w przypadku braku dwóch recenzentów.

Recenzent, który złożył negatywny wniosek o rozprawie doktorskiej, jest obowiązany uczestniczyć w posiedzeniu rady. Jeżeli recenzent ten odmówi udziału w posiedzeniu, przewodniczący rady wyznacza w trybie roboczym innego recenzenta, o czym rada doktorska informuje MEN Ukrainy oraz zamieszcza odpowiednie ogłoszenie na oficjalnej stronie internetowej uczelni (naukowej instytucji). Opinię takiego przeciwnika podaje się do publicznej wiadomości zgodnie z punktem 18 niniejszej Procedury, a posiedzenie rady doktorskiej zostaje odroczone.

Uczelnia (instytucja naukowa) zapewnia transmisję obrony rozprawy doktorskiej w czasie rzeczywistym. Nagranie wideo z takiego posiedzenia zarządu jest publikowane na oficjalnej stronie internetowej uczelni (instytucji naukowej) nie później niż w następnym dniu roboczym od dnia posiedzenia i jest przechowywane na odpowiedniej stronie internetowej przez co najmniej sześć miesięcy od dnia wejścia w życie zarządzenia Ministra Edukacji i Nauki w sprawie zatwierdzenia decyzji rady doktorskiej w sprawie nadania stopnia naukowego doktora nauk i wydania ubiegającemu się dyplomu doktora nauk.

W razie potrzeby posiedzenie rady doktorskiej może odbywać się z wykorzystaniem narzędzi komunikacji wideo w czasie rzeczywistym. W celu prawidłowego przygotowania posiedzenia rady doktorskiej, liczba osób spośród jej członków i recenzentów, którzy będą uczestniczyć w posiedzeniu za pomocą środków komunikacji wideo w czasie rzeczywistym, uzgadniana jest z wyprzedzeniem z przewodniczącym rady doktorskiej.



Wymagania określone w akapitach siódmym i ósmym tej klauzuli nie dotyczą prac doktorskich zawierających informacje niejawnie jako tajemnica państwowa lub do użytku służbowego.

21. Zgodnie z wynikami omówienia publicznej podczas obrony rozprawy doktorskiej, w sprawie nadania stopnia naukowego doktora nauk przeprowadza się głosowanie tajne. Jeżeli posiedzenie rady doktorskiej odbywa się z wykorzystaniem narzędzi komunikacji wideo w czasie rzeczywistym, tajne głosowanie wszystkich członków rady doktorskiej przeprowadzane jest za pomocą oprogramowania (narzędzia) zapewniającego anonimowość i weryfikację takiego głosowania. Oprogramowanie (narzędzie) do głosowania tajnego jest wykorzystywane decyzją rady doktorskiej.

Decyzję rady doktorskiej o nadaniu stopnia naukowego uważa się za pozytywną, jeżeli głosowało za nią co najmniej trzy czwarte członków rady doktorskiej, którzy uczestniczyli w posiedzeniu.

Ubiegający się ma prawo wycofać rozprawę doktorską z obrony przez pisemny wniosek przed rozpoczęciem głosowania tajnego w sprawie nadania stopnia naukowego.

Jeżeli rada doktorska stwierdzi obecność plagiatu akademickiego, fałszerstwa, falsyfikacji w rozprawie doktorskiej i/lub publikacjach naukowych objętych jej tematem, wniosek o wycofanie rozprawy doktorskiej z obrony nie zostanie przyjęty. W takim przypadku rada doktorska podejmuje decyzję o odmowie nadania stopnia naukowego doktora nauk.

Tryb posiedzenia rady doktorskiej dla obrony rozprawy doktorskiej określa rozporządzenie o radzie.

Wynagrodzenie członków komisji rady doktorskiej za badanie wstępne rozprawy doktorskiej oraz recenzentów odbywa się zgodnie z przepisami regulującymi normy wynagradzania ekspertów, którzy zajmują się wykonywaniem państwowej ekspertyzy naukowej i naukowo-technicznej. Jeżeli przygotowanie wnioskodawcy zostało przeprowadzone na koszt osobowości prawnych lub osób fizycznych lub wnioskodawca samodzielnie przygotował rozprawę doktorską, wynagrodzenie członków rady doktorskiej za wstępne badanie rozprawy doktorskiej oraz recenzentów wypłacane jest przez fundusze osób prawnych lub osób fizycznych lub takiego wnioskodawcy. Wyjazdy członków rady doktorskiej i recenzentów powołanych z innych miast finansowane są zgodnie z ustawą.

24. W terminie 15 dni roboczych rada doktorska wydaje decyzję o nadaniu stopnia naukowego doktora nauk (w dwóch egzemplarzach).

Wszystkie dokumenty związane z omówieniem rozprawy doktorskiej i jej obroną w radzie doktorskiej są formowane w pierwszym egzemplarzu sprawy atestacyjnej ubiegającego się, egzemplarz jest przechowywany w archiwum uczelni (instytucji naukowej) przez dziesięć lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki w sprawie zatwierdzenia decyzji rady doktorów w sprawie nadania stopnia naukowego doktora nauk i wydania dyplomu doktora nauk, a trwałemu przechowaniu podlegają decyzje rady doktorskiej w sprawie nadawania stopnia naukowego doktora nauk oraz jeden egzemplarz rozprawy (w bibliotece uczelni/instytucji naukowej).

Drugi egzemplarz akt atestacyjnych ubiegającego się przesyłany jest do MEN Ukrainy w terminie miesiąca od dnia obrony rozprawy doktorskiej zgodnie z rozporządzeniem o radzie.



ZAKRES REGULACJI:

OCENA PRZEZ RDN WNIOSKU O WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA W SPRAWIE NADANIA STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO, POWOŁANIE KOMISJI HABILITACYJNEJ WYZNACZENIE RECENZENTA

REGULACJA POLSKA

Art. 221 PWSN

1. RDN dokonuje oceny formalnej wniosku oraz przekazuje go podmiotowi habilitującemu w terminie 4 tygodni od dnia jego otrzymania.
2. W terminie 4 tygodni od dnia otrzymania wniosku przez podmiot habilitujący może on nie wyrazić zgody na przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego i zwrócić wniosek do RDN.
3. W przypadku niewyrażenia zgody, RDN niezwłocznie wyznacza inny podmiot habilitujący i przekazuje wniosek temu podmiotowi. Przepisu ust. 2 nie stosuje się.
4. W terminie 12 tygodni od dnia otrzymania wniosku RDN wyznacza 4 członków komisji habilitacyjnej, w tym przewodniczącego i 3 recenzentów, spośród osób posiadających stopień doktora habilitowanego lub tytuł profesora oraz aktualny dorobek naukowy lub artystyczny i uznaną renomę, w tym międzynarodową, niebędących pracownikami podmiotu habilitującego ani uczelni, instytutu PAN, instytutu badawczego albo instytutu międzynarodowego, których pracownikiem jest osoba ubiegająca się o stopień doktora habilitowanego.
5. Podmiot habilitujący, w terminie 6 tygodni od dnia otrzymania informacji o członkach komisji habilitacyjnej wyznaczonych przez RDN, powołuje komisję habilitacyjną. Komisja składa się z:
 - 1) 4 członków wyznaczonych przez RDN;
 - 2) 2 członków posiadających stopień doktora

REGULACJA UKRAIŃSKA

– Dekret Gabinetu Ministrów Ukrainy „Niektóre kwestie dotyczące nadawania (pozbawiania) stopni naukowych” z dnia 17.11.2021 nr 1197 w sprawie Trybu nadawania i pozbawiania stopnia naukowego doktora nauk

Rozpatrzenie rozprawy doktorskiej i sprawy atestacyjnej ubiegającego się w Ministerstwie Edukacji i Nauki

25. MEN Ukrainy sprawuje nadzór nad przestrzeganiem przez radę doktorską i ubiegającego się wymagań aktów normatywnych dotyczących certyfikacji personelu naukowego.

W określonym celu MEN Ukrainy:

rozpatruje dokumenty sprawy o zaświadczenie ubiegającego się o przestrzeganie przez radę doktorską procedury recenzowania rozprawy doktorskiej;

przeprowadza ekspertyzę rozprawy doktorskiej pod kątem aktualności wybranego tematu, aktualności przepisów naukowych, wniosków i zaleceń sformułowanych w rozprawie, ich nowatorstwa, kompletności prezentowania w publikacjach naukowych, objętych tematem rozprawy doktorskiej, brak (obecność) plagiatu akademickiego, fabrykacja, fałszerstwo.

MEN Ukrainy może przesłać rozprawę doktorską i akta atestacyjne ubiegającemu się do dodatkowego rozpatrzenia: innej radzie doktorskiej w trybie określonym przez MEN Ukrainy;

do instytucji szkolnictwa wyższego (instytucji naukowej).

Dodatkowemu rozpatrzeniu koniecznie musi być poddana:

- rozprawa doktorska, która za zgodą MEN Ukrainy została przedstawiona radzie doktorskiej przed pięcioletnim okresem po uzyskaniu stopnia doktora filozofii (kandydat nauk);
- rozprawę doktorską, która za zgodą MEN Ukrainy jest ponownie składana do rady doktorskiej po rewizji po roku od dnia podjęcia decyzji o odmowie nadania stopnia naukowego doktora.

W przypadku, gdy rozprawa doktorska i akta atestacyjne ubiegającego się zostały przekazane do dodatkowego rozpatrzenia w celu przygotowania recenzji, podmiot rozpatrzenia dodatkowego odbywa spotkanie bez udziału ubiegającego się. Spotkanie uważa się za zasadne, jeżeli wzięło w nim udział 2/3 członków podmiotu dodatkowego rozpatrzenia. Na spotkaniu omawiana jest nowatorstwo naukowe, teoretyczne i praktyczne znaczenie wyników rozprawy doktorskiej, ich opublikowanie oraz liczba publikacji naukowych. Wynik jest przyjmowany zwykłą większością głosów od liczby członków przedmiotu rozpatrzenia dodatkowego obecnych na posiedzeniu, podpisana przez przewodniczącego posiedzenia i sekretarza i sporządzona w dwóch egzemplarzach. Posiedzenie jest sformalizowane protokołem podpisanym przez przewodniczącego posiedzenia i sekretarza. W ciągu 10 dni roboczych oryginalna informacja zwrotna i kopia protokołu są przesyłane do MEN Ukrainy wraz z załączonym pismem.

W przypadku, gdy rozprawa doktorska i akta atestacyjne ubiegającego się zostały przekazane do dodatkowej recenzji w celu przygotowania wniosku, podmiot dodatkowej recenzji odbywa spotkanie z udziałem wnioskodawcy. Spotkanie uważa się za zasadne, jeżeli wzięło w nim udział dwie trzecie członków podmiotu



habilitowanego lub tytuł profesora, zatrudnionych w podmiocie habilitującym, w tym sekretarza;

- 3) recenzenta posiadającego stopień doktora habilitowanego lub tytuł profesora oraz aktualny dorobek naukowy lub artystyczny i uznaną renomę, w tym międzynarodową, niebędącego pracownikiem podmiotu habilitującego.
6. Recenzentem może być osoba niespełniająca warunków określonych w ust. 4 i 5, która jest pracownikiem zagranicznej uczelni lub instytucji naukowej, jeżeli RDN lub podmiot habilitujący uzna, że osoba ta posiada znaczący dorobek w zakresie zagadnień związanych z osiągnięciami osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego.
7. Recenzentem nie może zostać osoba, która w okresie ostatnich 5 lat dwukrotnie nie dochowała terminu, o którym mowa w ust. 8.

dotatkowego rozpatrzenia. Na spotkaniu ubiegający się wyjaśnia główne postanowienia rozprawy oraz odpowiada na pytania zgłoszone ustnie lub pisemnie, członkowie przedmiotu dodatkowego rozpatrzenia omawiają jest nowatorstwo naukowe, teoretyczne i praktyczne znaczenie wyników rozprawy doktorskiej, ich opublikowanie oraz liczba publikacji naukowych. Wniosek jest przyjmowany zwykłą większością głosów od liczby obecnych na posiedzeniu członków przedmiotu oceny dodatkowej, podpisana przez przewodniczącego posiedzenia i sekretarza i sporządzona w dwóch egzemplarzach. Posiedzenie jest formalizowane protokołem podpisanym przez przewodniczącego posiedzenia i sekretarza oraz utrwalone na fonogramie. W ciągu 15 dni roboczych oryginał wniosku, kopię protokołu oraz transkrypcję (odkodowany fonogram) ze spotkania, podpisane przez przewodniczącego spotkania i sekretarza, przesyłane są do MEN Ukrainy wraz z listem motywacyjnym.

Informację o wynikach rozpatrzenia dodatkowego dołącza się do uogólnionego wniosku MEN Ukrainy, który jest przekazywany do rozpatrzenia przez kolegium atestacyjny.

26. W przypadku otrzymania przez MEN wniosków i oświadczeń osób fizycznych (prawnych) dotyczących dodatkowej oceny rozprawy doktorskiej i sprawy atestacyjnej wnioskodawcy lub w trakcie rozpatrywania rozprawy doktorskiej ujawniły się inne okoliczności uzasadniające ponowne przeprowadzenie ekspertyzy dodatkowej i kontrolnej zgodnie z Ustawą Ukrainy „O badaniach naukowych i naukowo-technicznych”, MEN Ukrainy przeprowadza odpowiedni rodzaj ekspertyzy rozprawy doktorskiej, do której może powołać:

- rady eksperckie do spraw atestacji kadr naukowych;
- pracowników uczelni wyższych (instytucji naukowych) tworząc grupę ekspertów;;
- poszczególnych naukowców, wyznaczając ich na ekspertów.

Przedmiot ekspertyzy przeprowadza ekspertyzę rozprawy doktorskiej zamieszczonej w formie elektronicznej na oficjalnej stronie internetowej uczelni (instytucji naukowej), sporządza wniosek, składa go do Ministerstwu Edukacji i Nauki, o czym informacja załącza się do uogólnionego wniosku MEN Ukrainy.

Sprawa atestacyjna ubiegającego się oraz rozprawa doktorska, rozpatrywane przez MEN, nie mogą być wycofane z rozpatrzenia przez ubiegającego się ani przez radę doktorską, w której była obroniona.

27. MEN Ukrainy rozpatruje kwestie związane z nadawaniem stopnia naukowego doktora nauk przy udziale rad ekspertów w kwestiach atestacji personelu naukowego.

Tryb tworzenia, funkcjonowania i działania rad ekspertów w sprawach atestacji kadry naukowej określa rozporządzenie w sprawie rady ekspertów, które zatwierdza MEN.

Rady ekspertów do spraw atestacji kadry naukowej przeprowadzają ekspertyzę obronionych rozpraw doktorskich, w tym uwzględniają odwołania osób fizycznych (prawnych) dotyczące ich jakości naukowej, rozpatrują kwestie należące do kompetencji rad eksperckich w zakresie atestacji personelu naukowego, przygotowują wnioski dotyczące zgodności przedmiotu badania z ustalonymi wymaganiami oraz odpowiadają za jakość i obiektywność sporządzonych przez siebie wniosków.

W razie potrzeby MEN Ukrainy zaprasza ubiegającego się, konsultanta naukowego, przewodniczącego rady doktorskiej, w której odbyła się obrona rozprawy doktorskiej, na posiedzenie rady ekspertów w sprawach atestacji kadry naukowej.

Wniosek, przygotowany przez eksperta i sporządzony zgodnie z przepisami, jest przekazywany do MEN, o czym informacja jest dołączona do wniosku uogólnionego MEN.



28. MEN przygotowuje uogólniony wniosek, który jest przedstawiany do rozpatrzenia przez komisję atestacyjną MES. Kolegium atestacyjne MEN Ukrainy rozpatruje wniosek ogólny i zatwierdza decyzję rady doktorskiej o nadaniu stopnia naukowego doktora nauk.

Wnioski i oświadczenia osób fizycznych (prawnych) dotyczące dodatkowej oceny rozprawy doktorskiej i sprawy atestacyjnej ubiegającego się są rozpatrywane przez MEN przed podjęciem decyzji o zatwierdzeniu decyzji rady doktorskiej o nadaniu stopnia naukowego doktora nauk i wydanie dyplomu doktora nauk.

Termin rozpatrzenia rozprawy doktorskiej i sprawy atestacyjnej ubiegającego się w MEN nie przekracza czterech miesięcy.

W przypadku przeprowadzania różnego rodzaju ekspertyz i/lub wykrycia okoliczności, które wymagają dłuższego terminu ekspertyzy rozprawy doktorskiej, MEN Ukrainy w każdym konkretnym przypadku informuje radę doktorską o przedłużeniu terminu rozpatrzenia.

29. Decyzja rady doktorskiej o nadaniu stopnia naukowego doktora nauk wchodzi w życie z dniem wejścia w życie rozporządzenia MEN o zatwierdzeniu decyzji rady doktorskiej i nadaniu dyplomu doktora nauk na podstawie decyzji kolegium atestacyjnego.

Zwrot kosztów sporządzenia druków dyplomów doktora nauk odbywa się na koszt osób, które je otrzymują.

ZAKRES REGULACJI:

POSTĘPOWANIE W SPRAWIE NADANIA STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO

REGULACJA POLSKA

Art. 221 PWSN

8. Recenzenci, w terminie 8 tygodni od dnia doręczenia im wniosku, oceniają, czy osiągnięcia naukowe osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2, i przygotowują recenzje.
9. Komisja habilitacyjna może przeprowadzić kolokwium habilitacyjne w zakresie osiągnięć naukowych albo artystycznych osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego. Kolokwium przeprowadza się w przypadku osiągnięć w zakresie nauk humanistycznych, społecznych i teologicznych.
- 9a. Kolokwium habilitacyjne może być przeprowadzone poza siedzibą podmiotu

REGULACJA UKRAIŃSKA

- **Decret Gabinetu Ministrów Ukrainy „Niektóre kwestie dotyczące nadawania (pozbawiania) stopni naukowych” z dnia 17.11.2021 nr 1197 w sprawie Trybu nadawania i pozbawiania stopnia naukowego doktora nauk**
7. Rozprawa doktorska musi spełniać następujące wymagania:
 - być kwalifikowaną pracą naukową wykonywaną samodzielnie przez ubiegającego się;
 - zawierać podstawy i nowe wyniki naukowe z określonej dziedziny nauki, uzyskane osobiście przez odbiorcę, mające wartość praktyczną i teoretyczną, potwierdzone dokumentami poświadczającymi prowadzenie badań przez ubiegającego się;
 - być wykonana w specjalności naukowej w dziedzinie nauki zgodnie z listą zatwierdzoną przez MEN Ukrainy;
 - odpowiadać paszportowi specjalności naukowej zatwierdzonemu przez MEN Ukrainy;
 - zawierać uzasadnione wnioski, oparte na wiarygodnych wynikach uzyskanych przez ubiegającego się;
 - charakteryzować się jednością treści;
 - świadczyć o osobistym wkładzie odbiorcy w naukę w rozwiązywaniu ważnego problemu teoretycznego lub stosowanego;
 - przestrzegać zasad uczciwości akademickiej.



habilitującego przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, zapewniających w szczególności:

- 1) transmisję kolokwium w czasie rzeczywistym między jego uczestnikami,
- 2) wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym, w ramach której uczestnicy kolokwium mogą wypowiadać się w jego toku

– z zachowaniem niezbędnych zasad bezpieczeństwa.

10. Uchwałę zawierającą opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego podejmuje komisja habilitacyjna w głosowaniu jawnym. Na wniosek osoby ubiegającej się o stopień komisja podejmuje uchwałę w głosowaniu tajnym. Opinia nie może być pozytywna, jeżeli co najmniej 2 recenzje są negatywne.
11. Komisja habilitacyjna w terminie 6 tygodni od dnia otrzymania recenzji przekazuje podmiotowi habilitującemu uchwałę, o której mowa w ust. 10, wraz z uzasadnieniem i dokumentacją postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego.
12. Na podstawie uchwały, o której mowa w ust. 10, podmiot habilitujący, w terminie miesiąca od dnia jej otrzymania, nadaje stopień doktora habilitowanego albo odmawia jego nadania. Podmiot habilitujący odmawia nadania stopnia, w przypadku gdy opinia, o której mowa w ust. 10, jest negatywna.
- 12a.⁴ W przypadku utraty przez podmiot habilitujący uprawnień do nadawania stopnia doktora habilitowanego w danej dyscyplinie:
 - 1) przed powołaniem komisji habilitacyjnej - postępowanie w sprawie nadania tego stopnia jest prowadzone przez podmiot wyznaczony przez RDN;
 - 2) po powołaniu komisji habilitacyjnej – komisja ta kontynuuje czynności, o których

Naruszenie określonych wymagań stanowi podstawę do odmowy nadania stopnia naukowego doktora lub do uchylenia decyzji rady doktorskiej o nadaniu stopnia naukowego doktora nauk.

Maksymalną objętość tekstu głównego rozprawy doktorskiej określa program naukowy uczelni (instytucji naukowej) zgodnie ze specyfiką danej dziedziny nauki i/lub specjalności.

Rozprawa doktorska jest składana do obrony w jednej lub dwóch specjalnościach z tej samej dziedziny nauki. Informacje o wynikach uzyskanych przez ubiegającego się w rozprawie obronionej o stopień doktora filozofii (kandydat nauk ścisłych) znajdują się jedynie w części poglądowej rozprawy doktorskiej.

Rozprawa doktorska jest przekazywana radzie doktorskiej do obrony nie wcześniej niż pięć lat po uzyskaniu przez osobę stopnia doktora filozofii (kandydata nauk).

Decyzją MEN dopuszcza się złożenie do rady doktorskiej rozprawy doktorskiej przed upływem pięcioletniego okresu od uzyskania stopnia doktora filozofii (kandydata nauk) w przypadku znacznego wkładu osobistego ubiegającego się do zapewnienia rozwoju odpowiedniej dziedziny nauki, która dotyczy wyników naukowych rozprawy doktorskiej. Potwierdzeniem znaczącego wkładu osobistego odbiorcy w zapewnienie rozwoju dziedziny nauki, na której przygotowano rozprawę, może być:

- obecność trzech patentów na wynalazki, które przeszły ekspertyzę kwalifikacyjną i dotyczą wyników naukowych rozprawy doktorskiej;
- obecność co najmniej trzech publikacji na temat rozprawy doktorskiej w publikacjach zaliczonych do pierwszego i drugiego kwartyła (Q1, Q2) według klasyfikacji SCImago Journal and Country Rank or Journal Citation Reports;
- uznanie nagrodami państwowymi (premiami) Ukrainy lub innych krajów za wyniki naukowe uzyskane przez ubiegającego się, odzwierciedlone w jego rozprawie doktorskiej.

Wymagania dotyczące przygotowania rozprawy ustalane przez MEN Ukrainy.

Do rozprawy doktorskiej dołączone jest odrębne streszczenie o objętości 1-2 arkusze autorskie, które składa się w języku ojczystym i zawiera ogólną charakterystykę rozprawy doktorskiej, jej główną treść i wnioski, wykaz publikacji naukowych, objętych tematem rozprawy doktorskiej. Uczelnia wyższa (instytucja naukowa) określa wymagania dotyczące przygotowania streszczenia.

8. Główne wyniki naukowe rozprawy doktorskiej muszą być ujęte w publikacjach naukowych. Publikacje naukowe, które odzwierciedlają główne wyniki naukowe rozprawy doktorskiej, z dziedziny nauki, z której rozprawa została przygotowana, obejmują:

- artykuły w czasopismach naukowych wpisanych na listę specjalistycznych publikacji naukowych Ukrainy;
- artykuły w czasopismach naukowych innych krajów w kierunku, z którego została przygotowana rozprawa;
- monografie (rozdziały w monografiach zbiorowych).

Posiadanie publikacji naukowych na temat rozprawy doktorskiej w czasopismach naukowych indeksowanych w bazach Web of Science Core Collection i/lub Scopus jest obowiązkowa. Wymóg ten nie dotyczy ubiegającego się, którego rozprawa doktorska zawiera informacje objęte tajemnicą państwową.

Wymagania dotyczące publikowania wyników pracy doktorskiej określa MEN Ukrainy.

Wykaz naukowych specjalistycznych wydań Ukrainy jest zatwierdzany przez MEN zgodnie z procedurą.



mowa w ust. 8-11.

- 12b.⁵ W przypadku, o którym mowa w ust. 12a pkt 2, podmiot habilitujący, który utracił uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego w danej dyscyplinie, przekazuje podmiotowi habilitującemu wyznaczonemu przez RDN dokumentację postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego, w tym uchwałę komisji habilitacyjnej podjętą zgodnie z ust. 10 wraz z uzasadnieniem. Do podmiotu wyznaczonego przez RDN przepis ust. 12 stosuje się.
13. W przypadku wycofania wniosku po powołaniu komisji habilitacyjnej:
- 1) ten sam wniosek nie może być podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w innym podmiocie habilitującym;
 - 2) wnioskodawca nie może ubiegać się o nadanie stopnia doktora habilitowanego przez okres 2 lat.
14. Senat albo rada naukowa określi:
- 1) szczegółowy tryb postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego;
 - 2) zasady ustalania wysokości opłaty za postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego oraz zwalniania z tej opłaty;
 - 3) sposób wyznaczania członków komisji habilitacyjnej.

Publikacje naukowe, które dodatkowo odzwierciedlają wyniki naukowe rozprawy doktorskiej, obejmują patenty, podręczniki, pomocy naukowe, normy państwowe, próbki przemysłowe, algorytmy i programy, które przeszły ekspertyzę nowatorstwa; publikacje źródeł historycznych, artykuły w tematycznych zbiorach naukowych, rękopisy prac zdeponowanych w instytucjach państwowego systemu informacji naukowo-technicznej i opatrzonych adnotacjami w czasopismach naukowych; broszury, preprinty; technologiczne części projektów budowy, rozbudowy, przebudowy i ponownego wyposażenia technicznego przedsiębiorstw; karty informacyjne dla nowych materiałów wprowadzone do państwowego banku danych; tezy, sprawozdania i inne materiały z konferencji naukowych, kongresów, sympozjów, seminariów, szkół itp.

Aprobacja materiałów doktorskich na konferencjach naukowych, kongresach, sympozjach itp. jest obowiązkowa.

9. Przy wykorzystaniu w rozprawie doktorskiej tekstów naukowych, pomysłów, opracowań, wyników naukowych i materiałów innych autorów, publikacji naukowych, w których odzwierciedlone główne wyniki naukowe rozprawy doktorskiej, obowiązkowym jest odniesienie do autora i/lub do źródła publikacji.

Naruszenie tej normy stanowi podstawę do odmowy nadania stopnia naukowego doktora lub do uchylenia decyzji rady doktorskiej o nadaniu stopnia naukowego doktora.

W przypadku wykorzystania w rozprawie doktorskiej publikacji naukowych, które odzwierciedlają główne wyniki naukowe rozprawy doktorskiej, idee lub osiągnięcia współautorów, z którymi wnioskodawca posiada wspólne publikacje naukowe i dokumenty dotyczące prowadzenia badań doktorskich, ubiegający się musi odnotować ten fakt w rozprawie doktorskiej z obowiązkowym wskazaniem osobistego wkładu w takie publikacje i dokumenty.

Ubiegający się oświadcza własnoręcznym podpisem na stronie tytułowej rozprawy doktorskiej, że zgłoszone do obrony propozycje naukowe są jego własnym dziełem i że wszystkim wykorzystanym pomysłem, wynikom naukowym i cytatom towarzyszą odpowiednie odniesienia do ich autorów i źródeł publikacji.



ZAKRES REGULACJI: INFORMACJE UDOSTĘPNIANE W BIP PODMIOTU HABILITUJĄCEGO

REGULACJA POLSKA

Art. 222 PWSN

1. Podmiot habilitujący udostępnia w BIP na swojej stronie podmiotowej wnioski osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego, informacje o składzie komisji habilitacyjnej, recenzje, uchwałę zawierającą opinię w sprawie nadania stopnia wraz z uzasadnieniem oraz decyzję o nadaniu stopnia albo odmowie jego nadania.
2. Wniosek osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego, informacje o składzie komisji habilitacyjnej oraz recenzje niezwłocznie po ich udostępnieniu zamieszcza się w systemie, o którym mowa w art. 342 ust. 1.

REGULACJA UKRAIŃSKA

- Zarządzenie Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy „W sprawie zatwierdzenia Rozporządzenia w sprawie specjalistycznej rady naukowej w sprawie nadawania stopnia naukowego doktora nauk” od 12.13.2021 nr 1359
6. Rada doktorska nie później niż za tydzień przesyła do MEN Ukrainy zawiadomienie o przyjęciu rozprawy doktorskiej do obrony, które zostanie opublikowane na oficjalnej stronie internetowej MEN Ukrainy. Obrona rozprawy doktorskiej w celu uzyskania stopnia naukowego odbywa się nie wcześniej niż miesiąc i nie później niż trzy miesiące po opublikowaniu takiego zawiadomienia. Jeżeli z przyczyn obiektywnych posiedzenie rady doktorskiej nie może się odbyć w wyznaczonym dniu, rada doktorska ma prawo wyznaczyć nowy termin obrony rozprawy, nie wcześniej jednak niż miesiąc po opublikowaniu ogłoszenia, informując o tym MEN Ukrainy oraz umieszczając stosowną informację na stronie internetowej uczelni (instytucji naukowej), w części zawierającej informacje o działalności specjalistycznych rad naukowych.

ZAKRES REGULACJI: ODWOŁANIE DO RDN OD DECYZJI O ODMOWIE NADANIA STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO

REGULACJA POLSKA

Art. 224 PWSN

1. Od decyzji o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego przysługuje odwołanie do RDN. Przepisy art. 193 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.
2. W przypadku utrzymania w mocy decyzji, osoba ubiegająca się o stopień doktora habilitowanego może wystąpić z ponownym wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie jego nadania po upływie co najmniej 2 lat. Okres ten może zostać skrócony do 12 miesięcy w przypadku znacznego zwiększenia dorobku naukowego lub artystycznego.

REGULACJA UKRAIŃSKA

- Dekret Gabinetu Ministrów Ukrainy „Niektóre kwestie dotyczące nadawania (pozbawiania) stopni naukowych” z dnia 17.11.2021 nr 1197 w sprawie Trybu nadawania i pozbawiania stopnia naukowego doktora nauk
- Rozpatrzenie odwołania**
46. Ubiegający się może odwołać się od decyzji rady doktorskiej o odmowie nadania stopnia naukowego doktora nauk uczelni (instytucji naukowej), w której rada została utworzona, lub do MEN Ukrainy w terminie miesiąca od dnia podjęcia takiej decyzji przez radę doktorską. Rozpatrzenie odwołania w uczelni (instytucji naukowej), w której (w której) utworzona jest komisja, odbywa się zgodnie z regulaminem. W przypadku, gdy odwołanie nie zawiera argumentów co do meritum uchybień, naruszeń i uwag stwierdzonych przez radę doktorską, a także argumentów dotyczących naruszenia przez radę doktorską procedury recenzji rozprawy doktorskiej, rada doktorska nie tworzy komisji odwoławczej.
 47. Od decyzji MEN Ukrainy o uchyleniu decyzji rady doktorskiej o nadaniu stopnia naukowego doktora nauk, nie później niż dwa miesiące od jej przyjęcia.



Od decyzji MEN Ukrainy o pozbawieniu osoby stopnia naukowego można odwołać się do MEN Ukrainy nie później niż dwa miesiące po jej wydaniu.

48. W przypadku odwołania MEN Ukrainy powołuje komisję odwoławczą z udziałem specjalistów z odpowiedniej specjalności. Na przewodniczącego komisji odwoławczej powołuje się członka kolegium atestacyjnego MEN Ukrainy lub innego naukowca będącego specjalistą w danej specjalności.

Komisja odwoławcza przygotowuje wniosek, który podpisują wszyscy członkowie komisji, do rozpatrzenia przez kolegium atestacyjny MEN Ukrainy.

W przypadku, gdy odwołanie nie zawiera argumentów co do meritum stwierdzonych naruszeń, co stało się podstawą do uchylecia MEN Ukrainy decyzji rady doktorskiej o nadaniu stopnia naukowego lub pozbawieniu osoby stopnia naukowego, a także argumenty dotyczące naruszenia procedury rozpatrywania rozprawy doktorskiej w MEN Ukrainy, komisja odwoławcza nie jest powoływana.

49. Decyzja MEN Ukrainy wydana na podstawie wyników odwołania może być zaskarżona do sądu.

– **Zarządzenie Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy „W sprawie zatwierdzenia Rozporządzenia w sprawie specjalistycznej rady naukowej w sprawie nadawania stopnia naukowego doktora nauk” od 12.13.2021 nr 1359 VI. Przeprowadzenie posiedzenia rady doktorskiej w celu rozpatrzenia odwołania**

1. Ubiegającemu się o stopień naukowy przysługuje się odwołanie od decyzji rady doktorskiej o odmowie nadania stopnia naukowego doktora nauk w terminie miesiąca od dnia wydania tej decyzji.

W celu rozpatrzenia odwołania rada doktorska powołuje komisję odwoławczą spośród swoich członków w liczbie trzech osób. Komisja odwoławcza bada uzasadnienie odwołania i przygotowuje wniosek, który podpisują wszyscy członkowie komisji odwoławczej.

Rozpatrzenie odwołania w radzie doktorskiej nie powinno trwać dłużej niż miesiąc. W razie potrzeby odbywa się nieplanowane spotkanie.

W przypadku, gdy odwołanie nie zawiera argumentów co do meritum uchybień, naruszeń i uwag stwierdzonych przez radę doktorską, a także argumentów dotyczących naruszenia przez radę doktorską procedury recenzji rozprawy doktorskiej, rada doktorska nie tworzy komisji odwoławczej.

2. Na posiedzenie rady doktorskiej zaprasza się autora odwołania, któremu przesyła się odpis wniosku komisji odwoławczej i informuje się o terminie posiedzenia nie później niż na dziesięć dni przed posiedzeniem.

Jeżeli autor odwołania nie stawia się z ważnego powodu, posiedzenie rady doktorskiej może zostać przełożone, ale nie więcej niż dwa razy.

Jeżeli autor odwołania nie stawiał się na posiedzeniu rady doktorskiej bez ważnego powodu, posiedzenie odbywa się bez niego.

Obecność członków rady doktorskiej (ze wskazaniem ich specjalizacji) należy odnotować w protokole posiedzenia.

3. Przewodniczący rady doktorskiej otwiera posiedzenie rady doktorskiej i informuje o jego prawomocności.

Posiedzenie uważa się za ważne, jeżeli wzięło w nim udział dwie trzecie liczby członków rady doktorskiej.

Następnie przewodniczący ogłasza rozpatrzenie odwołania i udziela głosu sekretarzowi rady, aby go przeczytał.

Następnie przewodniczący (jeden z członków) komisji odwoławczej ogłasza wniosek. Jeżeli jeden z członków



komisji odwoławczej zajmuje inne stanowisko, odrębnie sporządza swoją opinię, podpisuje ją i wyraża na posiedzeniu rady doktorskiej. Ubiegający się przedstawia swoje argumenty co do meritum rozstrzygnięcia komisji odwoławczej. Następnie prawo głosu mają wszyscy obecni na posiedzeniu rady doktorskiej.

4. Po dyskusji rada doktorska podejmuje decyzję:

- w sprawie zaspokojenia odwołania. W takim przypadku rada doktorska uchyla decyzję o odmowie nadania stopnia naukowego doktora i wyznacza termin ponownej obrony rozprawy doktorskiej;
- o odrzuceniu odwołania ze wskazaniem podstaw podjęcia takiej decyzji.

Decyzję podejmuje się zwykłą większością głosów z liczby członków rady doktorskiej, obecnych na posiedzeniu. Posiedzenie jest formalizowane protokołem, który podpisuje przewodniczący posiedzenia i sekretarz, również jest nagrywany fonogram.

W razie:

- zaspokojenia odwołania, wszelkie materiały związane z jego rozpatrzeniem załącza się do pierwszego egzemplarza akt atestacyjnych wnioskodawcy. Kopię odwołania oraz kopię decyzji rady doktorskiej, wydanej na podstawie wyników odwołania, dołącza się do drugiego egzemplarza sprawy atestacyjnej;
- odrzucenia odwołania wszystkie materiały związane z jego rozpatrzeniem dołącza się do akt atestacyjnych ubiegającego się, na podstawie wyników obrony jego rozprawy doktorskiej, na której rada doktorska podjęła decyzję o odmowie nadania stopnia naukowego doktora nauk.

Akta atestacyjne ubiegającego się, do których dołączone są materiały związane z rozpatrzeniem odwołania, są przesyłane do MEN Ukrainy w terminie miesiąca od dnia wydania decyzji rady doktorskiej na podstawie wyników rozpatrzenia odwołania, co zapewnia sekretarza rady doktorskiej.

Informacja o rozpatrzeniu odwołania zostaje zamieszczona na oficjalnej stronie internetowej uczelni (instytucji naukowej), której rada doktorantów podjęła decyzję o odmowie nadania ubiegającemu się stopnia naukowego doktora nauk.

ZAKRES REGULACJI:

WZNOWIENIE POSTĘPOWANIA I STWIERDZENIE NIEWAŻNOŚCI DECYZJI W SPRAWIE NADANIA STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO

REGULACJA POLSKA

Art. 225 PWSN

Do wznowienia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego oraz do stwierdzenia nieważności decyzji o nadaniu tego stopnia stosuje się odpowiednio przepisy art. 194 i art. 195.

Art. 194 PSWN

W przypadku zaistnienia określonych

REGULACJA UKRAIŃSKA

– Dekret Gabinetu Ministrów Ukrainy „Niektóre kwestie dotyczące nadawania (pozbawiania) stopni naukowych” z dnia 17.11.2021 nr 1197 w sprawie Trybu nadawania i pozbawiani stopnia naukowego doktora nauk

22. W przypadku decyzji rady doktorskiej o odmowie nadania stopnia naukowego doktora nauk, wszelkie braki, naruszenia i uwagi wykryte przez radę doktorską podczas omawiania rozprawy doktorskiej i wyrażone w trakcie jej obrony, które stały się podstawą takiej decyzji, należy odnotować w postanowieniu rady doktorskiej.

...



w Kpa przyczyn wznowienia postępowania administracyjnego w sprawie nadania stopnia doktora albo rażącego naruszenia prawa przez podmiot doktoryzujący, RDN wydaje postanowienie o wznowieniu postępowania i wskazuje podmiot doktoryzujący, który prowadzi postępowanie.

Art. 195 PSWN

W przypadku gdy osoba ubiegająca się o stopień doktora przypisała sobie autorstwo istotnego fragmentu lub innych elementów cudzego utworu lub ustalenia naukowego, podmiot doktoryzujący stwierdza nieważność decyzji o nadaniu stopnia.

Rozprawa doktorska, na podstawie wyników obrony, której rada doktorska podjęła decyzję o odmowie nadania stopnia naukowego doktora nauk, może być ponownie skierowana do rozpatrzenia tej radzie doktorskiej, po korekcie, nie wcześniej niż po upływie roku od daty wydania takiej decyzji (z wyjątkiem przypadków przewidzianych w akapicie pierwszym pkt 9 niniejszej procedury). Obrona takiej rozprawy prowadzona jest w porozumieniu z MEN Ukrainy.

ZAKRES REGULACJI:

NABYCIE UPRAWNIENIÓW RÓWNOWAŻNYCH UPRAWNIENIOM WYNIKAJĄCYM Z POSIADANIA STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO

REGULACJA POLSKA

Art. 226 PWSN

1. Osoba, która uzyskała stopień doktora w Rzeczypospolitej Polskiej lub za granicą, może nabyć uprawnienia równoważne uprawnieniom wynikającym z posiadania stopnia doktora habilitowanego w danej dyscyplinie, jeżeli podczas pracy w innym państwie przez co najmniej 5 lat kierowała samodzielnie zespołami badawczymi, posiada znaczące osiągnięcia naukowe oraz jest zatrudniona w podmiocie habilitującym posiadającym uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego w tej dyscyplinie na stanowisku profesora uczelni albo profesora instytutu w instytucie PAN lub instytucie badawczym, albo profesora w instytucie międzynarodowym.
2. Decyzję w sprawie nabycia uprawnień wydaje w stosunku do osoby zatrudnionej w:
 - 1) uczelni – rektor;
 - 2) instytucie PAN, instytucie badawczym albo instytucie międzynarodowym - dyrektor instytutu.
3. Organ, o którym mowa w ust. 2, przekazuje RDN decyzję wraz z opisem kariery zawodowej i wykazem osiągnięć danej osoby.
4. Nabycie uprawnień następuje po upływie 4 miesięcy od dnia otrzymania przez RDN decyzji, o której mowa w ust. 2, jeżeli w tym okresie RDN w drodze decyzji administracyjnej nie wyrazi sprzeciwu i nie uchyli tej decyzji.
5. Na decyzję RDN przysługuje skarga do sądu administracyjnego.
6. Osobie, która nabyła uprawnienia równoważne uprawnieniom wynikającym z posiadania stopnia doktora habilitowanego, przysługują uprawnienia doktora habilitowanego wynikające z tej ustawy.

REGULACJA UKRAIŃSKA



ZAKRES REGULACJI: DYPLOM HABILITACYJNY

REGULACJA POLSKA

Art. 179 PWSN

1. Osoba, której nadano stopień doktora albo stopień doktora habilitowanego, otrzymuje odpowiednio dyplom doktorski albo dyplom habilitacyjny oraz odpis tego dyplomu. Na wniosek tej osoby wydaje się odpis dyplomu w języku angielskim, francuskim, hiszpańskim, niemieckim, rosyjskim lub łacinie.

Art. 180 PWSN

1. Dyplomy doktorskie i dyplomy habilitacyjne oraz ich duplikaty i odpisy, przeznaczone do obrotu prawnego z zagranicą, są uwierzytelniane na wniosek zainteresowanego przez:

- 1) dyrektora NAWA - w przypadku stopni nadanych przez uczelnie;
- 2) Prezesa PAN - w przypadku stopni nadanych przez instytuty PAN oraz przez instytuty międzynarodowe;
- 3) ministra nadzorującego instytut badawczy – w przypadku stopni nadanych przez instytuty badawcze.

2. Za uwierzytelnienie pobierana jest opłata.

Art. 181 PWSN

Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki określi, w drodze rozporządzenia, niezbędne elementy dyplomu doktorskiego oraz dyplomu habilitacyjnego, sposób sporządzania duplikatów i odpisów dyplomów oraz dokonywania w nich sprostowań i zmian danych osobowych, wzór legitymacji doktoranta, sposób potwierdzania jej ważności, sposób uwierzytelniania dokumentów, o których mowa w art. 180 ust. 1, przeznaczonych do obrotu prawnego z zagranicą, wysokość i sposób pobierania opłaty za uwierzytelnianie dokumentów oraz wysokość opłaty za wydanie duplikatu dyplomu, a także za wydanie odpisu dyplomu, w tym w języku obcym, mając na uwadze konieczność zapewnienia kompletności informacji zawartych w dyplomach, potrzebę poświadczenia statusu doktoranta oraz zapewnienia adekwatności wysokości opłat do kosztów, a także szczególne znaczenie dokumentów przeznaczonych do obrotu prawnego z zagranicą.

§ 3 rozp. w spr. dyplomów

Dyplom habilitacyjny zawiera następujące niezbędne elementy:

- 1) nazwę dokumentu: „dyplom habilitacyjny”;
- 2) nazwę i siedzibę podmiotu, który nadał stopień doktora habilitowanego, zwanego dalej „podmiotem habilitującym”;
- 3) godło lub logo podmiotu habilitującego;
- 4) imiona i nazwisko oraz datę i miejsce urodzenia posiadacza dyplomu habilitacyjnego;
- 5) określenie osiągnięcia naukowego albo artystycznego stanowiącego podstawę nadania stopnia doktora habilitowanego;
- 6) nazwę nadanego stopnia doktora habilitowanego (doktor habilitowany nauk albo doktor habilitowany sztuki) ze wskazaniem dziedziny nauki i dyscypliny naukowej albo dziedziny sztuki i dyscypliny artystycznej;
- 7) datę nadania stopnia doktora habilitowanego;

REGULACJA UKRAIŃSKA



- 8) pieczęć imienną i podpis kierownika podmiotu habilitującego albo osoby przez niego upoważnionej;
 - 9) wytłoczoną na papierze pieczęć urzędową podmiotu habilitującego;
 - 10) miejscowość i datę wydania dyplomu.
-

6. Jeżeli w obronionej rozprawie doktorskiej lub publikacjach przedstawionych na obronie zostaną stwierdzone zgodnie z prawem fakty plagiatu naukowego, fabrykowania lub fałszerstwa, konsultant naukowy będzie pozbawiony prawa do udziału w przygotowaniu i/lub atestacji ubiegających się o stopień doktora filozofii i konsultowania i/lub atestacji ubiegających się o stopień doktora nauk, na okres dwóch lat, przewodniczący specjalistycznej rady naukowej, w której odbyła się obrona tej rozprawy, oraz recenzenci, którzy przedstawili w tej rozprawie pozytywne wnioski, są pozbawiani prawa do uczestniczenia w atestacji kadr o wyższych kwalifikacjach na okres dwóch lat, a instytucja naukowa lub uczelnia wyższa pozbawia się prawa do tworzenia specjalistycznej rady naukowej. odpowiedniej specjalności naukowej na okres jednego roku.
 7. Uchylenie decyzji specjalistycznej rady naukowej o nadaniu stopnia naukowego kandydata nauk, doktora nauk w przypadku stwierdzenia faktów plagiatu akademickiego, fabrykowania lub fałszerstwa przez Narodową Agencję Zapewnienia Jakości Szkolnictwa Wyższego w zgodzie z ustawodawstwem odbywa się zgodnie z procedurą zatwierdzoną przez Gabinet Ministrów Ukrainy, i może być zaskarżona zgodnie z ustawodawstwem
-



DODATEK NR 3

Tytuł profesora i tytuł naukowy profesora

ZAKRES REGULACJI:

PODSTAWY PRAWNE NADANIA TYTUŁU PROFESORA

REGULACJA POLSKA

1. ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (PWSN)

REGULACJA UKRAIŃSKA

- Ustawa Ukrainy „O szkolnictwie wyższym” (1.07.2014 nr 1556-VII)
- Ustawa Ukrainy „O działalności naukowej i naukowo-technicznej” (26.11.2015 nr 848-VIII)
- Uchwała Gabinetu Ministrów Ukrainy „Niektóre kwestie wykonania art. 54 Ustawy Ukrainy „O szkolnictwie wyższym” z dnia 19.08.2015 nr 656 (z późniejszymi zmianami) w sprawie trybu zatwierdzania decyzji o nadaniu stopni naukowych.
- Zarządzenie Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy z dnia 14.01.2016 nr 13 „W sprawie zatwierdzenia procedury nadawania tytułów naukowych pracownikom naukowym i naukowo-pedagogicznym” (ze zmianami wprowadzonymi zgodnie z zarządzeniami Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy z dnia 06.02.2017 nr 174, z dnia 17.03.2021 nr 322)
- Zarządzenie Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy „O zatwierdzeniu rozporządzenia w sprawie kolegium atestacyjnego Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy” z dnia 24.03.2022 nr 270, zarejestrowane w Ministerstwie Sprawiedliwości Ukrainy z dnia 27.04.2022 nr 460/37796
- Zarządzenie Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy „W sprawie zatwierdzenia trybu uznawania stopni naukowych uzyskanych w zagranicznych uczelniach wyższych” z dnia 5.08.2016 nr 952

ZAKRES REGULACJI:

PODMIOTY UPRAWNIONE DO NADANIA TYTUŁU PROFESORA

REGULACJA POLSKA

REGULACJA UKRAIŃSKA

Ustawa Ukrainy „O szkolnictwie wyższym”

Art. 13.

Kompetencje centralnego organu władzy wykonawczej w zakresie edukacji i nauki, inne organy, do sfery zarządzania których należą uczelnie wyższe.

- 15) formuje i organizuje prace kolegium atestacyjnego, który, kierując się zasadami przejrzystości i jawności, zatwierdza decyzje rad naukowych uczelni wyższych i instytucji naukowych o nadaniu pracownikom



naukowym i naukowo-pedagogicznym stopni naukowych starszego badacza, docenta i profesora; rozpatruje pytania i podejmuje decyzji o pozbawieniu osoby tytułu naukowego; sporządza i wydaje stosowne świadectwa; rozpatruje, zgodnie z przepisami prawa, zagadnienia związane z nadawaniem i pozbawieniem stopnia naukowego kandydata i doktora nauk; rozpatruje odwołania od decyzji kolegium atestacyjnego.

Art. 32. Zasady działania, podstawowe prawa i obowiązki uczelni

6) podjęcie ostatecznej decyzji w sprawie uznania, w tym ustalenia równoważności, stopnia bakałarza, magistra, doktora filozofii/doktora sztuki, doktora nauk i tytułów naukowych docenta, profesora uzyskanego w uczelniach zagranicznych w trakcie rekrutacji na studia i/lub na stanowisko pracownika naukowego lub naukowo-pedagogicznego.

Art. 36. Rada Naukowa

13) nadaje tytuły naukowe profesora, docenta i starszego badacza oraz przedstawia do zatwierdzenia kolegium atestacyjnemu naczelnego organu wykonawczego w zakresie oświaty i nauki.

Art. 54. Tytuły naukowe pracowników naukowych i naukowo-pedagogicznych

1. W Ukrainie przyznaje się następujące tytuły naukowe:

- 1) starszy badacz;
- 2) docent;
- 3) profesor.

2. Tytuł naukowy profesora i docenta nadaje się osobom, które zawodowo prowadzą działalność naukową i pedagogiczną lub twórczą artystyczną.

4. Tytuł naukowy profesora, docenta, starszego badacza nadaje rada naukowa uczelni (rada naukowa pododdziału strukturalnego). Prawo do nadawania tytułu naukowego profesora i starszego badacza przysługuje również radom naukowym (naukowo-technicznym) jednostek naukowych. Decyzje właściwych rad naukowych zatwierdza komisja atestacyjna centralnego organu wykonawczego w dziedzinie oświaty i nauki w trybie określonym przez Gabinet Ministrów Ukrainy.

Procedura nadawania stopni naukowych pracownikom naukowym i naukowo-pedagogicznym, zatwierdzona Zarządzeniem Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy z dnia 14.01.2016 nr 13

2. Tytuły naukowe profesora i docenta nadawane są osobom zawodowo prowadzącym działalność naukową i pedagogiczną lub twórczą, a starszego badacza osobom zawodowo prowadzącym działalność naukową lub naukowo-techniczną.

3. Tytuły naukowe nadawane są przez rady naukowe.

Decyzję rad naukowych zatwierdza kolegium atestacyjne MEN Ukrainy.

Przewodniczącym kolegium atestacyjnego MEN Ukrainy jest Minister Edukacji i Nauki, który zatwierdza skład kolegium w trybie określonym ustawą. Rozporządzenia dotyczące kolegium atestacyjnego MEN Ukrainy są zatwierdzane przez MEN Ukrainy.

4. Ostateczną decyzję w sprawie nadania tytułu naukowego podejmuje rada naukowa uczelni, której nadano status ośrodka badawczego zgodnie z ustaloną procedurą, która w ciągu dwóch tygodni jest przesyłana do MEN dla zatwierdzenia (bez rozpatrywania sprawy atestacyjnej kandydata o nadanie tytułu naukowego (dalej – sprawa



- atestacyjna) na posiedzeniu kolegium atestacyjnego MEN Ukrainy) zgodnie z niniejszą Procedurą.
6. Pracownikom naukowym, naukowo-pedagogicznym (dalej - pracownicy), pracującym w dwóch lub więcej uczelniach (instytucjach naukowych) nadawane są tytuły naukowe w głównym miejscu pracy.
 7. Termin rozpatrzenia spraw atestacyjnych w MEN Ukrainy nie przekracza trzech miesięcy.

ZAKRES REGULACJI: WARUNKI NADANIA TYTUŁU PROFESORA

REGULACJA POLSKA

Art. 227 PWSN

1. Tytuł profesora może być nadany osobie, która:
 - 1) posiada stopień naukowy doktora habilitowanego oraz:
 - a) wybitne osiągnięcia naukowe krajowe lub zagraniczne,
 - b) uczestniczyła w pracach zespołów badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych lub odbyła staże naukowe w instytucjach naukowych, w tym zagranicznych, lub prowadziła badania naukowe lub prace rozwojowe w uczelniach lub instytucjach naukowych, w tym zagranicznych,
 - 2) posiada stopień doktora habilitowanego w zakresie sztuki oraz wybitne osiągnięcia artystyczne
- a także spełnia wymaganie, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 5.
2. W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych najwyższą jakością osiągnięć naukowych albo artystycznych, tytuł profesora może być nadany osobie posiadającej stopień doktora. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio.
3. Osiągnięcie, o którym mowa w ust. 1 lub 2, może stanowić zrealizowane oryginalne osiągnięcie

REGULACJA UKRAIŃSKA

Zarządzenie Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy z dnia 14.01.2016 nr 13 „W sprawie zatwierdzenia procedury nadawania tytułów naukowych pracownikom naukowym i naukowo-pedagogicznym” (ze zmianami wprowadzonymi zgodnie z zarządzeniami Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy z dnia 06.02.2017 nr 174 z dnia 17.03.2021 nr 322)

1. Tytuł naukowy profesora jest nadawany pracownikom szkół wyższych, w tym uczelni podyplomowych, prowadzących działalność edukacyjną w odpowiedniej specjalności na odpowiednim poziomie szkolnictwa wyższego oraz wyższych uczelni teologicznych:
 - 1) co posiada stopień naukowy doktora nauk;
 - 2) posiadają tytuł naukowy docenta lub starszego badacza (starszego pracownika naukowego);
 - 3) których okres pracy na stanowiskach asystenta, wykładowcy, starszego wykładowcy, docenta, profesora, kierownika (kierownika lub zastępcy) katedry/zakładu wynosi co najmniej 10 lat, w tym ostatni rok akademicki na jednej katedrze (jednej uczelni) na stanowisku docenta, profesora, kierownika (kierownika lub zastępcy) katedry, w szczególności w niepełnym wymiarze czasu pracy lub na podstawie umowy o pracę (kontraktu) na stawce godzinowej. W przypadku pracowników naukowych, zajmujących się działalnością naukowo-pedagogiczną, okres pracy wynosi nie mniej niż piętnaście lat na stanowiskach naukowych (zgodnie z podpunktem 1 punktu 2 niniejszego rozdziału) oraz naukowo-pedagogicznych (zgodnie z niniejszym podpunktem). W przypadku pracowników naukowo-pedagogicznych uczelni teologicznych uwzględnia się okres pracy pedagogicznej w uczelniach teologicznych, których statuty (regulamin) są zarejestrowane zgodnie z procedurą ustanowioną przez prawo;
 - 4) posiadają certyfikat zgodny z ogólnoeuropejską rekomendacją dotyczącą nauczania języków (na poziomie nie niższym niż B2) w językach krajów Unii Europejskiej lub dokumenty kwalifikacyjne (dyplom ukończenia studiów wyższych, stopień naukowy), związane z używaniem języka obcego lub co najmniej 10 prac, opublikowanych w języku angielskim w wydaniach zawartych w bazach naukowych „Scopus” lub „Web of Science” oraz tych, które posiadają numer ISSN potwierdzony na stronie Międzynarodowego Centrum Rejestracji Wydawnictw Ciągłych (z wyjątkiem osób niepełnosprawnych I grupy);
 - 5) którzy potwierdzają swoje doświadczenie międzynarodowe dokumentami (świadectwami, certyfikatami, dyplomami, innymi dokumentami), w szczególności o studiach, stażach lub pracy na uczelni wyższej,



projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne.

- instytucji naukowej (lub naukowo-technicznej) w państwie będącym częścią Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (dalej – OECD) i/lub Unii Europejskiej (dalej – UE) lub udział (kierownik/wykonawca) w projektach finansowanych przez określone kraje (z wyjątkiem osób niepełnosprawnych z grupy I);
- 6) opublikowali, po obronie rozprawy doktorskiej, prace dydaktyczno-metodyczne ta naukowe w krajowych i/lub zagranicznych (międzynarodowych) recenzowanych publikacjach specjalistycznych, z których co najmniej dwie publikacje znajdują się w bazach naukometrycznych „Scopus” lub „Web of Science” i posiadają numer ISSN potwierdzony na stronie internetowej Międzynarodowego Centrum Rejestracji Wydawnictw Ciągłych;
 - 7) co prowadzą wykłady przedmiotów akademickich w języku państwowym i/lub języku kraju należącego do OECD, na wysokim poziomie naukowym i metodycznym, co jest potwierdzone wnioskami katedry uczelni wyższej.

ZAKRES REGULACJI:

WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA I POSTĘPOWANIE PRZED RDN

REGULACJA POLSKA

Art. 228 PWSN

1. Postępowanie w sprawie nadania tytułu profesora wszczyna się na wniosek osoby, o której mowa w art. 227 ust. 1 albo 2, zawierający uzasadnienie wskazujące na spełnienie wymagań, o których mowa w art. 227, składany do RDN.
2. RDN odmawia wszczęcia postępowania w sprawie nadania tytułu profesora, jeżeli wniosek w sposób oczywisty nie spełnia przesłanek określonych w art. 227. Na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania przysługuje zażalenie do RDN.
3. RDN powołuje 5 recenzentów, którym zleca wydanie opinii w zakresie spełnienia wymagań, o których mowa w art. 227 ust. 1 albo 2.
4. Opinia jest wydawana w terminie 3 miesięcy od dnia zlecenia jej wydania.
5. RDN, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania opinii, w drodze decyzji administracyjnej:
 - 1) występuje do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o nadanie wnioskodawcy tytułu profesora albo

REGULACJA UKRAIŃSKA

Zarządzenie Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy z dnia 14.01.2016 nr 13 „W sprawie zatwierdzenia procedury nadawania tytułów naukowych pracownikom naukowym i naukowo-pedagogicznym” (ze zmianami wprowadzonymi zgodnie z zarządzeniami Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy z dnia 06.02.2017 nr 174 z dnia 17.03.2021 nr 322)

III. Rozpatrzenie materiałów atestacyjnych

1. Atestacja ubiegających się o tytuł naukowy profesora i docenta, który prowadzi pracę dydaktyczną i metodyczną w uczelniach, w tym na studiach podyplomowych, dokonuje się na wydziale, na którym pracuje. Jednocześnie profil pracy pedagogicznej wnioskodawcy musi odpowiadać głównemu kierunkowi działalności tej katedry/zakładu. Jeżeli ubiegający się pracuje na wydziale multidyscyplinarnym, decyzja o nadaniu tytułu naukowego zaznacza główny kierunek, którego naucza.
2. Atestacja ubiegających się o tytuł naukowy profesora i starszego badacza, pracujących w instytucjach naukowych lub w działach naukowych uczelni odbywa się według specjalności zgodnie z profilem ich głównej działalności, z dziedzinami wiedzy i specjalnościami, uwzględniając przekształcenia dziedzin nauki i specjalności naukowych zgodnie z prawodawstwem.
3. Rozpatrzenie materiałów atestacyjnych, składanych przez ubiegających się o tytuł naukowy, dokonują rady naukowe uczelni, w tym uczelni podyplomowych, instytucji naukowych, na podstawie wniosków katedry/zakładu właściwej jednostki strukturalnej instytucji naukowej. Wniosek musi odzwierciedlać przestrzeganie przez ubiegającego się uczciwości akademickiej.
4. Rozpatrzenie materiałów atestacyjnych na katedrze uczelni musi być poprzedzone wykładem otwartym dla studentów odpowiedniego kierunku kształcenia (specjalności), pod warunkiem obecności co najmniej trzech wykładowców tej katedry/zakładu.



- 2) odmawia wystąpienia do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o nadanie wnioskodawcy tytułu profesora.
6. Od decyzji przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia decyzji.
7. RDN rozpatruje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 6 miesięcy od dnia jego doręczenia.
8. W postępowaniu w sprawie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy RDN może zasięgać opinii recenzentów, o których mowa w ust. 3.
9. W postępowaniach w sprawie nadania tytułu profesora, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy Kpa.
10. Osoba ubiegająca się o tytuł profesora może wystąpić z ponownym wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie jego nadania po upływie co najmniej 5 lat w przypadku:
 - 1) ostatecznego postanowienia, o którym mowa w ust. 2;
 - 2) ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 5 pkt 2.

5. Na zebraniu katedry/zakładu, w obecności co najmniej 2/3 członków wydziału, wysłuchuje się sprawozdania z działalności naukowo-pedagogicznej ubiegającego się oraz wyników wykładu otwartego.

Zgodnie z wynikami badań materiałów certyfikacyjnych katedra/zakład:

- sporządza wniosek potwierdzający wysoki poziom naukowy i metodyczny nauczania dyscyplin naukowych oraz zgodność ubiegającego się z deklarowanym tytułem naukowym i przedkłada go sekretarzowi rady naukowej uczelni;
- zaleca sfinalizowanie materiałów certyfikacyjnych.

Decyzja katedry/zakładu podejmowana jest większością głosów członków katedry/zakładu w głosowaniu jawnym lub tajnym (według wyboru członków wydziału).

Materiały do ponownego zaświadczenia są rozpatrywane na wydziale uczelni po dopracowaniu.

6. Tryb rozpatrywania materiałów atestacyjnych ubiegającego się o tytuł naukowy przez odpowiednią jednostkę strukturalną instytucji naukowej określa rada naukowa jednostki naukowej.
7. Tryb rozpatrywania materiałów atestacyjnych osób ubiegającego się o tytuł naukowy na posiedzeniu rady naukowej w sprawie nadawania stopni naukowych profesora, docenta i starszego badacza uczelni wyższej, w tym kształcenia podyplomowego, instytucji naukowej, ustala rada uczelni.

ZAKRES REGULACJI:

RECENZENT W POSTĘPOWANIU W SPRAWIE NADANIA TYTUŁU PROFESORA

REGULACJA POLSKA

Art. 229 PWSN

1. Recenzentem w postępowaniu w sprawie nadania tytułu profesora może być osoba posiadająca:
 - 1) tytuł profesora w zakresie danej dziedziny lub
 - 2) co najmniej stopień doktora zatrudniona przez co najmniej 5 lat w zagranicznej uczelni lub instytucji naukowej na stanowisku profesora, która:

REGULACJA UKRAIŃSKA



- a) przez okres co najmniej 5 lat kierowała samodzielnie zespołem badawczym oraz
 - b) posiada znaczący dorobek w zakresie danej dziedziny.
2. Recenzentem nie może zostać osoba, która w okresie ostatnich 5 lat dwukrotnie nie dochowała terminu, o którym mowa w art. 228 ust. 4.

ZAKRES REGULACJI:

ZŁOŻENIE PRZEZ RDN WNIOSKU O NADANIE TYTUŁU PROFESORA I POSTĘPOWANIE PREZYDENTA RP

REGULACJA POLSKA

Art. 230 PWSN

1. RDN, w terminie 21 dni od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 228 ust. 5 pkt 1, składa do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o nadanie tytułu profesora.
2. Wniosek o nadanie tytułu profesora oraz opinie recenzentów, w terminie, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza się w systemie, o którym mowa w art. 342 ust. 1.
3. W przypadku powzięcia wiadomości o możliwości naruszenia praw autorskich przez osobę, której dotyczy wniosek, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej może zwrócić się do RDN o dołączenie do wniosku opinii komisji do spraw etyki w nauce PAN.
4. W przypadku wydania opinii potwierdzającej możliwość naruszenia praw autorskich, RDN wznawia postępowanie w sprawie nadania tytułu profesora.

REGULACJA UKRAIŃSKA

Zarządzenie Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy z dnia 14.01.2016 nr 13 „W sprawie zatwierdzenia procedury nadawania tytułów naukowych pracownikom naukowym i naukowo-pedagogicznym” (ze zmianami wprowadzonymi zgodnie z zarządzeniami Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy z dnia 06.02.2017, nr 174 z dnia 17.03.2021 nr 322)

8. Po podjęciu przez radę naukową decyzji o nadaniu ubiegającemu się tytułu naukowego, sekretarz rady przygotowuje akta poświadczenia ubiegającemu się tytułu naukowego zgodnie z wymogami Działu IV „Zatwierdzenie sprawy atestacyjnej” niniejszej Procedury i przesyła ją do MEN Ukrainy.
9. Na wniosek MEN Ukrainy naukowa rada udostępnia dodatkowe informacje i materiały dotyczące działalności ubiegającego się o tytuł naukowy, trybu jego atestacji.
10. Ubiegający się o tytuł naukowy może odwołać się do rady naukowej lub do MEN Ukrainy w terminie dwóch miesięcy od dnia wydania przez radę naukową decyzji o nadaniu/odmowie przyznania tytułu naukowego. W przypadku odwołania do rady akademickiej tworzy się skład komisji odwoławczej, z wyjątkiem przypadku, gdy odwołanie nie zawiera argumentów co do meritum stwierdzonych uchybień. Komisję odwoławczą tworzą przewodniczący i członkowie komisji. Decyzje o powołaniu komisji odwoławczej i zatwierdzeniu jej składu podejmuje rada uczelni.

Komisja odwoławcza przygotowuje wniosek, który podpisują wszyscy członkowie komisji.

11. Na podstawie rozstrzygnięcia komisji odwoławczej rada uczelni podejmuje decyzję o uwzględnieniu lub odrzuceniu odwołania.

W przypadku uwzględnienia odwołania ubiegającego się o tytuł naukowy, rada naukowa może podjąć decyzję o nadaniu tytułu naukowego i przesłać sprawę atestacyjną do MEN Ukrainy, zgodnie z ustaloną procedurę.

IV. Rejestracja sprawy atestacyjnej.

1. Atestacyjna sprawa ubiegającego się o tytuł naukowy składają się z następujących dokumentów:
 - 1) pismo przewodnie do akt poświadczenia ubiegającego się o tytuł naukowy;
 - 2) kopię pierwszej strony paszportu ubiegającego się, poświadczoną podpisem sekretarza rady naukowej;



- 3) kopię certyfikatu zmiany nazwiska, poświadczoną zgodnie z ustaloną procedurą (w przypadku zmiany nazwiska przez ubiegającego się o tytuł naukowy);
 - 4) decyzję rady naukowej (naukowo-technicznej) w sprawie nadania tytułu naukowego zgodnie z Załącznikiem 3 (dla ubiegającego się o tytuł naukowy według katedry/zakładu), Załącznikiem 4 (dla ubiegającego się o tytuł naukowy ze specjalności) lub Załącznik nr 5 (dla działaczy kultury i artystycznych) do niniejszego Procedury;
 - 5) kopie dyplomów doktora nauk, doktora filozofii (kandydat nauk), świadectwa docenta, starszego badacza (starszego pracownika naukowego) (dla tych, ubiegającego się o tytuł naukowy profesora), dokumenty o nadaniu odpowiedniego tytułu honorowego lub inne nagrody (dla działaczy kultury i sztuki), poświadczone przez sekretarza rady naukowej i opieczątowane pieczęcią uczelni lub instytucji naukowej;
 - 6) protokół z posiedzenia komisji skrutacyjnej (załącznik 6);
 - 7) wykaz prac edukacyjno-metodycznych i/lub prac naukowych (załącznik 7);
 - 8) kopię certyfikatu, potwierdzającego odpowiednio wysoki poziom znajomości języka obcego (z wyjątkiem osób z niepełnosprawnościami grupy I);
 - 9) zaświadczenie z głównego miejsca pracy oraz wypisy z zarządzeń o przyjęciu i zwolnieniu ze stanowiska dodatkowo dla osób pracujących w niepełnym wymiarze czasu pracy;
 - 10) zaświadczenie o działalności naukowo-pedagogicznej, naukowej na stanowiskach na uczelniach wyższych, w tym w uczelniach podyplomowych, instytucjach naukowych (załącznik 8)
2. Sprawa atestacyjna ubiegającego się o tytuł naukowy, który pracuje w uczelni ze statusem jednostki badawczej, składa się z następujących dokumentów:
- 1) pismo przewodnie do akt poświadczania ubiegającego się o tytuł naukowy, która pracuje w uczelni ze statusem jednostki badawczej (załącznik 2)
 - 2) kopię pierwszej strony paszportu ubiegającego się, poświadczoną podpisem sekretarza rady naukowej;
 - 3) kopię certyfikatu zmiany imienia, poświadczoną zgodnie z ustaloną procedurą (w przypadku zmiany imienia przez ubiegającego się o tytuł naukowy);
 - 4) decyzję rady naukowej (naukowo-technicznej) w sprawie nadania tytułu naukowego zgodnie z załącznikiem 3 (dla ubiegającego się o tytuł naukowy według katedry/zakładu), Załącznikiem 4 (dla ubiegającego się o tytuł naukowy ze specjalności) lub Załącznik nr 5 (dla działaczy kultury i artystycznych) do niniejszego Procedury;
 - 5) protokół z posiedzenia komisji skrutacyjnej (załącznik. 6);
3. Okładki akt atestacyjnych ubiegającego się o tytuł naukowy sporządza się zgodnie z załącznikami 9, 10 do niniejszego Postępowania.
4. Jeżeli dana osoba wykonuje pracę nad tematem zamkniętym, akta zaświadczeniowe ubiegającego się o tytuł naukowy uzupełniane są dokumentami jawnymi.



ZAKRES REGULACJI:

UTRATA TYTUŁU PROFESORA JAKO NASTĘPSTWO ZŁOŻENIA NIEZGODNEGO Z PRAWDĄ OŚWIADCZENIA LUSTRACYJNEGO

REGULACJA POLSKA

Art. 231 PWSN

1. Prawomocne orzeczenie sądu stwierdzające fakt złożenia niezgodnego z prawdą oświadczenia lustracyjnego przez osobę, o której mowa w art. 227 ust. 1 albo 2, której nadano tytuł profesora, skutkuje utratą tego tytułu.
2. Orzeczenie sądu, o którym mowa w ust. 1, prezes sądu przesyła przewodniczącemu RDN.

REGULACJA UKRAIŃSKA

Zarządzenie Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy z dnia 14.01.2016 nr 13 „W sprawie zatwierdzenia procedury nadawania tytułów naukowych pracownikom naukowym i naukowo-pedagogicznym” (ze zmianami wprowadzonymi zgodnie z zarządzeniami Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy z dnia 06.02.2017 nr 174 z dnia 17.03.2021 nr 322)

VI. Pozbawienie tytułów naukowych

1. Pozbawienie tytułów naukowych odbywa się zgodnie z procedurą ich nadawania. Kwestię pozbawienia tytułu naukowego rozpatruje kolegium atestacyjny MEN Ukrainy: w przypadku otrzymania przez MEN Ukrainy decyzji rady naukowej o pozbawieniu tytułu naukowego; na wniosek rady akademickiej, która przesłała do MEN Ukrainy dokumenty w sprawie nadania tytułu naukowego; w przypadku wykrycia przez MEN Ukrainy naruszenia wymagań przepisów dotyczących nadawania tytułów naukowych; zgodnie z decyzją sądu.
2. Do zbadania okoliczności związanych z naruszeniem kwestii pozbawienia tytułu naukowego, na posiedzeniu rady naukowej spośród jej członków powołuje się komisję, której skład ilościowy i osobowy określa rada naukowa .
3. W terminie 15 dni po rozpatrzeniu sprawy pozbawienia pracownika tytułu naukowego do MEN przesyłane są następujące dokumenty:
 - decyzja (wniosek) rady akademickiej o pozbawieniu tytułu naukowego;
 - oryginał protokołu z posiedzenia komisji skrutacyjnej;
 - kopie dokumentów o nadaniu tytułu naukowego;inne dokumenty potwierdzające naruszenie wymagań przepisów dotyczących nadawania stopni naukowych.
4. Kolegium Atestacyjny MON Ukrainy, zgodnie z przepisami prawa, zatwierdza decyzję rady akademickiej o pozbawieniu (pozbawia) tytułu naukowego, biorąc pod uwagę wszystkie materiały sprawy oraz wyniki postępowania przygotowawczej ekspertyzy. Na podstawie decyzji komisji atestacyjnej MEN Ukrainy za nieważne uznaje się zaświadczenie osoby pozbawionej tytułu naukowego.
5. Na wniosek MEN Ukrainy rada naukowa udostępnia informacje, dokumenty i materiały, niezbędne do rozpatrzenia kwestii pozbawienia tytułu naukowego.



Nota o autorach

DR TOMASZ JĘDRZEJEWSKI

Doktor nauk prawnych, kanclerz Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, doradca prawny Komisji ds. Organizacyjnych i Legislacyjnych Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, członek Komisji ds. Strategicznych Problemów Szkolnictwa Wyższego KRASP i Zespołu Ekspertów KRASP. Wcześniej nauczyciel akademicki w Katedrze Prawa Administracyjnego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, prodziekan do spraw studenckich, organizator i kierownik studiów podyplomowych z zakresu administracji publicznej, kierownik studiów niestacjonarnych. Także etatowy i pozaetatowy członek Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Toruniu; członek zespołu UAM opracowującego założenia projektu Ustawy 2.0, wykładowca organizowanych przez Fundację Rektorów Polskich Szkół Zarządzania Strategicznego w szkolnictwie wyższym dla Rektorów, Kanclerzy i Kwestorów. Autor i współautor kilkudziesięciu prac z zakresu prawa i postępowania administracyjnego, w tym w zakresie szkolnictwa wyższego, inicjator i współtwórca licznych wewnętrznych aktów normatywnych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, w szczególności statutów i ich nowelizacji. Współautor opracowań na temat problematyki szkolnictwa wyższego oraz raportów nt. zmian w systemie szkolnictwa wyższego. Współautor publikacji „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Komentarz” wydanej pod redakcją prof. J. Woźnickiego przez wydawnictwo Wolters Kluwer. Członek Zespołu Ekspertów Projektu polsko-ukraińskiego MEiN-PW pt. „Polsko-ukraińska współpraca instytucji przedstawicielskich reprezentujących rektorów na rzecz doskonalenia działania uczelni”, realizowanego na zlecenie MEiN.

PROF. OLENA BYKOVSKA

Ukraińska naukowczyni w dziedzinie edukacji, doktor habilitowana nauk pedagogicznych, profesor, Zasłużony pracownik nauki i techniki Ukrainy, działaczka społeczna, organizator szkolnictwa pozaszkolnego i szkolnictwa wyższego, kierownik katedry szkolnictwa pozaszkolnego Narodowego Uniwersytetu Pedagogicznego im. M.P. Drahomanova, profesor Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie. Zaangażowana w działalność zarządczą w obszarze szkolnictwa wyższego. Od 2008 do 2018 kierowała i była najmłodszą rektorką Instytutu Ekologii Ekonomii i Prawa. Utworzyła szkołę naukową z zakresu teorii i metod wychowania pozaszkolnego, organizacji czasu wolnego dzieci we współczesnych warunkach przemian społecznych. Wypromowała 11 doktorów i kandydatów nauk pedagogicznych, ponad 150 magistrów. Jako naukowiec kierowała ponad 30 projektami naukowymi z zakresu edukacji. Czterokrotnie uzyskiwała i realizowała granty Prezydenta



Ukrainy na prowadzenie badań naukowych. Członek wyspecjalizowanych rad naukowych ds. obrony prac doktorskich i habilitacyjnych z zakresu nauk pedagogicznych. Posiada znaczący dorobek naukowy – ponad 150 publikacji, w tym 28 monografii, podręczników, programów, a także artykuły naukowe itp. Aktywnie angażuje się w działalność społeczną i edukacyjną na Ukrainie, w Europie i innych krajach. Założyciel i prezes Międzynarodowego Stowarzyszenia Edukacji Pozaszkolnej, przewodnicząca Rady Społecznej przy Państwowej Służbie Jakości Edukacji Ukrainy, przewodnicząca Komisji ds. Edukacji Pozaszkolnej przy Ministerstwie Edukacji i Nauki Ukrainy. Aktywnie uczestniczyła w pracach grup roboczych ds. przygotowania aktów prawnych w dziedzinie edukacji Ukrainy.

ZEZWAŁA SIĘ NA KOPIOWANIE, DYSTRYBUCJĘ, WYŚWIETLANIE
I UŻYTKOWANIE DZIEŁA I WSZELKICH JEGO POCHODNYCH
POD WARUNKIEM UMIESZCZENIA INFORMACJI O TWÓRCY.



OPRACOWANIE GRAFICZNE
I SKŁAD

workshop².pl